

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 8 S

(2014–2015)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Prop. 8 S

(2014–2015)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Innhold

1	Bakgrunn	5	Vedlegg	
2	Nærmere om forordningenes innhold	6	1	EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)
2.1	Generelt	6		12
2.2	Forordning (EF) 1071/2009 om yrkesadgang innen vegtransport	6	2	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1071/2009 av 21. oktober 2009 om innføring av felles regler med hensyn til vilkårene som må oppfylles for å utøve yrket som transportør på vei og om oppheving av rådskraftdirektiv 96/26/EF
2.3	Forordning (EF) nr. 1072/2009 om felles regler om adgang til det internasjonale markedet for godstransport på veg	7		23
2.4	Forordning (EF) nr. 1073/2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss	7	3	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for tilgang til den internasjonale marknaden for godstransport på veg
3	EØS-komiteens beslutning	8		43
4	Forholdet til norsk rett	8	4	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss og om endring av forordning (EF) nr. 561/2006
5	Økonomiske og administrative konsekvenser	9		59
6	Konklusjon og tilrådning	9		
Forslag til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg				
		11		

Prop. 8 S

(2014–2015)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 31. oktober 2014,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Bakgrunn

Ved EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 ble vedlegg XIII (Transport) i EØS-avtalen endret for å innlemme Europaparlaments- og rådsforordningene (EF) nr. 1071/2009 om innføring av felles regler med hensyn til vilkårene som må oppfylles for å utøve yrket som transportør på vei og om opphevelse av rådsdirektiv 96/26/EF, (EF) nr. 1072/2009 om felles regler for tilgang til den internasjonale marknaden for godstransport på veg og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss og om endring av forordning (EF) nr. 561/2006. Samlet er disse forordningene om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg omtalt som vegpakken.

Forordningene viderefører langt på veg gjeldende regelverk på området, men konsoliderer og harmoniserer dette ytterligere. Det stilles noe strengere krav for adgang til yrket for transportør-

rer, og det legges til rette for bedre kontroll med at vilkårene for yrkes- og markedsadgang er oppfylt. Det legges også til rette for et bedre samarbeid mellom ansvarlige myndigheter på tvers av landegrensene.

Gjennomføring av forordningene i norsk rett har nødvendiggjort lovendringer, som ble vedtatt 3. juni 2013 i henhold til Prop. 124 L (2012–2013) om endringer i yrkestransportlova (gjennomføring av forordning (EF) nr. 1071/2009, 1072/2009 og 1073/2009 og endringer i organiseringa av løyvestyresmaktene mv.)

EØS-komiteens beslutning anses å være en sak av særlig viktighet. Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning er derfor nødvendig etter Grunnloven § 26 annet ledd.

EØS-komiteens beslutning og Europaparlaments- og rådsforordningene (EF) nr. 1071/2009, 1072/2009 og 1073/2009 i uoffisielle norske oversettelser følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

2 Nærmere om forordningenes innhold

2.1 Generelt

Forordningene om yrkes- og markedsadgang innen vegtransport) ble vedtatt i EU 25. september 2009 og trådte i kraft i EU 4. desember 2011. Reglene om kabotasje innen godstransport, jf. forordning (EF) nr. 1072/2009 om felles regler om adgang til det internasjonale markedet for godstransport på veg kap. III trådte i kraft i EU 14. mai 2010, og bestemmelsen om kjøre- og hviletid i persontransport, jf. forordning (EF) nr. 1073/2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss art. 29, trådte i kraft i EU 4. juni 2010.

2.2 Forordning (EF) 1071/2009 om yrkesadgang innen vegtransport

Forordning 1071/2009 om yrkesadgang innen vegtransport gjelder for alle som har løyve til å drive som transportør på veg og for alle som søker om slikt løyve. For godstransport vil forordningen gjelde for transport med motorvogn eller motorvogn med tilhenger med en tillatt totalvekt på 3,5 tonn, om ikke nasjonalstaten bestemmer noe annet. For persontransport gjelder forordningen for transport med motorvogn som er konstruert for transport av flere enn ni personer inkludert sjåfør. Nasjonalstatene kan gjøre unntak blant annet for virksomheter som har liten kommersiell betydning, jf. art. 1.

Det er satt opp fire kvalitative krav for å kunne utøve yrket som transportør på veg. For det første er det et krav om at virksomheter som skal utøve yrket som transportør på veg, skal drive en faktisk og varig virksomhet i staten der man søker om løyve, jf. art. 3 (1) bokstav a), jf. art. 5.

For det andre er det stilt krav til vandel som både transportøren, transportlederen og en eventuell annen relevant person må oppfylle, se art. 3 (1) bokstav b) jf. art. 6. Forordningen lister opp hvilket område kravet om god vandel er knyttet til og fastslår hva slags forhold som kan føre til at kravet til god vandel ikke lenger er oppfylt.

For det tredje må transportøren ha økonomisk evne som tilsvarer en reserve på minimum 9000 euro for ett kjøretøy, og minst 5000 euro for hvert ekstra kjøretøy transportøren har, jf. art. 3 (1) bokstav c) og art. 7.

For det fjerde er det stilt krav til faglige kvalifikasjoner som skal være dokumentert ved eksamen fra godkjent institusjon, jf. art. 3 (1) bokstav

d) og art. 8. De enkelte statene kan velge å gi fritak fra kravet til søkere som har minst 10 års erfaring som leder av transportvirksomhet. Eksamen kan bare tas i et land personen som skal ta eksamen har tilknytning til.

Virksomheten skal peke ut en transportleder som er ansvarlig for å oppfylle kravene til god vandel og faglige kvalifikasjoner, jf. art. 4.

Det følger av art. 14 (1) at dersom en transportleder ikke lenger oppfyller kravene til god vandel etter art. 6, skal kompetent myndighet erklære transportlederen uegnet til å lede transportvirksomheten. Med mindre et tiltak for rehabilitering er igangsatt, skal kompetansebeviset til transportlederen ikke lenger være gyldig innenfor EØS-landene, jf. art. 14 (2).

Det skal utføres kontroll av virksomheter etter mønster i direktiv 2006/22/EF, jf. art. 12.

Forordningen setter opp regler om hvilke forhold som skal utløse en advarsel og eventuelt tilbakekall av løyve, jf. art. 13. Dersom vedkommende myndighet fastslår at en virksomhet står i fare for å ikke lenger oppfylle vilkårene fastsatt i art. 3 (om etablering, god vandel, økonomisk evne og faglig kompetanse), kan kompetent myndighet gi virksomheten frist for å rette opp forholdet. Vedkommende myndighet kan tilbakekalle løyvet midlertidig eller varig dersom forholdene ikke rettes opp innen fristen.

Det følger av art. 16 (1) at myndighetene i hver stat skal opprette og bruke et nasjonalt elektronisk register over alle vegtransportører. De nasjonale registrene skal knyttes sammen slik at myndighetene kan slå opp i andre staters register, jf. art. 16 (5).

Registrene skal inneholde opplysninger om transportørens navn, adresse og selskapsform, transportlederens navn, løyvetype, antall løyve osv., jf. art. 16 (1) første ledd bokstav a) til d). Disse opplysningene skal være offentlig tilgjengelig, jf. art. 16 (2) tredje ledd siste setning.

I tillegg til slike nøytrale opplysninger skal registret inneholde opplysninger om antall alvorlige brudd på EØS-lovgivningen på transportområdet, fordelt på kategori og type, som har ført til dom eller sanksjon innenfor de siste to årene, jf. art. 16 (1) første ledd bokstav e). Registret skal også inneholde navn på personer som er erklært uegnet til å være transportleder, jf. art. 16 (1) første ledd bokstav f). Etter art. 16 (3) skal opplysninger om personer som er erklært uegnet, stå i det nasjonale registeret så lenge de ikke har gjenopprettet sin gode vandel. Det er opp til nasjonale myndigheter om andre lands myndigheter skal ha direkte adgang til opplysningene i art. 16 (1) før-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

ste ledd bokstav e) og f), eller om de bare skal være tilgjengelig på forespørsel. Opplysninger etter art. 16 (1) første ledd bokstav e) og f) skal ikke være offentlig tilgjengelig.

Registret skal opprettes og drives i samsvar med relevante regler om personvern, jf. art. 17 som viser til at det skal sikres at reglene om vern av personopplysninger i direktiv (EF) nr. 95/46 av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger, er fulgt.

For å gjøre det enklere å etablere seg i andre stater, er det en ordning med attestasjoner fra hjemstaten for oppfyllelse av kravene til vandel, økonomi og fagkompetanse, jf. art. 19 – 21.

Statene skal vedta regler om sanksjoner ved brudd på forordningen, jf. art. 22.

2.3 Forordning (EF) nr. 1072/2009 om felles regler om adgang til det internasjonale markedet for godstransport på veg

Forordning 1072/2009 om felles regler om adgang til det internasjonale markedet for godstransport på veg gjelder for internasjonal godstransport og midlertidig kabotasje på veg som blir utført av EØS-transportører innen EØS. Kabotasje er nasjonal transport som blir utført i et land der transportøren ikke er hjemmehørende, se art. 1 (1) til (4). Noen former for transport er fritatt fra kravet om fellesskapsløyve etter forordningen; dette gjelder blant annet transport med motorvogner der største tillatte totalvekt ikke er høyere enn 3,5 tonn inkludert vekten til tilhengeren, og egen transport, jf. art. 1 (5).

Internasjonal godstransport og midlertidig kabotasje skal skje på grunnlag av et fellesskapsløyve, jf. art. 3 og 8 (1). Fellesskapsløyve utstedes til transportører som oppfyller de objektive kravene om adgang til yrket, jf. art. 4 (1). Løyve gir adgang til tosidig transport¹, transittransport², tredjelandstransport³ innen EØS⁴, samt kabotasje på visse vilkår. Fellesskapsløyvet skal gjelde for en periode på opp til 10 år, jf. art. 4 (2).

¹ Tosidig (bilateral) transport er transport mellom det landet der transportøren hører hjemme og et annet land.

² Transittransport er transport gjennom et land der transportøren ikke hører hjemme.

³ Tredjelandstransport er transport mellom to land der transportøren ikke hører hjemme.

⁴ Dette omfatter også den delen av en tredjelandstransport til land utenfor EØS som blir utført innan EØS.

Om føreren av kjøretøyet er statsborger i et land utenfor EØS og ikke bor fast i et EØS-land, skal vedkommende person ha en førerattest som viser at man er lovlig ansatt i landet der transportøren er etablert, jf. art. 5.

I forordningens art. 8 er det satt opp vilkår for å utføre kabotasje; det kan utføres maksimalt tre turer innenfor en periode på sju dager etter at kjøretøyet hadde med internasjonal last inn i landet, jf. art. 8 (2). Transportøren må legge fram bevis på det internasjonale oppdraget, samt for hver enkelt kabotasjetur. Art. 8 (3) setter opp detaljerte regler for hva slags opplysninger dokumentasjonen skal inneholde. Det er tillatt å utføre kabotasje i et annet land enn der lasten ble losset (transittkabotasje), men maksimalt ett kabotasjeoppdrag per land, jf. art. 8 (2) andre ledd. Om det oppstår alvorlige forstyrrelser i markedet som følge av kabotasje, kan et land ta dette opp med Kommisjonen med sikte på å innføre mottiltak, jf. art. 10.

Forordningens art. 10 handler om sanksjoner fra etableringsstaten. Ved alvorlige brudd på fellesskapsregelverket for vegtransport skal myndighetene i etableringsstaten til transportøren som har gjort seg skyldig i bruddet, følge opp saken med sanksjoner. Slike sanksjoner skal blant annet omfatte midlertidig eller varig tilbakekall av fellesskapsløyvet. Art. 13 handler om sanksjoner fra vertsstatens mot transportører som har brutt fellesskapsreglene på deres territorium. Vertsstaten skal sende over opplysninger om bruddet og påfølgende sanksjoner til myndighetene i transportørens etableringsstat.

Forordningens art. 14 fastslår at kompetente myndigheter i nasjonalstatene skal utveksle opplysninger om brudd og sanksjoner gjennom de elektroniske registrene over vegtransportører. En vertsstat skal informere transportørens hjemstat om alvorlige brutt transportøren har begått. Hjemstaten skal informere vertsstaten om hvilke sanksjoner transportøren er ilagt, eventuelt gi vertsstaten en begrunnelse for hvorfor sanksjon ikke er ilagt.

2.4 Forordning (EF) nr. 1073/2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss

Forordning 1073/2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss gjelder for internasjonal persontransport på veg i og utenfor rute innen EØS, med kjøretøy som er konstruert for transport av flere enn ni personer inkludert sjåfør. Forordningen

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

regulerer adgangen til tosidig transport, transittransport, tredjelandstransport innen EØS⁵ og midlertidig kabotasje, jf. art. 1.

Som for godstransport skal persontransport i EØS skje på grunnlag av et fellesskapsløyve, som gjelder for en periode på opp til 10 år, jf. art 4 (4). Fellesskapsløyvet blir utstedt til transportører som oppfyller de objektive kravene om adgang til yrket, jf. art 3 (1).

Forordningen deler persontransport inn i fire undergrupper: rutetransport, spesiell rutetransport (transport av arbeidstakere/elever til og fra arbeid/skole), turbiltransport (transport utenfor rute) og egentransport, jf. art 2.

For rutetransport må transportører i tillegg til fellesskapsløyvet ha et eget løyve for rutetransport, jf. kap. III. Et slikt ruteløyve skal være gyldig høyst 5 år, jf. art 6 (2).

For spesiell rutetransport kreves det ikke et eget løyve, men kontrakt om kjøring eller bekreftet kopi av kontrakt om kjøring. Dette skal tjene som kontrolldokument, jf. art. 12.

For turbiltransport må transportører i tillegg til fellesskapsløyvet ha et eget kontrolldokument/kjøreskjema som skal utfylles før hver tur. Kommisjonen skal fastsette formatet på kjøreskjemaet, jf. art 12.

Egentransport kan utføres uten løyve, men vedkommende myndighet i medlemsstatene skal utstede en attest for den strekningen som skal kjøres, jf. art. 5 nr. 5. Det er likevel et krav at transportørene skal ha rett til å utføre transport med turvogn eller buss i samsvar med reglene for adgang til markedet som er fastsatt i nasjonal rett, jf. art. 3 nr. 2.

Midlertidig kabotasje er tillatt for turbiltransport, spesiell rutetransport når transportøren har kontrakt med oppdragsgiver, og for rutetransport når det er del av en internasjonal rute og ikke er med på å dekke behovet for transport i, eller til og fra, et byområde. Kabotasje i rutetransport kan ikke utføres uavhengig av slik internasjonal transport. Et eget kontrolldokument skal være utfylt på forhånd ved kabotasje utenfor rute, jf. kap. 5.

Det gjelder tilsvarende regler om utveksling av opplysninger via de elektroniske registrene som for godstransport, jf. art 24.

Statene kan seg imellom inngå bilaterale eller multilaterale avtaler om ytterligere liberalisering av transport som faller inn under forordningen, se art. 25.

3 EØS-komiteens beslutning

I henhold til EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 skal EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport) endres. EØS-komiteens beslutning inneholder en innledning og fem artikler.

Artikkel 1 fastsetter at Europaparlaments- og rådsforordningene (EF) nr. 1071/2009 om innføring av felles regler med hensyn til vilkårene som må oppfylles for å utøve yrket som transportør på vei og om opphevelse av rådsdirektiv 96/26/EF, 1072/2009 om felles regler for tilgang til den internasjonale marknaden for godstransport på veg og 1073/2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss og om endring av forordning (EF) nr. 561/2006, skal innlemmes i EØS-avtalen.

Artikkel 2 fastsetter at tillegg 2, 4 og 7 til EØS-avtalens vedlegg XIII endres som fastsatt i vedlegget til denne EØS-beslutningen.

Artikkel 3 fastsetter at teksten til forordning (EF) nr. 1071, 1072 og 1073/2009 på norsk og islandsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende, skal gis gyldighet.

Artikkel 4 fastsetter at beslutningen trer i kraft 17. mai 2014, forutsatt at EØS-komiteen har motatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 5 slår fast at beslutningen skal kunnngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Tilpasningene til rettsaktene framgår av artikkel 1. Tilpasningene dreier seg i hovedsak om at EFTA statene og EU-medlemsstatene gjensidig skal godkjenne hverandres dokumenter som er utstedt i henhold til forordningene. Videre er det foretatt tilpasninger der forordningene omtaler medlemsstater, kommisjonen og lignende organer innenfor EU, så skal dette forstås som EFTA-stater, EFTA overvåkningsorgan med videre. I forordning 1072/2009 art. 5 nr. 1 bokstav b), skal Rådsdirektiv 2003/109/EF av 25. november 2003 ikke få anvendelse da dette direktivet anses å ikke være EØS-relevant.

4 Forholdet til norsk rett

Regler om yrkes- og markedsadgang innen EØS er gjennomført i norsk rett gjennom lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportloven). Norge er dermed integrert i EUs indre marked for gods- og persontransport på veg og de nye reglene er langt på veg

⁵ Dette omfatter og den delen av en tredjelandstransport til land utenfor EØS som blir utført innen EØS.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

en videreføring av gjeldende rett på området. Likevel konkluderte Samferdselsdepartementet i Prop.124 L (2012–2013) om endringer i yrkestransportlova (gjennomføring av forordning (EF) nr. 1071/2009, 1072/2009 og 1073/2009 og endringer i organiseringa av løyvestyresmaktene mv.), at gjennomføringen av forordningene i norsk rett krevde lovendringer på tre punkter. For det første måtte yrkestransportloven ha hjemmel for å kreve at transportører som søker om løyve for person- og godstransport på veg, skal være etablert i Norge. For det andre måtte man ha hjemmel for å opprette og drifte et elektronisk register over transportører på veg som inneholder sensitive opplysninger, samt utveksle opplysningene fra registeret med andre EØS-land. For det tredje måtte løyvemyndigheten ha hjemmel til å erklære personer som har gjort alvorlige brudd på regelverket, uegnet til å lede transportvirksomheter i alle EØS-land. Stortinget sluttet seg til disse lovendringene i lovvedtak nr. 66 (2012–2013) av 3. juni 2013. Lovendringene planlegges å tre i kraft 1. januar 2015.

Bortsett fra de vedtatte lovendringene, vil gjennomføring av forordningene i norsk rett kunne skje gjennom forskrift gitt med hjemmel i yrkestransportloven §§ 10 og 35. Samferdselsdepartementet vi foreta de nødvendige forskriftsendringer.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forordningene vil medføre administrative og økonomiske konsekvenser for det offentlige ved opprettelsen og senere ved drift og vedlikehold av det elektroniske registeret over vegtransportører. Kostnadene til opprettelsen av registeret er dekket under de ordinære bevilgningene til Vegdirektoratet. Det kan ikke utelukkes at drift av registeret vil kreve flere ansatte som arbeider med utveksling av informasjon mellom EØS-landene. Hvor mye arbeid dette medfører, kan være vanskelig å fastslå, men det vil være avhengig av mengden av meldinger i systemet, og hvor stor

del av meldingene som går automatisk, og hvor stor del som må behandles manuelt. Vegdirektoratet har foreløpig estimert et behov for fem ekstra årsverk på sikt. I tillegg kommer det kostnader knyttet til drift og vedlikehold av registeret.

Ved søknad om løyve må søkeren betale et saksbehandlingsgebyr. Det er lagt opp til at en eventuell økning av kostnader ved drift av registeret vil måtte dekkes gjennom økninger i gebyret. For næringen kan kostnader ved drift av registeret gi utslag i en økning i gebyret for utstedelse av løyve, jf. prinsippet om kostnadsdekning ved fastsetting av gebyr.

For den enkelte næringsdrivende vil konsekvensen bli at kravene for yrkesadgang blir noe skjerpet og det nye regelverket kan føre til hyppigere kontroller av om vilkårene til yrkes- og markedsadgang er oppfylt.

6 Konklusjon og tilrådning

Formålet med forordningene er å konsolidere og ytterligere harmonisere regelverket for yrkes- og markedsadgang for vegtransportører. Det er lagt til rette for bedre kontroll med at vilkårene for adgang til yrket og markedet er oppfylt. Opprettelsen av det elektroniske registeret skal føre til bedre kontroll med virksomheten, slik at transportører som ikke oppfyller kravene til yrkes- og markedsadgang i ett land, ikke uten videre kan få utstedt tillatelse til vegtransport i et annet land. Målet med å opprette registeret er å gjøre kontrollen med transportører som opererer i flere land mer effektiv. Samarbeid mellom myndighetene på tvers av landegrensene vil føre til bedre kontroll med forholdene i næringen og vil på sikt bidra til høyere kvalitet i bransjen.

Samferdselsdepartementet tilrår at Norge godkjenner beslutningen i EØS-komiteen om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøres vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg i samsvar med vedlagte forslag.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler for yrkes og markedsadgang for person og godstransport på veg.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «EØS-avtalen», særlig artikkel 98, og på følgende bakgrunn:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1071/2009 av 21. oktober 2009 om innføring av felles regler med hensyn til vilkårene som må oppfylles for å utøve yrket som transportør på vei og om oppheving av rådsdirektiv 96/26/EF⁶ skal innlemmes i avtalen.
- 2) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for tilgang til den internasjonale marknaden for godstransport på veg (omarbeiding)⁷ skal innlemmes i avtalen.
- 3) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss og om endring av forordning (EF) nr. 561/2006 (omarbeiding)⁸ skal innlemmes i avtalen.
- 4) Forordning (EF) nr. 1071/2009 opphever rådsdirektiv 96/26/EF⁹, som er innlemmet i EØS-avtalen og følgelig skal oppheves i EØS-avtalen.
- 5) Forordning (EF) nr. 1072/2009 opphever rådsforordning (EØF) nr. 881/92¹⁰ og (EØF) nr. 3118/93¹¹ samt europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/94/EF¹², som er innlemmet i EØS-avtalen og følgelig skal oppheves i EØS-avtalen.
- 6) Forordning (EF) nr. 1073/2009 opphever rådsforordning (EØF) nr. 684/92¹³ og (EF) nr. 12/

98¹⁴, som er innlemmet i EØS-avtalen og følgelig skal oppheves i EØS-avtalen.

- 7) EØS-avtalens vedlegg XIII bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg XIII gjøres følgende endringer:

1. Etter nr. 19 (rådsdirektiv 96/26/EF) skal nytt nr. 19a lyde:

«19a. **32009 R 1071:** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1071/2009 av 21. oktober 2009 om innføring av felles regler med hensyn til vilkårene som må oppfylles for å utøve yrket som transportør på vei og om oppheving av rådsdirektiv 96/26/EF (EUT L 300 av 14.11.2009, s. 51).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) I artikkel 7 nr. 1 skal med henblikk på EFTA-statene ordene «i valutaene til medlemsstater som ikke deltar i tredje trinn av den økonomiske og monetære union» forstås som «i valutaene til EFTA-statene» og ordene «kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*» forstås som «kunngjøres offisielt i hver EFTA-stat».
- b) EFTA-statene skal godkjenne de attester EU-medlemsstatene utsteder i samsvarende med forordningens artikkel 21. Med henblikk på slik godkjenning skal, i bestemmelsene om attestene beskrevet i forordningens vedlegg III, henvisninger til «medlemsstat(er)» forstås som «EUs medlemsstat(er), Island, Liechtenstein og Norge».
- c) Det europeiske fellesskap og EFs medlemsstater skal godkjenne de attester

⁶ EUT L 300 av 14.11.2009, s. 51.

⁷ EUT L 300 av 14.11.2009, s. 72.

⁸ EUT L 300 av 14.11.2009, s. 88.

⁹ EFT L 124 av 23.5.1996, s. 1.

¹⁰ EFT L 95 av 9.4.1992, s. 1.

¹¹ EFT L 279 av 12.11.1993, s. 1.

¹² EUT L 374 av 27.12.2006, s. 5.

¹³ EFT L 74 av 20.3.1992, s. 1.

¹⁴ EFT L 4 av 8.1.1998, s. 10.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

som utstedes av Island, Liechtenstein og Norge i samsvar med forordningen, som tilpasset i tillegg 7 til dette vedlegg.

- d) Beviset utstedt av Island, Liechtenstein og Norge skal være i samsvar med malen fastsatt i tillegg 7 til dette vedlegg.
 - e) I vedlegg I skal henvisningen til rådsvedtak 85/368/EØF erstattes med en henvisning til europaparlaments- og rådsrekommendasjon 2008/C 111/01 av 23. april 2008 om fastsetjing av den europeiske ramma for kvalifikasjonar for livslang læring.»
2. I nr. 24e (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 561/2006) tilføyes følgende:
- «, endret ved:
- **32009 R 1073:** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 av 21. oktober 2009 (EUT L 300 av 14.11.2009, s. 88).»
3. Etter nr. 25 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/94/EF) skal nytt nr. 25a lyde:
- «25a.**32009 R 1072:** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for tilgang til den internasjonale marknaden for godstransport på veg (omarbeiding) (EUT L 300 av 14.11.2009, s. 72).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Artikkel 1 nr. 2 skal lyde:

«I samband med transport frå ein avtalepart til ein tredjestat og omvendt skal denne forordninga ikkje nyttast på den del av strekninga som vert tilbake- lagd på territoriet til avtaleparten der lasting eller lossing finn stad, så sant avtalepartane ikkje har avtalt noko anna.»

- b) Artikkel 1 nr. 3 skal lyde:

«Denne forordninga skal ikkje røre ved føresegnar om transport frå ein EFTA-stat til ein tredjestat som fastsett i nr. 2, som er omfatta av tosidige avtaler som er gjorde mellom EFTA-statar og tredjestatar som anten i medhald av tosidige godkjenningar eller liberaliserings- ordningar tillèt at transportørar på veg som ikkje er etablerte i ein avtalepart, utfører lasting og lossing i den nemnde avtaleparten, under føresetnad av at prinsippet om lik handsaming mellom transportørar i Fellesskapet og trans-

portørar frå ein EFTA-stat vert respek- tert».

- c) EFTA-statene skal godkjenne de felles- skapstillatelser og førerattester EU- medlemsstatene utsteder i samsvar med forordningen. Med henblikk på slik godkjenning skal, i bestemmelsene om attestene beskrevet i forordningens vedlegg II, og for førerattesten beskrevet i forordningens vedlegg III, henvisninger til «Fellesskapet» forstås som «Fellesskapet og Island, Liechtenstein og Noreg», og henvisninger til «med- lemsstatane» forstås som «EUs med- lemsstat(ar), Island, Liechtenstein og Noreg».
- d) Fellesskapet og EFs medlemsstater skal godkjenne de tillatelser og fører- attester som utstedes av en EFTA-stat i samsvar med forordningen, som tilpas- set i del b) av vedlegg II og III i tillegg 2 til dette vedlegg.
- e) Tillatelsene og førerattestene som utstedes av en EFTA-stat skal være i samsvar med malen fastsatt i tillegg 2 til dette vedlegg.
- f) I artikkel 5 nr. 1 bokstav b) og artikkel 5 nr. 2 får ordene «slik det er definert i rådsdirektiv 2003/109/EF av 25. november 2003 om statusen til tred- jestatsborgere som er bosatt i medlems- staten i en lengre periode» og «slik det er definert i rådsdirektiv 2003/109/EF» ikke anvendelse.
- g) I artikkel 9 nr. 1 skal teksten i bokstav e) lyde:

«meirverdiavgift (mva) eller omset- nadsavgift på transporttenester.»
- h) I tilfellene nevnt i artikkel 10
 - skal med hensyn til EFTA-statene «Kommissjonen» forstås som «EFTAs overvåkningsorgan» og «Rådet» forstås som «Den faste komiteen for EFTA-statane»,
 - skal EØS-komiteen, dersom Kommi- sjonen mottar en anmodning fra en av EUs medlemsstater eller dersom EFTAs overvåkningsorgan mottar en anmodning fra Island, Liechten- stein eller Norge om å vedta beskyt- telsestiltak, umiddelbart underret- tes om dette og forelegges alle rele- vante opplysninger.

På anmodning fra en avtalepart skal det holdes samråd innen EØS-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

komiteen. Det kan også anmodes om slike samråd dersom beskyttelsestiltakene forlenges.

Europakommisjonen eller EFTAs overvåkningsorgan skal etter å ha truffet en beslutning umiddelbart underrette EØS-komiteen om hvilke tiltak som er truffet.

Dersom en av de berørte avtaleparter er av den oppfatning at beskyttelsestiltakene vil skape ubalanse mellom avtalepartenes rettigheter og plikter, får avtalens artikkel 114 tilsvarende anvendelse.»

4. Etter nr. 32 (rådsforordning (EØF) nr. 684/92) skal nytt nr. 32a lyde:

«32a. **32009 R 1073:** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss og om endring av forordning (EF) nr. 561/2006 (omarbeiding) (EUT L 300 av 14.11.2009, s. 88).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Artikkel 1 nr. 2 skal lyde:

«Ved transport fra en avtalepart til en tredjestat og omvendt får denne forordning ikke anvendelse på den delen av strekningen som tilbakelegges på territoriet til den avtalepart der passasjerer tas opp eller slippes av, så sant ikke annet er avtalt mellom avtalepartene.»

- b) Artikkel 1 nr. 3 får ikke anvendelse.

- c) EFTA-statene skal godkjenne de fellesskapstillatelser EUs medlemsstater utsteder i samsvar med forordningen. Med henblikk på slik godkjenning skal, i bestemmelsene om fellesskapstillatelsen beskrevet i forordningens vedlegg II, henvisninger til «medlemsstaten» eller «medlemsstatene» forstås som «EUs medlemsstat(er), Island, Liechtenstein og Norge».

- d) Fellesskapet og EFs medlemsstater skal godkjenne de tillatelser som utstedes av Island, Liechtenstein og Norge i samsvar med forordningen, som tilpasset i tillegg 4 til dette vedlegg.

- e) Tillatelsene som utstedes av Island, Liechtenstein og Norge skal være i sam-

svar med malen fastsatt i tillegg 4 til dette vedlegg.

- f) I artikkel 16 nr. 1 skal teksten i bokstav e) lyde:

«merverdiavgift (mva) eller omsetningsavgift på transporttjenester.»»

5. Teksten i nr. 19 (rådsdirektiv 96/26/EF), 25 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/94/EF), 26a (rådsforordning (EØF) nr. 881/92), 26c (rådsforordning (EØF) nr. 3118/93), 32 (rådsforordning (EØF) nr. 684/92) og 33b (rådsforordning (EF) nr. 12/98) oppheves.

Artikkel 2

Tillegg 2, 4 og 7 til EØS-avtalens vedlegg XIII endres som fastsatt i vedlegget til denne beslutning.

Artikkel 3

Teksten til forordning (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft 17. mai 2014, forutsatt at alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt¹⁵.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 16. mai 2014.

For EØS-komiteen

Gianluca Grippa

Formann

VEDLEGG

til EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014

I tillegg 2, 4 og 7 til EØS-avtalens vedlegg XIII gjøres følgende endringer:

1. Tillegg 2 skal lyde:

¹⁵ Forfatningsrettslige krav angitt.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

«TILLEGG 2

**DOKUMENTER OPPFØRT I VEDLEGGET TIL EUROPAPARLAMENTS-
OG RÅDSFORORDNING (EF) NR. 1072/2009, TILPASSET FOR
EØS-AVTALENS FORMÅL**

(Se tilpasning f) i avtalens vedlegg XIII nr. 25)

VEDLEGG II

Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet

(a)

(Lyseblått (Pantone) papir, format DIN A4 cellulosepapir, 100 g/m² eller meir)

(Første sida av løyvet)

(Tekst på det offisielle språket eller eitt av dei offisielle språka i EFTA-staten som utferdar løyvet)

Nasjonalitetsmerket til staten¹
som utferdar løyvet

Namnet til den rette styresmakta
eller det rette organet

LØYVE NR. ...

(eller)

RETTKJEND KOPI NR.

for internasjonal godstransport på veg for ein annans rekning

Dette løyvet gjev²

.....

.....

rett til å drive internasjonal godstransport på veg for ein annans rekning på strekningar eller delar av strekningar på territoriet til Fellesskapet og Island, Liechtenstein og Noreg³, slik det er fastsett i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009 av 21. oktober 2009 om felles reglar for tilgang til den internasjonale marknaden for godstransport på veg, som tilpassa til føremåla med avtala om Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet (EØS-avtala), og i samsvar med dei allmenne føresegnene i dette løyvet.

Særlege merknader:	
.....	
Dette løyvet skal gjelde frå	til
Utferda i	den
..... ⁴	

¹ Nasjonalitetsmerka er (IS) Island, (FL) Liechtenstein, (N) Noreg

² Namnet eller firmaet til transportøren og fullstendig adresse.

³ I det følgjande omtalde som «EFTA-statane».

⁴ Underskrifta og stampelet til utferdande rett styresmakt eller organ.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

(b)

(Andre sida av løyvet)

(Tekst på det offisielle språket eller eitt av dei offisielle språka i EFTA-staten som utferdar løyvet)

ALLMENNE FØRESEGNER

Dette løyvet er utferda i medhald av forordning (EF) nr. 1072/2009, som tilpassa for føremåla med EØS-avtala.

Det gjev innehavaren rett til å drive internasjonal godstransport på veg for ein annans rekning på alle strekningar eller delar av strekningar innanfor territoriet til Fellesskapet og EFTA-statane, og eventuelt på dei vilkåra som er fastsette i løyvet:

- der avgangs- og framkomststaden ligg i to ulike statar, som anten er medlemsstatar av EU eller EFTA, med eller utan kryssing gjennom éin eller fleire medlemsstatar eller tredjestatar i transitt,
- frå ein EU-medlemsstat eller ein EFTA-stat til ein tredjestat eller omvendt, med eller utan kryssing av éin eller fleire EU-medlemsstatar eller EFTA-statar eller tredjestatar i transitt,
- mellom tredjestatar i transitt gjennom territoriet til éin eller fleire EU-medlemsstatar eller EFTA-statar,

og turar utan last i samband med slik transport.

Når det gjeld transport frå ein EU-medlemsstat eller ein EFTA-stat til ein tredjestat eller omvendt, er dette løyvet ikkje gyldig for den delen av strekninga som finn stad i EU-medlemsstaten eller EFTA-staten der lasting eller lossing finn stad.

Løyvet er personleg og kan ikkje overførast til andre.

Løyvet kan tilbakekallast av den rette styresmakta i EFTA-staten der det er utferda, særleg dersom innehavaren

- ikkje har oppfylt alle vilkåra for bruk av løyvet,
- har gjeve ukorrekte opplysningar når det gjeld data som er naudsynte for utferdinga eller lenginga av løyvet.

Originalen av løyvet skal forvarast av transportføretaket.

Ein rettkjend kopi av løyvet skal forvarast i køyretøyet(1). Når det gjeld vogntog, skal løyvet følgje motorvogna. Det skal omfatte heile vogntoget, òg i tilfelle der tilhengjaren eller semitraileren ikkje er registrert eller godkjend for bruk på veg i namnet til innehavaren av løyvet, eller der dei er registrerte eller godkjende for bruk på vegane i ein annan stat.

Løyvet skal visast fram for alle godkjende inspektørar på oppmoding.

Innehavaren skal på territoriet til kvar einskilt medlemsstat rette seg etter dei lovene og forskriftene som gjeld i denne staten, særleg dei som gjeld transport og trafikk.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

VEDLEGG III

Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet

(a)

(Lyseblått (Pantone) papir, format DIN A4 cellulosepapir, 100 g/m² eller meir)

(Første sida av løyvet)

(Tekst på det offisielle språket eller eitt av dei offisielle språka i EFTA-staten som utferdar løyvet)

Nasjonalitetsmerket til staten ¹ som utferdar løyvet
--

Namnet til den rette styresmakta eller det rette organet

FØRARATTEST NR. ..

for transport av gods på veg for ein annans rekning i medhald av eit fellesskapsløyve eller eit løyve
utferda av Island, Liechtenstein eller Noreg²

(Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009 av 21. oktober 2009 om felles reglar for tilgang til den internasjonale marknaden for godstransport på veg)

Denne attesten provar at på grunnlag av dokumenta som vert lagde fram av:
.....³

er følgjande førar:

Etternamn og førenamn:	
Fødselsdato og -stad	Nasjonalitet
Type og referansenummer på identitetspapir	
Utferda (dato)	i
Førarkort nummer	
Utferda (dato)	i
Personnummer eller tilsvarende	

tilsett i samsvar med gjeldande lover og forskrifter og eventuelt tariffavtaler og i samsvar med dei reglane som gjeld i følgjande EFTA-stat, på dei arbeidsvilkåra og vilkåra for yrkesretta opplæring som gjeld i den aktuelle EFTA-staten, for å utføre vegtransport i denne staten:

.....⁴

¹ Nasjonalitetsmerka er (IS) Island, (FL) Liechtenstein, (N) Noreg.

² I det følgjande omtalde som «EFTA-statane».

³ Namnet eller firmaet til transportøren og fullstendig adresse.

⁴ Namnet til etableringsstaten til transportøren.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Særlege merknader:

.....

Dette løyvet skal gjelde frå	til
Utferda i	den
..... ⁵	

⁵ Underskrifta og stampelet til utferdande rett styresmakt eller organ.

(b)

(Andre sida av attesten)

(Tekst på det offisielle språket eller eitt av dei offisielle språka i EFTA-staten som utferdar attesten)

ALLMENNE FØRESEGNER

Denne attesten er utferda i medhald av forordning (EF) nr. 1072/2009, som tilpassa for føremåla med EØS-avtala.

Attesten er prov på at føraren som er namngjeven i attesten, er tilsett i samsvar med gjeldande lover og forskrifter og eventuelt tariffavtaler, i samsvar med dei reglane som gjeld i den EFTA-staten som er nemnd i attesten, på dei arbeidsvilkåra og vilkåra for yrkesretta opplæring som gjeld i den aktuelle EFTA-staten, for å utføre vegtransport i denne staten:

Førarattesten skal tilhøyre transportøren, som stiller han til rådvelde for den føraren som er førd opp i attesten når denne føraren fører eit køyretøy¹⁶ som i ein vegtransport nyttar eit fellesskapsløyve eller eit løyve frå ein EFTA-stat som er utferda til denne transportøren. Førarattesten kan ikkje overførast. Førarattesten skal berre gjelde så lenge dei vilkåra som han vart utferda i medhald av, framleis er oppfylte, og må straks leverast tilbake av transportøren til dei utferdande styresmaktene dersom desse vilkåra ikkje lenger er oppfylte.

Attesten kan tilbakekallast av den rette styresmakta i EFTA-staten der han er utferda, særleg dersom innehavaren

- ikkje har oppfylt alle vilkåra for bruk av attesten,
- har gjeve ukorrekte opplysningar når det gjeld data som er naudsynte for utferdinga eller lenginga av attesten.

Ein rettkjend kopi av attesten skal forvarast av transportføretaket.

Ein attest i original skal forvarast i køyretøyet, og visast fram for alle godkjende inspektørar på oppmoding.»

¹⁶ «Køyretøy» tyder ei motorvogn som er registrert i ein medlemsstat, eller eit vogntog der minst motorvogna er registrert i ein medlemsstat, og som vert nytta berre til godstransport.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

2. Tillegg 4 skal lyde:

«TILLEGG 4

DOKUMENTER OPPFØRT I VEDLEGGET TIL EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) NR. 1073/2009, TILPASSET FOR EØS-AVTALENS FORMÅL

(Se tilpasning e) i avtalens vedlegg XIII nr. 32)

VEDLEGG II

Det europeiske økonomiske samarbeidsområde

(a)

(Lyseblått (Pantone) papir, format DIN A4 cellulosepapir, 100 g/m² eller mer)

(Første side av lisensen)

(Tekst på det eller de offisielle språkene i EFTA-staten som utsteder lisensen)

Nasjonalitetsmerket til staten¹
som utsteder lisensen

Navn på vedkommende myndighet eller organ

LISENS NR. ...

(eller)

BEKREFTET KOPI NR.

for internasjonal persontransport med turvogn og buss for en annens regning

Innehaveren av denne lisensen²
.....
.....

har tillatelse til å drive internasjonal persontransport på vei for en annens regning på Fellesskapets territorium og Islands, Liechtensteins og Norges³ territorium i henhold til vilkårene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss, som tilpasset til formålene med avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen), og i samsvar med de generelle bestemmelsene for denne lisensen.

Kommentarer:	
.....	
Denne lisensen er gyldig fra	til
Utstedt i	den
..... ⁴	

¹ Nasjonalitetsmerkene er: (IS) Island, (FL) Liechtenstein, (N) Norge.

² Fullt navn eller firma og transportørens fullstendige adresse.

³ Heretter kalt EFTA-statene.

⁴ Signatur og stempel til vedkommende myndighet eller organ som utsteder lisensen.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

(b)

(Andre side av lisensen)

(Tekst på det eller de offisielle språkene i EFTA-staten som utsteder lisensen)

GENERELLE BESTEMMELSER

1. Denne tillatelsen er utstedt i henhold til forordning (EF) nr. 1073/2009, som tilpasset EØS-avtalens formål.
2. Denne tillatelsen er utstedt av vedkommende myndighet i EFTA-staten der transportøren er etablert som for en annens regning
 - a) har tillatelse til å drive transport med turvogn og buss i EFTA-etableringsstaten i form av rutetransport, herunder spesielle rutetransport eller transport utenfor rute,
 - b) oppfyller vilkårene fastsatt i samsvar med fellesskapsreglene, som tilpasset EØS-avtalens formål, om adgang til å utøve yrket som persontransportør på vei i nasjonal og internasjonal transport,
 - c) oppfyller de lovfestede kravene til førere og kjøretøyer.
3. Denne lisensen gir lisens til internasjonal persontransport med turvogn og buss for en annens regning på alle transportforbindelser for reiser som gjennomføres på Fellesskapets og EFTA-statenes territorium,
 - a) når avgangssted og bestemmelsessted ligger i to ulike medlemsstater, som enten er EU-medlemsstater eller EFTA-stater, med eller uten transitt gjennom én eller flere EU-medlemsstater eller tredjestater,
 - b) når avgangssted og bestemmelsessted ligger i samme EU-medlemsstat eller EFTA-stat, mens passasjerene tas opp eller slippes av i en annen medlemsstat eller EFTA-stat eller i en tredjestat,
 - c) fra en EU-medlemsstat eller EFTA-stat til en tredjestat og omvendt, med eller uten transitt gjennom én eller flere medlemsstater eller EFTA-stater eller tredjestater,
 - d) mellom tredjestater, med transitt gjennom territoriet til én eller flere EU-medlemsstater eller EFTA-stater, og til kjøring uten passasjerer i forbindelse med transportoppdrag på vilkårene fastsatt i forordning (EF) nr. 1073/2009.

For transport fra en EU-medlemsstat eller EFTA-stat til en tredjestat og omvendt gjelder lisensen ikke på den delen av strekningen som tilbakelegges på territoriet til den EU-medlemsstat eller EFTA-stat der passasjerer tas opp eller slippes av.

4. Denne lisensen er personlig og kan ikke overdras til andre.
5. Denne lisensen kan særlig tilbakekalles av vedkommende myndighet i EFTA-medlemsstaten som utsteder den dersom transportøren
 - a) ikke lenger oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 3 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1073/2009,
 - b) har gitt uriktige opplysninger i forbindelse med utstedelse eller fornyelse av lisensen,
 - c) har begått ett eller flere alvorlig brudd på Fellesskapets veitransportregelverk, som tilpasset EØS-avtalens formål, i en EU-medlemsstat eller EFTA-stat, særlig med hensyn til reglene som gjelder for kjøretøyer, kjøre- og hviletider for førere og for utøvelse uten lisens av parallell og midlertidig transport som omhandlet i artikkel 5 nr. 1 femte ledd i forordning (EF) nr. 1073/2009. Vedkommende myndighet i EFTA-staten der transportøren som begikk bruddet er etablert, kan blant annet tilbakekalle lisensen eller foreta midlertidige eller varige tilbakekallinger av noen av eller alle de bekreftede kopiene av lisensen.

Sanksjonene fastsettes i samsvar med alvorlighetsgraden av det bruddet innehaveren av lisensen har begått og i samsvar med det samlede antall bekreftede kopier som vedkommende innehar i forbindelse med sin internasjonale transport.

6. Originallisensen skal oppbevares av transportøren. En bekreftet kopi av lisensen skal oppbevares i kjøretøyet som den internasjonale transporten gjennomføres med.
7. Lisensen skal framvises på anmodning fra en godkjent kontrollør.
8. Innehaveren skal på hver EU-medlemsstats og EFTA-stats territorium overholde de gjeldende lover og forskrifter i den nevnte staten, særlig de som gjelder transport og trafikk.
9. Med «rutetransport» menes regelmessig og allment tilgjengelig transport, eventuelt med krav om tvungen plassbestilling, av passasjerer langs bestemte ruter der passasjerene tas opp og slippes av ved stoppesteder som er fastsatt på forhånd.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Rutetransportens regelmessighet skal ikke påvirkes av eventuelle justeringer i transportvilkårene. For rutetransport kreves lisens.

Med «spesiell rutetransport» menes regelmessig rutetransport av bestemte kategorier passasjerer slik at andre passasjerer utelukkes, uansett hvem som står for organisering av transporten, langs bestemte ruter der passasjerene tas opp og slippes av ved stoppesteder som er fastsatt på forhånd.

Spesiell rutetransport omfatter

- a) transport av arbeidstakere mellom hjemsted og arbeidssted,
- b) transport av skoleelever og studenter til og fra utdanningsinstitusjonen.

Det at en spesiell transport kan varieres avhengig av brukernes behov, skal ikke endre dens karakter av rutetransport.

Det kreves ikke lisens til spesiell rutetransport dersom den omfattes av en avtale mellom arrangøren og transportøren.

For parallell eller midlertidig transport, med samme kundekrets som eksisterende rutetransport, kreves lisens.

Med «transport utenfor rute» menes transport som ikke omfattes av definisjonen av rutetransport, herunder spesiell rutetransport, og hvis hovedkarakteristikk er at den benyttes til transport av grupper av passasjerer som er satt sammen på initiativ fra en kunde eller fra transportøren selv. For parallell eller midlertidig transport som kan sammenlignes med eksisterende rutetransport, og som har samme kundekrets som denne, kreves imidlertid lisens etter framgangsmåten i kapittel III i forordning (EF) nr. 1073/2009. Slik transport skal ikke slutte å være transport utenfor rute bare fordi transporten utføres med en viss regelmessighet.

For transport utenfor rute kreves ikke lisens.»

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

3. Tillegg 7 skal lyde:

«TILLEGG 7

DOKUMENTER OPPFØRT I VEDLEGGET TIL EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) NR. 1071/2009, TILPASSET FOR EØS-AVTALENS FORMÅL

(Se tilpasning d) i avtalens vedlegg XIII nr. 19)

VEDLEGG III

Det europeiske økonomiske samarbeidsområde

(Kraftig beigefarget (Pantone) papir, format DIN A4 cellulosepapir, 100 g/m² eller mer)

(Tekst på det eller de offisielle språkene i EFTA-staten som utsteder beviset)

Den aktuelle medlemsstatens
nasjonalitetsmerke¹

Navn på vedkommende myndighet eller organ²

KOMPETANSEBEVIS INNENFOR VEITRANSPORT/PERSONTRANSPORT

nr.

Vi

bekrefter hermed at⁴

født i

har bestått den eksamen (år: ...; semester: ...) ⁵ som kreves for å bli tildelt kompetansebeviset innenfor veitransport/persontransport ⁶ i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1071/2009 av 21. oktober 2009 om etablering av felles regler med hensyn til vilkårene som må oppfylles for å få adgang til å utøve yrket som transportør på vei ⁷, som tilpasset for EØS-avtalens formål.

Dette sertifikatet er et tilstrekkelig bevis på faglig dyktighet omhandlet i artikkel 21 i forordning (EF) nr. 1071/2009.

Utstedt i den ⁸

¹ Nasjonalitetsmerkene er: (IS) Island, (FL) Liechtenstein, (N) Norge.

² Myndighet eller organ som på forhånd er utpekt for dette formål av EFTA-staten som skal utstede dette beviset.

³ Stryk det som ikke passer.

⁴ Etternavn og fornavn; fødselssted og -dato.

⁵ Identifikasjon av eksamenen.

⁶ Stryk det som ikke passer.

⁷ EUT L 300 av 14.11.2009, s. 51.

⁸ Signatur og stempel til vedkommende myndighet eller organ som utsteder beviset.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1071/2009 av 21. oktober 2009 om innføring av felles regler med hensyn til vilkårene som må oppfylles for å utøve yrket som transportør på vei og om oppheving av rådsdirektiv 96/26/EF

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 71 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen, under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹⁷,

under henvisning til uttalelse fra EUs datatilsynsmann¹⁸,

etter samråd med Regionkomiteen, etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251¹⁹, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Gjennomføringen av et indre marked for vei-transport med like konkurransevilkår krever ensartet anvendelse av felles regler om adgang til å utøve yrket som godstransportør eller persontransportør på vei (yrket som transportør på vei). Slike felles regler vil bidra til et høyere faglig kvalifikasjonsnivå for transportørene på vei, til rasjonalisering av markedet og til forbedret kvalitet på de tjenestene som ytes, til beste for transportørene på vei, kundene og økonomien som helhet, samt til bedring av trafikksikkerheten. De vil også gjøre det lettere for transportørene på vei å utøve sin etableringsrett på en mer effektiv måte.
- 2) I rådsdirektiv 96/26/EF av 29. april 1996 om adgang til yrket som godstransportør og persontransportør på vei og om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis med sikte på å lette

slike transportørers faktiske utøvelse av etableringsadgangen i innenlandsk og internasjonal transportvirksomhet²⁰ er det fastsatt minstevilkår for adgang til å utøve yrket som transportør på vei, og for gjensidig godkjenning av de dokumenter som kreves i den forbindelse. Erfaring, en konsekvensanalyse og ulike undersøkelser viser imidlertid at medlemsstatene anvender det nevnte direktivet på ulik måte. Slike forskjeller har mange skadevirkninger, særlig konkurransevridning, dårlig oversikt i markedet og mangel på ensartet overvåking samt en risiko for at foretak som ansetter personell med lave faglige kvalifikasjoner opptrer uaktsomt med hensyn til reglene om trafikksikkerhet og arbeidstakernes rettigheter, eller i mindre grad overholder disse, noe som kan skade bransjens omdømme.

- 3) Disse konsekvensene er desto mer skadelige ettersom de kan forstyrre et velfungerende indre marked på området veitransport, fordi markedet for internasjonal godstransport og visse former for kabotasje er tilgjengelig for foretak i hele Fellesskapet. Det eneste vilkåret som gjelder for slike foretak, er at de har en fellesskapslisens, som de kan få når de oppfyller vilkårene som gjelder for adgang til å utøve yrket som transportør på vei, fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for godstransport på vei²¹ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss²².

¹⁷ EUT C 151 av 17.6.2008, s. 16.

¹⁸ EUT C 14 av 19.1.2008, s. 1.

¹⁹ Europaparlamentets uttalelse av 21. mai 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT), Rådets felles holdning av 9. januar 2009 (EUT C 62 E av 17.3.2009, s. 1), europaparlamentets holdning av 23. april 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 24. september 2009.

²⁰ EFT L 124 av 23.5.1996, s. 1.

²¹ Se s. 72 i denne EUT.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

- 4) Eksisterende regler om adgang til å utøve yrket som transportør på vei bør derfor moderniseres for å sikre at de nevnte reglene anvendes på en mer ensartet og effektiv måte. Ettersom oppfylling av de nevnte reglene utgjør det viktigste vilkåret for å få adgang til fellesskapsmarkedet, og de aktuelle fellesskapsordningene på dette området er forordninger, er en forordning trolig det instrumentet som er best egnet til å regulere adgangen til å utøve yrket som transportør på vei.
- 5) Medlemsstatene bør få lov til å tilpasse vilkårene som må oppfylles for å utøve yrket som transportør på vei i de mest fjerntliggende regionene omhandlet i traktatens artikkel 299 nr. 2, på grunn av disse regionenes særlige kjennetegn og begrensninger. De foretakene som er etablert i de nevnte regionene, og som oppfyller vilkårene for å utøve yrket som transportør på vei bare som en følge av en slik tilpasning, bør imidlertid ikke kunne få en fellesskapslisens. Tilpasningen av vilkårene for å utøve yrket som transportør på vei, bør ikke føre til at foretak som ville ha fått adgang til å utøve yrket som transportør på vei, og som oppfyller de generelle vilkårene fastsatt i denne i forordning, hindres i å utføre transportvirksomhet i de mest fjerntliggende regioner.
- 6) For å sikre rettferdig konkurranse bør de felles reglene for utøvelse av yrket som transportør på vei så langt som mulig gjelde for alle foretak. Det er imidlertid ikke nødvendig å la denne forordnings virkeområde omfatte foretak som bare utfører transportvirksomhet som har svært liten innvirkning på transportmarkedet.
- 7) Det bør være etableringsmedlemsstatens ansvar å kontrollere at et foretak til enhver tid oppfyller vilkårene fastsatt i denne forordning, slik at vedkommende myndighet i den nevnte medlemsstaten om nødvendig kan vedta å oppheve eller tilbakekalle tillatelsene som gjør det mulig for det nevnte foretaket å operere i markedet. En forutsetning for tilstrekkelig oppfyling og tilfredsstillende overvåking av vilkårene som gjelder for adgangen til å utøve yrket som transportør på vei, er at foretakene driver en faktisk og fast virksomhet.
- 8) Fysiske personer som oppfyller kravene til god vandel og faglig dyktighet, bør klart identifiseres og utpekes for de vedkommende myndigheter. Slike personer (transportledere) bør ha bosted i en medlemsstat og være dem som faktisk og vedvarende leder transportforetakenes transportvirksomhet. Det bør derfor spesifiseres under hvilke vilkår en person anses for faktisk og vedvarende å lede et foretaks transportvirksomhet.
- 9) God vandel for transportledere forutsetter at de ikke er dømt for alvorlige straffbare forhold, eller at de ikke er ilagt sanksjoner for alvorlige brudd på fellesskapsbestemmelsene, særlig innenfor veitransport. Dersom en transportleder eller et transportforetak i én eller flere medlemsstater er straffedømt eller ilagt en sanksjon for de mest alvorlige bruddene på fellesskapsbestemmelsene, bør det føre til tap av god vandel, forutsatt at vedkommende myndighet har forvissnet seg om at det er gjennomført en behørig avsluttet og dokumentert granskingsprosedyre, der grunnleggende saksbehandlingsrettigheter ble ivaretatt før myndigheten traff sin endelige avgjørelse, og at relevante klagerettigheter ble overholdt.
- 10) Transportforetakene skal ha et minstemål av økonomisk evne, slik at de kan sikre at foretaket etableres og forvaltes på en tilfredsstillende måte. En bankgaranti eller en yrkesansvarsforsikring kan være en enkel og kostnadseffektiv metode for å bevise at foretakene har økonomisk evne.
- 11) Et høyt faglig kvalifikasjonsnivå kan øke veitransportbransjens samfunnsøkonomiske effektivitet. Søkere til stillingen som transportleder, bør derfor ha faglige kunnskaper av høy kvalitet. For å sikre større ensartethet på eksamener og bidra til en høy kvalitet på opplæringen bør det fastsettes at medlemsstatene kan godkjenne eksamens- og opplæringssentre i henhold til kriterier som medlemsstatene fastsetter. Transportledere bør ha de kunnskapene som kreves for å lede både nasjonale og internasjonale transportoppdrag. Antallet emner som det kreves kunnskap om for å få et kompetansebevis, og framgangsmåtene for gjennomføring av eksamen, vil trolig utvikle seg i takt med det tekniske framskrittet, og det bør derfor iverksettes tiltak for å oppdatere dem. Medlemsstatene bør kunne fritta personer fra eksamen dersom de kan framlegge bevis på at de har lang erfaring i å lede transportvirksomheter.
- 12) For å sikre rettferdig konkurranse og veitransport som helt og fullt er i samsvar med bestemmelsene, er det nødvendig med ensartet overvåking fra medlemsstatenes side. Nasjonale myndigheter med ansvar for å overvåke

²² Se s. 88 i denne EUT.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

foretakene og føre tilsyn med gyldigheten av deres tillatelser spiller en avgjørende rolle i denne forbindelse, og det bør sikres at de om nødvendig treffer egnede tiltak, i de alvorligste tilfellene ved særlig å oppheve og tilbakekalle tillatelser, eller ved å erklære transportledere som gjentatte ganger opptrer uaktsomt eller handler i ond tro, for uegnet. Forut for slike tiltak bør det først behørig vurderes om tiltaket er i tråd med forholdsmessighetsprinsippet. Et foretak bør imidlertid varsles på forhånd for å få rimelig tid til å rette opp situasjonen før slike sanksjoner ilegges.

- 13) Bedre organisert forvaltningssamarbeid mellom medlemsstatene vil føre til mer effektiv overvåking av foretak med virksomhet i flere medlemsstater, og til reduserte administrasjonskostnader i framtiden. Elektroniske foretaksregistre som er koplet sammen i hele Fellesskapet, og som er i samsvar med fellesskapsbestemmelsene om vern av personopplysninger, vil lette samarbeidet og føre til reduserte kontrollkostnader for både foretakene og forvaltningen. Nasjonale registre finnes allerede i flere av medlemsstatene. Det er også etablert infrastrukturer med sikte på å fremme samtrafikk mellom medlemsstatene. En mer systematisk bruk av elektroniske registre kan derfor i betydelig grad bidra til å redusere administrasjonskostnadene i forbindelse med kontroller, og til å gjøre dem mer effektive.
- 14) Enkelte opplysninger i nasjonale elektroniske registre som omhandler brudd og sanksjoner er personopplysninger. Medlemsstatene bør derfor iverksette nødvendige tiltak for å sikre samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger²³, særlig med hensyn til myndighetenes kontroll med behandlingen av disse opplysningene, de registrertes rett til å bli informert, deres rett til å få innsyn i opplysningene og deres rett til å komme med innsigelser. For denne forordnings formål er det nødvendig å ta vare på slike opplysninger i minst to år for å sikre at ukvalifiserte foretak ikke etablerer seg i andre medlemsstater.
- 15) For å bedre innsynet og gjøre det mulig for et transportforetaks kunder å kontrollere om det nevnte foretaket har de rette tillatelsene, bør

visse opplysninger i det nasjonale elektroniske registeret gjøres offentlig tilgjengelige, forutsatt at de relevante bestemmelsene om vern av personopplysninger er oppfylt.

- 16) En gradvis sammenkopling av nasjonale elektroniske registre er avgjørende for å kunne utveksle opplysninger raskt og effektivt mellom medlemsstatene, og for å garantere at transportører på vei ikke fristes til å begå, eller risikere å begå, alvorlige brudd i andre medlemsstater enn den de er etablert i. En slik sammenkopling forutsetter felles definisjon av det nøyaktige formatet på opplysningene som skal utveksles, og av de tekniske framgangsmåtene for utveksling av de nevnte opplysningene.
- 17) For å sikre effektiv informasjonsutveksling mellom medlemsstatene bør det opprettes nasjonale kontaktpunkter og minst fastsettes visse felles framgangsmåter med hensyn til tidsfrister og arten av opplysninger som skal oversendes.
- 18) For å lette etableringsadgangen bør passende dokumenter, utstedt og framlagt av vedkommende myndighet i den medlemsstaten der transportlederen sist hadde sitt bosted, godtas som tilstrekkelig bevis på godandel for å få adgang til å utøve yrket som transportør på vei i etableringsmedlemsstaten, forutsatt at de berørte personene ikke er blitt erklært uegnet til å utøve det nevnte yrket i en annen medlemsstat.
- 19) Med hensyn til faglig dyktighet bør etableringsmedlemsstaten, for å lette etableringsadgangen, anse en enkelt attest utstedt i samsvar med denne forordning som tilstrekkelig bevis.
- 20) Det er nødvendig med nærmere overvåking av anvendelsen av denne forordning på fellesskapsplan. Dette forutsetter at Kommisjonen får oversendt regelmessige rapporter, utarbeidet på grunnlag av nasjonale registre, med hensyn til godandel, økonomisk evne og faglig dyktighet for foretakene i veitransportsektoren.
- 21) Medlemsstatene skal fastsette sanksjoner som får anvendelse ved brudd på denne forordning. Sanksjonene må være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 22) Ettersom målene med denne forordning, som er modernisering av bestemmelsene om adgang til å utøve yrket som transportør på vei for å sikre at medlemsstatene anvender de nevnte bestemmelsene på en mer ensartet og effektiv måte, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av til-

²³ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

takets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå de nevnte målene.

- 23) De nødvendige tiltakene for å gjennomføre denne forordning bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen²⁴.
- 24) Kommisjonen bør særlig få myndighet til å utarbeide en liste over hvilke brudd, fordelt på kategori, type og alvorlighetsgrad, som fører til at transportører på vei utsettes for tap av god vandel, til å tilpasse til den tekniske utvikling henholdsvis malen for kompetansebevis og vedlegg I, II og III til denne forordning vedrørende kunnskapen som skal vurderes i forbindelse med medlemsstatenes godkjenning av faglig dyktighet, og til å utarbeide en liste over brudd som i tillegg til dem som er oppført i vedlegg IV til denne forordning, kan føre til tap av god vandel. Ettersom disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning blant annet ved å utfylle den med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.
- 25) Direktiv 96/26/EØF bør oppheves –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Generelle bestemmelser

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Denne forordning regulerer adgangen til og utøvelsen av yrket som transportør på vei.
2. Denne forordning får anvendelse på alle foretak som er etablert i Fellesskapet, og som utøver yrket som transportør på vei. Den får også anvendelse på foretak som har planer om å utøve yrket som transportør på vei. Henvisninger til foretak som utøver yrket som transportør på vei, skal eventuelt betraktes som en

henvisning til foretak som har planer om å utøve et slikt yrke.

3. Med hensyn til regionene omhandlet i traktatens artikkel 299 nr. 2 kan de berørte medlemsstatene tilpasse vilkårene som må oppfylles for å utøve yrket som transportør på vei, når virksomheten i de nevnte regionene helt og fullt drives i de nevnte regionene av foretak som er etablert der.
4. Som unntak fra nr. 2 får denne forordning, med mindre noe annet er fastsatt i nasjonal lovgivning, ikke anvendelse på
 - a) foretak som utøver yrket som godstransportør på vei utelukkende ved hjelp av motorvogn eller vogntog med en tillatt totalmasse på høyst 3,5 tonn; medlemsstatene kan imidlertid redusere denne grensen for alle eller noen kategorier av vei-transport,
 - b) foretak som driver persontransport på vei utelukkende for ikke-kommersielle formål, eller som har et annet hovedyrke enn persontransportør på vei,
 - c) foretak som utøver yrket som transportør på vei utelukkende ved hjelp av motorvogn med største tillatte hastighet på høyst 40 km/t.
5. Medlemsstatene kan fra anvendelsen av alle eller noen av bestemmelsene i denne forordning bare unnta de transportører på vei som utelukkende driver transport med bare en mindre innvirkning på transportmarkedet, på grunn av
 - a) arten gods som transporteres, eller
 - b) de korte avstandene.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med

1. «yrket som godstransportør på vei» den virksomhet som utøves av foretak som ved hjelp av motorvogn eller vogntog transporterer gods for en annens regning,
2. «yrket som persontransportør på vei» den virksomhet som utøves av foretak som ved hjelp av motorvogn som er slik konstruert og innredet at de er egnet til og beregnet for transport av flere enn ni personer medregnet sjåføren, utfører persontransport for offentlig-heten eller for særskilte brukerkategorier mot vederlag fra den som blir transportert, eller fra transportarrangøren,
3. «yrket som transportør på vei» yrket som persontransportør eller godstransportør på vei,

²⁴ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

4. «foretak» enhver fysisk og juridisk person med eller uten økonomisk vinning som formål, enhver sammenslutning eller gruppe av personer uten status som eget rettssubjekt og med eller uten økonomisk vinning som formål samt ethvert offentlig organ, enten det har status som eget rettssubjekt eller er underlagt en myndighet som har slik status, som driver persontransport, eller enhver fysisk eller juridisk person som driver godstransport med et kommersielt formål,
5. «transportleder» fysisk person ansatt av et foretak, eller, dersom det nevnte foretaket er en fysisk person, den nevnte personen selv, eller eventuelt en annen fysisk person utpekt av det nevnte foretaket i henhold til en avtale, som faktisk og vedvarende leder foretakets transportvirksomhet,
6. «tillatelse til å utøve yrket som transportør på vei» et forvaltningsvedtak som gir et foretak som oppfyller vilkårene fastsatt i denne forordning, tillatelse til å utøve yrket som transportør på vei,
7. «vedkommende myndighet» nasjonal, regional eller lokal myndighet i en medlemsstat som med det formål å gi tillatelse til å utøve yrket som transportør på vei, kontrollerer om et foretak oppfyller vilkårene fastsatt i denne forordning, og som har myndighet til å gi, oppheve eller tilbakekalle en tillatelse til å utøve yrket som transportør på vei,
8. «etableringsmedlemsstat» den medlemsstat der et foretak er etablert, uavhengig av om foretakets transportleder kommer fra et annet land.

Artikkel 3

Krav til å utøve yrket som transportør på vei

1. Foretak som utøver yrket som transportør på vei, skal
 - a) drive en faktisk og fast virksomhet i en medlemsstat,
 - b) ha god vandel,
 - c) ha tilstrekkelig økonomisk evne, og
 - d) ha nødvendig faglig dyktighet.
2. medlemsstatene kan vedta å ilegge forholdsmessige tilleggskrav, som ikke innebærer forskjellsbehandling, som foretakene må oppfylle for å kunne utøve yrket som transportør på vei.

Artikkel 4

Transportleder

1. Et foretak som utøver yrket som transportør på vei, skal utpeke minst én fysisk person, transportlederen, som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 3 nr. 1 bokstav b) og d), og som
 - a) faktisk og vedvarende leder foretakets transportvirksomhet,
 - b) har en ekte tilknytning til foretaket, for eksempel i form av å være ansatt, direktør eller aksjeeier, eller som leder foretaket, eller, dersom foretaket er en fysisk person, er den nevnte personen selv, og
 - c) har sitt bosted i Fellesskapet.
2. Dersom et foretak ikke oppfyller kravet til faglig dyktighet fastsatt i artikkel 3 nr. 1 bokstav d), kan vedkommende myndighet gi foretaket tillatelse til å utøve yrket som transportør på vei uten at en transportleder er utpekt i samsvar med nr. 1 i denne artikkel, forutsatt at
 - a) foretaket utpeker en fysisk person med bosted i fellesskapet som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 3 nr. 1 bokstav b) og d), og som i henhold til avtale har rett til å utføre en transportleders plikter på foretakets vegne,
 - b) avtalen som knytter foretaket til personen nevnt i bokstav a), inneholder spesifiserte oppgaver av faktisk og varig karakter som den nevnte personen skal utføre, og en angivelse av hvilket ansvar han eller hun har som transportleder; oppgavene som skal spesifiseres, omfatter særlig oppgaver vedrørende forvaltning av kjøretøyenes vedlikehold, kontroll av transportavtaler og -dokumenter, grunnleggende regnskapsføring, tildeling av laster eller transportoppdrag til førere og kjøretøyer og kontroll av sikkerhetsprosedyrer,
 - c) personen nevnt i bokstav a), i egenskap av transportleder, kan lede transportaktivitetene i inntil fire ulike foretak med en kombinert samlet vognpark på høyst 50 kjøretøyer; medlemsstatene kan vedta å redusere antallet foretak og/eller størrelsen på den samlede vognparken som den nevnte personen kan lede, og
 - d) personen nevnt i bokstav a) utfører de spesifiserte oppgavene utelukkende i foretakets interesse, og han eller hun utøver sitt ansvar uavhengig av eventuelle foretak som foretaket utfører transportoppdrag for.
3. Medlemsstatene kan vedta at en transportleder som utpekes i samsvar med nr. 1, ikke i

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

tillegg kan utpekes i samsvar med nr. 2, eller at vedkommende bare kan utpekes for et begrenset antall foretak eller for en vognpark med færre kjøretøyer enn det som er angitt i nr. 2 bokstav c).

4. Foretaket skal underrette vedkommende myndighet om den eller de transportlederne som utpekes.

Kapittel II

Vilkår som må oppfylles for å tilfredsstillere kravene fastsatt i artikkel 3

Artikkel 5

Vilkår vedrørende kravet om virksomhet

For å tilfredsstillere kravet i artikkel 3 nr. 1 bokstav skal et foretak i den berørte medlemsstaten

- a) ha en virksomhet i den nevnte medlemsstaten, med lokaler der foretaket oppbevarer sine viktigste forretningsdokumenter, særlig regnskapsdokumenter, personaldokumenter, dokumenter som inneholder opplysninger om kjøre- og hviletider og eventuelle andre dokumenter som vedkommende myndighet må ha tilgang til for å være sikker på at vilkårene fastsatt i denne forordning er oppfylt; medlemsstatene kan kreve at virksomheter på deres territorium til enhver tid også har andre dokumenter tilgjengelig i sine lokaler,
- b) så snart en tillatelse er gitt, ha til sin disposisjon ett eller flere kjøretøyer som er registrert eller på annen måte godkjent i samsvar med den nevnte medlemsstatens lovgivning, uansett om de nevnte kjøretøyene i sin helhet eies eller for eksempel disponeres i henhold til en avtale om leie og senere kjøp eller en leieavtale eller en leasingkontrakt,
- c) faktisk og vedvarende, og med nødvendig administrativt utstyr og hensiktsmessig teknisk utstyr og tilhørende anlegg, drive sin virksomhet med kjøretøyene nevnt i bokstav b) fra en driftssentral i den nevnte medlemsstaten.

Artikkel 6

Vilkår vedrørende kravet om god vandel

1. Med forbehold for nr. 2 i denne artikkel skal medlemsstatene fastsette vilkårene som foretak og transportledere må oppfylle for å tilfredsstillere kravet om god vandel fastsatt i artikkel 3 nr. 1 bokstav b).

Når medlemsstatene skal avgjøre om et foretak tilfredsstiller kravet om god vandel, skal de vurdere atferden til foretaket, dets

transportledere og eventuelle andre aktuelle personer som medlemsstaten kan tenkes å velge ut. Eventuelle henvisninger i denne artikkel til dommer, sanksjoner eller brudd skal omfatte dommer, sanksjoner eller brudd som er ilagt eller begått av foretaket selv, dets transportledere og eventuelle andre aktuelle personer som medlemsstaten kan tenkes å velge ut.

Vilkårene nevnt i første ledd skal minst omfatte kravene om at

- a) det ikke foreligger tungtveiende grunner til å betvile at transportlederen eller transportforetaket har god vandel, på grunn av for eksempel dommer eller sanksjoner for eventuelle alvorlige brudd på nasjonale regler på områdene
 - i) handelsrett,
 - ii) insolvenslovgivning,
 - iii) lønns- og ansettelsesforhold i bransjen,
 - iv) veitrafikk,
 - v) yrkesansvar,
 - vi) menneskehandel og narkotikahandel, og
- b) transportlederen eller transportforetaket ikke i én eller flere medlemsstater er blitt dømt for et alvorlig straffbart forhold eller blitt ilagt en sanksjon for et alvorlig brudd på fellesskapsbestemmelser som særlig gjelder
 - i) kjøre- og hviletider for førere, arbeidstid samt installering og bruk av fartsskriver,
 - ii) største tillatte vektor og dimensjoner på nyttekjøretøyer som brukes i internasjonal trafikk,
 - iii) grunnleggende kvalifikasjoner for, og etter- og videreutdanning av førere,
 - iv) nyttekjøretøyenes tekniske tilstand, herunder obligatorisk teknisk kontroll av motorvogner,
 - v) adgang til markedet for internasjonal veitransport eller eventuelt adgang til markedet for persontransport på vei,
 - vi) sikkerhet i forbindelse med veitransport av farlig gods,
 - vii) installering og bruk av hastighetsbegrensere i visse kategorier av kjøretøyer,
 - viii) førerkort,
 - ix) adgang til å utøve yrket,
 - x) dyretransport.
2. Ved anvendelse av nr. 1 tredje ledd bokstav b) gjelder følgende:
 - a) Dersom transportlederen eller transportforetaket i én eller flere medlemsstater er

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

blitt dømt for et alvorlig straffbart forhold eller er ilagt en sanksjon for et av de alvorligste bruddene på fellesskapsbestemmelsene, slik dette er fastsatt i vedlegg IV, skal vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten på en hensiktsmessig og rettidig måte gjennomføre en behørig avsluttet forvaltningsmessig behandling, som eventuelt skal omfatte en kontroll i det berørte foretakets lokaler.

I forbindelse med behandlingen skal det avgjøres om tapet av godandel, på grunn av særlige omstendigheter, vil være en uforholdsmessig reaksjon i det aktuelle tilfellet. Slike avgjørelser skal være behørig begrunnet.

Dersom vedkommende myndighet finner at tap av godandel er en uforholdsmessig reaksjon, kan den beslutte at godandel ikke berøres. I slike tilfeller skal årsakene registreres i det nasjonale registret. Antallet slike beslutninger skal angis i rapporten omhandlet i artikkel 26 nr. 1).

Dersom vedkommende myndighet ikke finner at tap av godandel vil være en uforholdsmessig reaksjon, skal dommen eller sanksjonen føre til tap av godandel.

- b) Kommisjonen skal utarbeide en liste over hvilke alvorlige brudd på fellesskapsbestemmelsene, fordelt på kategori, type og alvorlighetsgrad, som i tillegg til dem som er fastsatt i vedlegg IV, kan føre til tap av godandel. Medlemsstatene skal ta hensyn til opplysninger om de nevnte bruddene, herunder opplysninger mottatt fra andre medlemsstater, når de prioriterer hvilke kontroller de skal utføre i henhold til artikkel 12 nr. 1.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, og som har sammenheng med denne listen, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 25 nr. 3.

For dette formål skal Kommisjonen

- i) fastsette hvilke kategorier og typer av brudd som oftest forekommer,
- ii) definere bruddenes alvorlighetsgrad etter hvor stor risiko de innebærer for dødsfall og alvorlige personskader, og
- iii) Fastsette en øvre grense for bruddhyppigheten som angir når gjentatte brudd skal anses som mer alvorlige, under hensyntagen til antallet førere som

benyttes til den transportvirksomheten transportlederen leder.

3. Kravet fastsatt i artikkel 3 nr. 1 bokstav b) er ikke oppfylt før et rehabiliteringstiltak eller andre tiltak med tilsvarende virkning er iverksatt i henhold til relevante bestemmelser i nasjonal lovgivning.

Artikkel 7

Vilkår vedrørende kravet om økonomisk evne

1. For å tilfredsstille kravet fastsatt i artikkel 3 nr. 1 bokstav c) skal et foretak til enhver tid være i stand til å oppfylle sine økonomiske forpliktelser i løpet av regnskapsåret. For dette formål skal foretaket, på grunnlag av sitt årsregnskap, som skal være godkjent av en revisor eller en behørig akkreditert person, vise at det hvert år har til sin disposisjon kapital eller reserver som samlet beløper seg til minst 9 000 euro når bare ett kjøretøy benyttes, og 5 000 euro for hvert ytterligere kjøretøy som benyttes.

Ved anvendelse av denne forordning skal euroverdien i valutaene til medlemsstater som ikke deltar i tredje trinn av den økonomiske og monetære union, fastsettes hvert år. Kursene som anvendes, skal være dem som gjelder første virkedag i oktober, og som kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*. Kursene skal gjelde fra 1. januar i det etterfølgende kalenderår.

Regnskapspostene omhandlet i første ledd er dem som er fastsatt i første ledd i fjerde rådsdirektiv 78/660/EØF av 25. juli 1978 på grunnlag av traktatens artikkel 54 nr. 3 bokstav g) om årsregnskap for visse typer selskaper²⁵.

2. Som unntak fra nr. 1 kan vedkommende myndighet godta eller kreve at et foretak godtgjør sin økonomiske evne ved hjelp av en attest, som for eksempel en bankgaranti eller en forsikring, herunder en yrkesansvarsforsikring fra én eller flere banker eller andre finansinstitusjoner, herunder forsikringsselskaper, som stiller en solidargaranti for foretaket med hensyn til beløpene angitt i nr. 1.
3. Årsregnskapet i henhold til nr. 1 og garantien i henhold til nr. 2 som skal kontrolleres, er årsregnskapet eller garantien til den økonomiske enheten som er etablert i den medlemsstaten der det er søkt om tillatelse, og ikke årsregnskapet eller garantien til en annen enhet som er etablert i en annen medlemsstat.

²⁵ EFT L 222 av 14.8.1978, s. 11.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Artikkel 8

Vilkår vedrørende kravet om faglig dyktighet

1. For å oppfylle kravet fastsatt i artikkel 3 nr. 1 bokstav d) skal den eller de personene som er berørt, ha kunnskaper tilsvarende nivået fastsatt i del I i vedlegg I i de emner som er angitt der. Kunnskapene skal dokumenteres ved hjelp av en obligatorisk skriftlig eksamen som kan utfylles av en muntlig eksamen, dersom en medlemsstat treffer beslutning om det. De nevnte eksamenene skal organiseres i samsvar med del II i vedlegg I. For dette formål kan medlemsstatene vedta å kreve opplæring før eksamenen.

2. De berørte personene skal under eksamen sitte i den medlemsstaten der de har sitt vanlige bosted, eller i medlemsstaten der de arbeider.

Med «vanlig bosted» menes stedet der en person vanligvis bor, det vil si i minst 185 dager hvert kalenderår, på grunn av personlig tilknytning som viser nære forbindelser mellom den nevnte personen og stedet der vedkommende bor.

Dersom en person har personlig tilknytning til et annet sted enn der han har sin yrkesmessige tilknytning, og derfor vekselvis oppholder seg på ulike steder i to eller flere medlemsstater, skal vedkommendes vanlige bosted likevel anses å være det stedet der han har sin personlige tilknytning, forutsatt at han regelmessig vender tilbake til dette sted. Sistnevnte vilkår kreves ikke oppfylt dersom personen oppholder seg i en annen medlemsstat for å utføre en tidsbegrenset oppgave. Studier ved et universitet eller på en skole innebærer ikke endring av vanlig bosted.

3. Bare myndigheter eller organer som er behørig godkjent for dette formål av en medlemsstat, i samsvar med kriterier som denne medlemsstaten fastsetter, kan organisere og godkjenne de skriftlige eller muntlige eksamenene omhandlet i nr. 1. Medlemsstatene skal regelmessig kontrollere at vilkårene i henhold til hvilke de nevnte myndighetene eller organene organiserer eksamenene, er i samsvar med vedlegg I.
4. I samsvar med kriterier fastsatt av dem kan medlemsstatene på behørig vis tillate organer å gi opplæring av høy kvalitet til søkere for å forberede dem til eksamen, og til å gi etter- og videreutdanning til transportledere som eventuelt ønsker å oppdatere sine kunnskaper.

Slike medlemsstater skal regelmessig kontrollere at de nevnte organene til enhver tid oppfyller kriteriene som dannet grunnlaget for at de fikk tillatelsen.

5. Medlemsstatene kan fremme regelmessig opplæring i emnene angitt i vedlegg I med ti års mellomrom for å sikre at transportlederne er kjent med utviklingen i bransjen.
6. Medlemsstatene kan kreve at personer som har et kompetansebevis, men som ikke har ledet et godstransportforetak eller et persontransportforetak i de siste fem årene, gjennomgår ny opplæring for å oppdatere sine kunnskaper med hensyn til den løpende utvikling av lovgivningen omhandlet i vedlegg I, del I.
7. En medlemsstat kan frita personer som har eksamensbevis fra høyere utdanning eller teknisk utdanning, som er særlig utstedt i den nevnte medlemsstaten for dette formål, fra å avlegge eksamen i de emner som omfattes av de nevnte eksamensbevisene, når bevisene omfatter kunnskaper i alle de emnene som er angitt i vedlegg I. Fritaket får bare anvendelse på de avsnittene i vedlegg I, del I der eksamensbevisene omfatter alle emnene som er angitt under hvert avsnitt.

En medlemsstat kan frita personer som er i besittelse av gyldige kompetansebevis for nasjonale transporter i den nevnte medlemsstaten, fra nærmere angitte deler av eksamenene.

8. En attest utstedt av myndigheten eller organet omhandlet i nr. 3, skal framlegges som bevis på faglig dyktighet. Den nevnte attesten skal ikke kunne overdras til en annen person. Attesten skal utarbeides i samsvar med sikkerhetskennetegnene og attestmalen i vedlegg II og III og skal være påført stempelet til den behørig godkjente myndigheten eller det behørig godkjente organet som utstedte den.
9. Kommisjonen skal tilpasse vedlegg I, II og III til den tekniske utvikling. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 25 nr. 3.
10. Kommisjonen skal enten selv eller gjennom et organ som den utpeker, oppmuntre til og lette utvekslingen av erfaringer og informasjon mellom medlemsstatene vedrørende opplæring, eksamener og tillatelser.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Artikkel 9

Fritak fra eksamen

Medlemsstatene kan vedta å fritta personer som framlegger bevis på at de vedvarende har ledet et veitransportforetak eller et persontransportforetak i én eller flere medlemsstater i perioden på ti år før 4. desember 2009, fra eksamenene omhandlet i artikkel 8 nr. 1.

Kapittel III

Tillatelse og tilsyn

Artikkel 10

Vedkommende myndighet

1. Hver medlemsstat skal utpeke én eller flere vedkommende myndigheter for å sikre korrekt gjennomføring av denne forordning. De nevnte vedkommende myndigheter skal kunne
 - a) behandle innsendte søknader fra foretakene,
 - b) gi tillatelser til å utøve yrket som transportør på vei, og oppheve eller tilbakekalle slike tillatelser,
 - c) erklære en fysisk person som uegnet til å lede et transportforetaks transportvirksomhet i egenskap av transportleder,
 - d) utføre de kontroller som kreves for å avgjøre om et foretak tilfredsstiller kravene fastsatt i artikkel 3.
2. De vedkommende myndigheter skal offentliggjøre alle vilkår fastsatt i henhold til denne forordning, alle andre nasjonale bestemmelser, framgangsmåtene interesserte søkere skal følge og de tilhørende forklaringene.

Artikkel 11

Behandling og registrering av søknader

1. Et transportforetak som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 3, skal på grunnlag av søknad gis tillatelse til å utøve yrket som transportør på vei. Vedkommende myndighet skal forvisse seg om at et foretak som sender inn en søknad, tilfredsstiller kravene fastsatt i nevnte artikkel.
2. Vedkommende myndighet skal registrere opplysningene vedrørende foretak som den gir tillatelse til, omhandlet i bokstav a) til d) i artikkel 16 nr. 2 første ledd, i det nasjonale registeret omhandlet i artikkel 16.
3. Fristen for en vedkommende myndighets behandling av en søknad om tillatelse skal

være så kort som mulig, og høyst tre måneder fra datoen da den vedkommende myndigheten mottok alle nødvendige dokumenter for å vurdere søknaden. Den vedkommende myndigheten kan utvide fristen med ytterligere én måned i tilfeller der dette er berettiget.

4. Inntil 31. desember 2012, når vedkommende myndighet vurderer om et foretak oppfyller kravet om god vandel, skal den i tilstilfeller kontrollere om den eller de utpekte transportlederne på søknadstidspunktet er erklært uegnet i én av medlemsstatene til å lede et foretaks transportvirksomhet i henhold til artikkel 14.

Fra 1. januar 2013, når den vedkommende myndigheten vurderer om et foretak har god vandel, skal den ved å skaffe seg tilgang til opplysningene omhandlet i bokstav f) i artikkel 16 nr. 2 første ledd, enten ved direkte sikker tilgang til den relevante delen av de nasjonale registrene, eller på anmodning, kontrollere om den eller de utpekte transportlederne på søknadstidspunktet er erklært uegnet i én av medlemsstatene til å lede et foretaks transportvirksomhet i henhold til artikkel 14.

Tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning, og som gjelder en utsettelse av datoene omhandlet i dette nummer med høyst tre år, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 25 nr. 3.

5. Foretak som har tillatelse til å utøve yrket som transportør på vei, skal i løpet av en periode på 28 dager eller mindre, som fastsettes av etableringsmedlemsstaten, underrette vedkommende myndighet som gav tillatelsen, om eventuelle endringer i opplysningene omhandlet i nr. 2.

Artikkel 12

Kontroller

1. Vedkommende myndigheter skal overvåke om foretak som de har gitt tillatelse til å utøve yrket som transportør på vei, fortsetter å oppfylle kravene fastsatt i artikkel 3. For dette formål skal medlemsstatene gjennomføre kontroller rettet mot de foretakene som i henhold til sin klassifisering utgjør en økt risiko. For det nevnte formålet skal medlemsstatene utvide risikoklassifiseringsordningen som de har opprettet i henhold til artikkel 9 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/22/EF av 15. mars 2006 om minstekrav for gjennomføring

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

av rådsforordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 om bestemmelser på det sosiale området innen veitransport²⁶ til å omfatte alle bruddene angitt i artikkel 6 i denne forordning.

2. Inntil 31. desember 2014 skal medlemsstatene gjennomføre kontroller minst hvert 5. år for å sikre at foretakene oppfyller kravene fastsatt i artikkel 3.

Tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning, og som gjelder en utsettelse av datoen omhandlet i første ledd, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 25 nr. 3.

3. Medlemsstatene skal gjennomføre individuelle kontroller for å avgjøre om et foretak oppfyller vilkårene som regulerer adgangen til å utøve yrket som transportør på vei, når Kommisjonen i behørig begrunnede tilfeller ber om det. Medlemsstaten skal underrette Kommisjonen om resultatene av slike kontroller, og om tiltakene som iverksettes, dersom det fastslås at foretaket ikke lenger oppfyller kravene fastsatt i denne forordning.

Artikkel 13

Framgangsmåte for oppheving og tilbakekalling av tillatelser

1. Dersom en vedkommende myndighet fastslår at et foretak står i fare for ikke lenger å oppfylle kravene fastsatt i artikkel 3, skal den underrette foretaket om dette. Dersom en vedkommende myndighet fastslår at ett eller flere av de nevnte kravene ikke lenger er oppfylt, kan myndigheten gi foretaket én av følgende frister til å rette opp forholdet:
 - a) en frist på høyst seks måneder, som kan utvides med tre måneder dersom transportlederen dør eller blir fysisk arbeidsudyktig, til å skaffe en erstatningstransportleder dersom transportlederen ikke lenger tilfredsstiller kravet til god vandel eller faglig dyktighet,
 - b) en frist på høyst seks måneder dersom foretaket må rette opp situasjonen ved å vise at det har en faktisk og fast virksomhet,
 - c) en frist på høyst seks måneder dersom kravet til økonomisk evne ikke er oppfylt, for å vise at kravet vil bli oppfylt igjen på permanent basis.

2. Vedkommende myndighet kan kreve at et foretak som har fått sin tillatelse opphevet eller trukket tilbake, forsikrer seg om at dets transportledere har bestått eksamenene omhandlet i artikkel 8 nr. 1 for eventuelle rehabiliteringstiltak iverksettes.
3. Dersom vedkommende myndighet fastslår at foretaket ikke lenger oppfyller ett eller flere av kravene fastsatt i artikkel 3, skal den vedkommende myndigheten oppheve eller tilbakekalle tillatelsen til å utøve yrket som transportør på vei innen fristene omhandlet i nr. 1 i denne artikkel.

Artikkel 14

Erklæring om transportlederens manglende egnethet

1. Dersom en transportleder utsettes for tap av god vandel i samsvar med artikkel 6, skal vedkommende myndighet erklære transportlederen uegnet til å lede et foretaks transportvirksomhet.
2. Med mindre et rehabiliteringstiltak er iverksatt i samsvar med relevante bestemmelser i nasjonal lovgivning, og inntil så skjer, skal kompetansebeviset omhandlet i artikkel 8 nr. 8 til transportlederen som er erklært uegnet, ikke lenger være gyldig i noen av medlemsstatene.

Artikkel 15

Vedtak truffet av vedkommende myndighet samt klager

1. Negative vedtak truffet av medlemsstatenes vedkommende myndigheter i henhold til denne forordning, herunder avslag på en søknad, oppheving eller tilbakekalling av en eksisterende tillatelse og erklæringer om en transportleders manglende egnethet, skal inneholde en angivelse av årsakene de er basert på.
I vedtakene skal det tas hensyn til tilgjengelige opplysninger om brudd som foretaket eller transportlederen har begått, og som kan være til skade for foretakets gode vandel, samt til alle andre opplysninger som den vedkommende myndigheten har til sin disposisjon. I vedtakene skal det spesifiseres hvilke rehabiliteringstiltak som kommer til anvendelse dersom tillatelsen oppheves, eller i tilfelle av en erklæring om manglende egnethet.
2. Medlemsstatene skal treffe tiltak for å sikre at de berørte foretakene og personene får mulig-

²⁶ EUT L 102 av 11.4.2006, s. 35.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

heten til å påklage vedtakene omhandlet i nr. 1 til minst ett uavhengig og upartisk organ eller til en domstol.

Kapittel IV

Forenkling og forvaltningssamarbeid

Artikkel 16

Nasjonale elektroniske registre

1. Ved gjennomføringen av denne forordning, særlig artikkel 11-14 og artikkel 26, skal hver medlemsstat ha et nasjonalt register over vei-transportforetak som har fått tillatelse fra en vedkommende myndighet utpekt av medlemsstaten, til å utøve yrket som transportør på vei. Opplysningene i det nevnte registeret skal behandles under tilsyn av en offentlig myndighet utpekt for dette formål. Alle vedkommende myndigheter i den aktuelle medlemsstaten skal ha tilgang til relevante opplysninger i det nasjonale elektroniske registeret.

Kommisjonen skal innen 31. desember 2009 treffe et vedtak om minstekrav for de opplysningene som skal legges inn i det nasjonale elektroniske registeret fra den dagen det opprettes, for å lette den framtidige samtrafikken mellom registrene. Den kan anbefale at kjøretøyenes registreringsnummer skal tas med i tillegg til opplysningene omhandlet i nr. 2.

2. De nasjonale elektroniske registrene skal minst inneholde følgende opplysninger:
 - a) navn og juridisk form på foretaket,
 - b) adressen til foretakets etablerte forretningssted,
 - c) navnene på transportlederne som er utpekt for å oppfylle kravene med hensyn til god vandel og faglig dyktighet, eller eventuelt navnet på en lovlig representant,
 - d) typen tillatelse, antallet kjøretøyer som omfattes av tillatelsen, og eventuelt fellesskapslisensens og de bekreftede kopienes løpenummer,
 - e) antallet alvorlige brudd, fordelt på kategori og type, som omhandlet i artikkel 6 nr. 1 bokstav b), som har resultert i en dom eller en sanksjon i løpet av de to siste årene,
 - f) navnene på alle personer som er erklært uegnet til å lede et foretaks transportvirksomhet, så lenge de nevnte personenes gode vandel ikke er blitt gjenopprettet i henhold til artikkel 6 nr. 3, samt hvilke rehabiliteringstiltak som får anvendelse;

ved anvendelse av bokstav e) kan medlemsstatene inntil 31. desember 2015 velge å bare ta med i det nasjonale elektroniske registeret, de alvorligste bruddene omhandlet i vedlegg IV.

Medlemsstatene kan velge å oppbevare opplysningene omhandlet i bokstav e) og f) i første ledd i atskilte registre. Vedkommende myndigheter i den aktuelle medlemsstaten skal i så fall ha tilgang til de relevante opplysningene, eller de skal kunne fås på anmodning. Opplysningene det anmodes om skal gis innen 30 virkedager etter at anmodningen er mottatt. Opplysningene omhandlet i første ledd bokstav a)-d) skal være offentlig tilgjengelige, i samsvar med relevante bestemmelser om vern av personopplysninger.

Uansett skal andre myndigheter enn vedkommende myndigheter bare ha tilgang til opplysningene omhandlet i første ledd bokstav e) og f) dersom de er behørig bemyndighet til å utføre overvåking og ilegge sanksjoner i veitransportsektoren, og deres tjenestemenn har avlagt taushetsløfte, eller på annen måte formelt er underlagt taushetsplikt.

3. Opplysninger om et foretak som har fått opphevet eller tilbakekalt sin tillatelse, skal forbli i det nasjonale registeret i to år etter at opphevingen eller tilbakekallingen av lisensen er utløpt, og skal deretter straks fjernes.

Opplysninger om enhver person som er erklært uegnet til å utøve yrket som transportør på vei, skal forbli i det nasjonale registeret så lenge den nevnte personen ikke har fått gjenopprettet sin gode vandel i henhold til artikkel 6 nr. 3. Dersom et slikt rehabiliteringstiltak eller eventuelle andre tiltak med tilsvarende virkning er iverksatt, skal opplysningene straks fjernes.

Opplysningene omhandlet i første og annet ledd skal inneholde en nærmere angivelse av begrunnelsen for opphevingen eller tilbakekallingen av tillatelsen eller, for erklæringen om manglende egnethet, avhengig av hva som er aktuelt, og av den tilhørende varigheten.

4. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at alle opplysninger i det nasjonale elektroniske registeret, særlig opplysningene omhandlet i bokstav e) og f) i nr. 2 første ledd, er oppdaterte og er nøyaktige.
5. Med forbehold for nr. 1 og 2 skal medlemsstatene treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de nasjonale elektroniske registrene er sammenkoplet og tilgjengelige i hele Fellesskapet gjennom de nasjonale kontaktpunktene definert i artikkel 18. Kravet om tilgjengelighet

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

gjennom kontaktpunkter og sammenkopling skal gjennomføres innen 31. desember 2012 på en slik måte at en vedkommende myndighet i en hvilken som helst medlemsstat kan slå opp i det nasjonale elektroniske registeret i alle medlemsstater.

6. Felles regler om gjennomføringen av nr. 5, som for eksempel formatet på dataene som utveksles, de tekniske framgangsmåtene for elektroniske oppslag i de andre medlemsstatenes nasjonale registre og fremme av registrenes samvirkningsevne med andre relevante databaser, skal vedtas av Kommisjonen etter framgangsmåten med rådgivende komité omhandlet i artikkel 25 nr. 2, første gang før 31. desember 2010. I de felles reglene skal det fastsettes hvilken myndighet som er ansvarlig for tilgang til og videre bruk og oppdatering av data etter tilgang, og reglene skal for dette formål omfatte regler om logging og overvåking av data.
7. Tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning, og som gjelder en utsettelse av fristene omhandlet i nummer 1-5, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomité med kontroll omhandlet i artikkel 25 nr. 3.

Artikkel 17

Vern av personopplysninger

Med hensyn til anvendelsen av direktiv 95/46/EF skal medlemsstatene særlig sikre at

- a) alle personer underrettes når opplysninger om dem registreres eller planlegges videresendt til tredjeparter; i underretningen skal det oppgis hvilken myndighet som er ansvarlig for å behandle opplysningene, hvilken type opplysninger som behandles, samt gis en begrunnelse for tiltaket,
- b) alle personer har rett til å få tilgang til opplysninger om seg, som finnes hos den myndigheten som er ansvarlig for å behandle opplysningene; den nevnte retten skal utøves uten forbehold, med passende mellomrom og uten sterke forsinkelser eller store kostnader for søkeren,
- c) alle personer har rett til å få korrigert, slettet eller sperret ufullstendige eller unøyaktige opplysninger om seg selv,
- d) alle personer har rett til å motsette seg at opplysninger om dem behandles, når det er rettmessig tvingende grunner til det; dersom motstanden er berettiget, kan de nevnte opplysningene ikke lenger behandles,

- e) foretakene eventuelt oppfyller de relevante bestemmelsene om vern av personopplysninger.

Artikkel 18

Forvaltningssamarbeid mellom medlemsstatene

1. Medlemsstatene skal utpeke et nasjonalt kontaktpunkt med ansvar for å utveksle opplysninger med de andre medlemsstatene om anvendelsen av denne forordning. Medlemsstatene skal sende navn og adresser på sine nasjonale kontaktpunkter til Kommisjonen innen 4. desember 2011. Kommisjonen skal utarbeide en liste over alle kontaktpunkter og videresende den til medlemsstatene.
2. Medlemsstater som utveksler opplysninger innenfor rammen av denne forordning, skal bruke de nasjonale kontaktpunktene utpekt i henhold til nr. 1.
3. Medlemsstater som utveksler opplysninger om bruddene omhandlet i artikkel 6 nr. 2, eller om transportledere som er erklært uegnet, skal benytte framgangsmåten og fristene omhandlet i artikkel 13 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1072/2009 eller, dersom det er aktuelt, artikkel 23 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1073/2009. En medlemsstat som mottar melding om et alvorlig brudd som har resultert i en dom eller en sanksjon i en annen medlemsstat, skal registrere det nevnte bruddet i sitt nasjonale elektroniske register.

Kapittel V

Gjensidig godkjenning av attester og andre dokumenter

Artikkel 19

Attester for god vandel og tilsvarende dokumenter

1. Med forbehold for artikkel 11 nr. 4 skal etableringsmedlemsstaten godta et utdrag fra et strafferegister, eller, i mangel av et slikt, et tilsvarende dokument utstedt av vedkommende retts- eller forvaltningsmyndighet i den medlemsstaten der transportledere eller andre relevante personer sist hadde sitt bosted, som tilstrekkelig bevis på god vandel for å få adgang til å utøve yrket som transportør på vei.
2. Dersom en medlemsstat krever at dens egne borgere skal oppfylle visse vilkår med hensyn til god vandel, og bevis for at vilkårene er oppfylt, ikke kan gis ved hjelp av dokumentet

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

omhandlet i nr. 1, skal den nevnte medlemsstaten godta som tilstrekkelig bevis, en attest utstedt av vedkommende retts- eller forvaltningsmyndighet i den eller de medlemsstatene der transportlederen eller andre relevante personer sist hadde sitt bosted, der det fastslås at de nevnte vilkårene er oppfylt. En slik attest skal omhandle de særlige opplysningene som etableringsmedlemsstaten vektlegger.

3. Dersom dokumentet omhandlet i nr. 1 eller attesten omhandlet i nr. 2 ikke er utstedt av den eller de medlemsstatene der transportlederen eller eventuelle andre relevante personer sist hadde sitt bosted, kan det nevnte dokumentet eller den nevnte attesten erstattes av en erklæring under ed eller en erklæring på ære og samvittighet som transportlederen eller eventuelle andre relevante personer avgir til en vedkommende retts- eller forvaltningsmyndighet eller, dersom det er aktuelt, til en notarius publicus i den medlemsstaten der transportlederen eller eventuelle andre relevante personer sist hadde sitt bosted. En slik myndighet eller notarius publicus skal utstede et bevis der edserklæringen eller erklæringen på ære og samvittighet attesteres.
4. Et dokument som omhandlet i nr. 1 og en attest som omhandlet i nr. 2 skal ikke godtas dersom de framlegges mer enn tre måneder etter at de er utstedt. Dette vilkåret skal også gjelde for en erklæring utstedt i samsvar med nr. 3.

Artikkel 20

Attester vedrørende økonomisk evne

Dersom en medlemsstat krever at dens borgere skal oppfylle visse vilkår med hensyn til økonomisk evne, i tillegg til vilkårene fastsatt i artikkel 7, skal den nevnte medlemsstaten godta som tilstrekkelig bevis for andre medlemsstaters borgere, en attest utstedt av en vedkommende myndighet i den eller de medlemsstatene der transportlederen eller eventuelle andre relevante personer sist hadde sitt bosted, der det fastslås at de nevnte vilkårene er oppfylt. En slik attest skal omhandle de særlige opplysningene som den nye etableringsmedlemsstaten vektlegger.

Artikkel 21

Kompetansebevis

1. Medlemsstatene skal godkjenne som tilstrekkelig bevis på faglig dyktighet, en attest som er i samsvar med attestmalen i vedlegg III,

utstedt av den myndigheten eller det organet som er behørig godkjent for det nevnte formålet.

2. En attest utstedt før 4. desember 2011 som bevis på faglig dyktighet i henhold til gjeldende bestemmelser fram til den nevnte datoen, skal betraktes som likeverdig med en attest som er i samsvar med attestmalen i vedlegg III, og skal godkjennes som bevis på faglig dyktighet i alle medlemsstater. Medlemsstatene kan kreve av innehavere av kompetansebevis som bare gjelder for nasjonal transport, består eksamenene, eller deler av eksamenene, omhandlet i artikkel 8 nr. 1.

Kapittel VI

Sluttbestemmelser

Artikkel 22

Sanksjoner

1. Medlemsstatene skal fastsette reglene om sanksjoner som får anvendelse på brudd på bestemmelsene i denne forordning, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om disse bestemmelsene innen 4. desember 2011 og straks underrette Kommisjonen om alle senere endringer. Medlemsstatene skal sikre at alle slike tiltak anvendes uten forskjellsbehandling med hensyn til nasjonalitet eller foretakets etableringssted.
2. Sanksjonene omhandlet i nr. 1 skal særlig omfatte oppheving av tillatelsen til å utøve yrket som transportør på vei, tilbakekalling av slike tillatelser og en erklæring om transportlederens manglende egnethet.

Artikkel 23

Overgangsbestemmelser

Foretak som før 4. desember 2009 har en tillatelse til å utøve yrket som transportør på vei, skal oppfylle bestemmelsene i denne forordning innen 4. desember 2011.

Artikkel 24

Gjensidig bistand

Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal samarbeide nært og yte hverandre gjensidig bistand med henblikk på anvendelse av denne for-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

ordning. De skal utveksle opplysninger om dommer og sanksjoner for alle alvorlige brudd og andre særlige opplysninger som kan tenkes å ha konsekvenser for utøvelsen av yrket som transportør på vei, i samsvar med gjeldende bestemmelser om vern av personopplysninger.

Artikkel 25

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 18 nr. 1 i rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 av 20. desember 1985 om bruk av fartsskriver innen veitransport²⁷.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 3 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.
3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 14 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Artikkel 26

Rapportering

1. Medlemsstatene skal annethvert år utarbeide en rapport om de vedkommende myndighetenes virksomhet og sende den til Kommisjonen. Rapporten skal inneholde
 - a) en oversikt over sektoren med hensyn til godandel, økonomisk evne og faglig dyktighet,
 - b) antallet gitte, opphevede og tilbakekalte tillatelser fordelt på år og type, antallet erklæringer om manglende egnethet og begrunnelsene som de nevnte vedtakene er basert på,
 - c) antallet kompetansebevis utstedt hvert år,
 - d) de viktigste statistikkene om de nasjonale elektroniske registrene og de vedkommende myndighetenes bruk av dem, og
 - e) en oversikt over opplysninger utvekslet med andre medlemsstater i henhold til artikkel 18 nr. 2, herunder det årlige antallet fastslåtte brudd som andre medlemsstater er underrettet om, og medlemsstatenes

svar på disse, samt det årlige antallet anmodninger og mottatte svar i henhold til artikkel 18 nr. 3.

2. På grunnlag av rapportene omhandlet i nr. 1 skal Kommisjonen annethvert år oversende en rapport til Europaparlamentet og Rådet om utøvelsen av yrket som transportør på vei. Den nevnte rapporten skal særlig inneholde en vurdering av kvaliteten på informasjonsutvekslingen mellom medlemsstatene og en gjennomgang av de nasjonale elektroniske registrenes virkemåte og av opplysningene i dem. Rapporten skal offentliggjøres samtidig med rapporten omhandlet i artikkel 17 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 561/2006 av 15. mars 2006 om harmonisering av visse bestemmelser på det sosiale området innen veitransport²⁸.

Artikkel 27

Liste over vedkommende myndigheter

Hver medlemsstat skal innen 4. desember 2011 oversende Kommisjonen en liste over de vedkommende myndigheter som den har utpekt til å gi tillatelse til å utøve yrket som transportør på vei, og en liste over de vedkommende myndigheter eller organer som er ansvarlige for å organisere eksamenene omhandlet i artikkel 8 nr. 1, og til å utstede eksamensbevisene. Kommisjonen skal offentliggjøre en konsolidert liste over de nevnte myndighetene og organene i hele Fellesskapet i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 28

Oversending av nasjonale tiltak

Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de lover og forskrifter som de vedtar på det området denne forordning omhandler, senest 30 dager etter at de er vedtatt, første gang innen 4. desember 2011.

Artikkel 29

Oppheving

Direktiv 96/26/EF oppheves.

²⁷ EFT L 370 av 31. 12.1985, s. 8.

²⁸ EUT L 102 av 11.4.2006, s. 1.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Artikkel 30

Ikrafttredelsesdato

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 4. desember 2011.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 21. oktober 2009.

For Europaparlamentet

For Rådet

Formann

Formann

J. BUZEK

C. MALMSTRÖM

Vedlegg I

Liste over emner omhandlet i artikkel 8

Kunnskapen som det skal tas hensyn til når medlemsstatene skal gi offentlig godkjenning av faglig dyktighet, skal minst omfatte emnene oppført nedenfor for henholdsvis godstransport på vei og persontransport på vei. De som søker om å få utøve yrket som gods- og persontransportør på vei, må ha de nivåene for kunnskap og praktisk egnethet i disse emnene som er nødvendig for å lede et transportforetak.

Det minste kunnskapsnivået, som angitt nedenfor, kan ikke være lavere enn nivå 3 i den nivåstrukturen for opplæring som er angitt i vedlegget til rådsvedtak 85/368/EEC²⁹, nemlig det kunnskapsnivået som fås under obligatorisk skolegang, og som utfylles enten med yrkesrettet opplæring og teknisk tilleggsopplæring eller med ungdomsskole og videregående skole eller annen teknisk opplæring.

A. Sivilrett

Søkeren skal særlig, vedrørende veitransport og persontransport

1. være fortrolig med de viktigste avtaletypene som brukes innen veitransport, og med de rettigheter og plikter som følger av disse,
2. være i stand til å inngå en rettsgyldig transportavtale, særlig med hensyn til transportvilkår, vedrørende veitransport
3. være i stand til å vurdere et krav fra sin hovedoppdragsgiver på grunn av tap av eller skade

²⁹ Rådsvedtak 85/368/EØF av 16. juli 1985 om samsvar mellom de kvalifikasjoner som oppnås ved yrkesrettet opplæring i medlemsstatene i De europeiske fellesskap (EFT L 199 av 31.7.1985, s. 56).

på gods under transport, eller på grunn av sen levering av godset, og til å forstå hvordan et slikt krav virker inn på søkerens erstatningsansvar i kontraktsforhold,

4. være fortrolig med de regler og plikter som følger av CMR-konvensjonen om avtale om internasjonal transport av gods på vei, vedrørende persontransport på vei
5. være i stand til å vurdere et krav fra sin hovedoppdragsgiver på grunn av skade på passasjerer eller på deres bagasje som følge av en ulykke under transporten, eller et krav med hensyn til kompensasjon for forsinkelser, og til å forstå hvordan et slikt krav virker inn på søkerens erstatningsansvar i kontraktsforhold,

B. Handelsrett

Søkeren skal særlig, vedrørende veitransport og persontransport

1. være fortrolig med de fastsatte vilkårene og formalitetene for utøvelse av virksomheten, de generelle pliktene som påhviler transportforetaket (registrering, arkivering, osv.) og konsekvensene av konkurs,
2. ha tilstrekkelige kunnskaper om ulike former for handelsselskaper og reglene som gjelder for stiftelse og drift av disse.

C. Sosialrett

Søkeren skal særlig, vedrørende veitransport og persontransport, være fortrolig med følgende:

1. de ulike samfunnsinstitusjoners rolle og funksjon (fagforeninger, samarbeidsråd, tillitsvalgte, arbeidsinspektører, osv.) innen veitransport,
2. arbeidsgiverens trygdeforpliktelser,
3. reglene for arbeidsavtaler som inngås med ulike kategorier av arbeidstakere ansatt i transportforetak (avtaleformer, partenens plikter, arbeidsvilkår og arbeidstid, betalt ferie, lønn, avtalebrudd, osv.),
4. reglene for kjøretid, hviletid og arbeidstid, særlig bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 3821/85, forordning (EF) nr. 561/2006, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/15/EF³⁰ og direktiv 2006/22/EF og praktiske tiltak for anvendelse av de nevnte bestemmelsene, og

³⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/15/EF av 11. mars 2002 om organisering av arbeidstida til personar som utfører mobilt arbeid innanfor vegtransport (EFT L 80 av 23.3.2002, s. 35).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

5. bestemmelsene om grunnleggende kompetanse for, og etter- og videreutdanning av førere, særlig de som følger av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/59/EF³¹.

D. Skatterett

Søkeren skal særlig, vedrørende veitransport og persontransport, være fortrolig med reglene for

1. merverdiavgift (MVA) på transporttjenester,
2. motorvognavgift,
3. skatt på visse veigående transportkjøretøyer og bompenger og veibruksavgifter for infrastruktur,
4. inntektsskatt.

E. Forretningsmessig og økonomisk ledelse av foretaket

Søkeren skal særlig, vedrørende veitransport og persontransport

1. være fortrolig med regelverk og praksis med hensyn til bruk av sjekker, veksler, egenveksler, kredittkort og andre betalingsmidler eller -metoder,
2. være fortrolig med ulike former for kreditt (bankkreditt, remburs, garantiinnskudd, pant, leasing, leie, fordringsdiskontering osv.) og de krav og forpliktelser som følger av disse,
3. vite hva en balanse er, hvordan den settes opp og hvordan den skal tolkes,
4. være i stand til å lese og tolke et resultatregnskap,
5. være i stand til å vurdere foretakets lønnsomhet og finansielle stilling, særlig på grunnlag av økonomiske forholdstall,
6. være i stand til å sette opp et budsjett,
7. være fortrolig med foretakets kostnadselementer (faste og variable kostnader, arbeidskapital, avskrivning osv.) og kunne beregne kostnadene per kjøretøy, per kilometer, per tur, eller per tonn,
8. være i stand til å lage en organisasjonsplan for foretakets samlede personell og utarbeide arbeidsplaner, osv.,
9. være fortrolig med prinsippene for markedsføring, reklame og PR, herunder transporttjenester, salgsfremmende tiltak og utarbeidelse av kundemapper, osv.,

10. være fortrolig med de ulike forsikringstypene i forbindelse med veitransport (ansvarsforsikring, personskadeforsikring/livsforsikring, annen forsikring enn livsforsikring og bagasje-forsikring) og de garantier og forpliktelser som følger av disse,

11. være fortrolig med programmer for elektronisk dataoverføring innen veitransport, vedrørende veitransport

12. være i stand til å anvende reglene som gjelder for fakturering av veitransporttjenester og kjenne betydningen og følgene av Incoterms,

13. være fortrolig med ulike kategorier av transportmedhjelpere, deres rolle og funksjon og eventuelt deres rettslige stilling,

vedrørende persontransport på vei

14. være i stand til å anvende reglene som gjelder for takster og priser innenfor offentlig og privat persontransport,

15. være i stand til å anvende reglene som gjelder for fakturering av persontransport på vei.

F. Markedsadgang

Søkeren skal særlig, vedrørende veitransport og persontransport, være fortrolig med følgende:

1. gjeldende yrkesforskrifter for transport på vei for en annens regning, leie av industrikjøretøyer, utsetting av oppdrag til underleverandører, særlig reglene for yrkets offisielle organisering, tillatelser til transportvirksomhet på vei innenfor og utenfor Fellesskapet, inspeksjoner og sanksjoner,

2. reglene for etablering av et transportforetak,

3. de ulike dokumentene som kreves for å drive veitransport, og innføringen av framgangsmåter for kontroll for å sikre at godkjente dokumenter i forbindelse med hvert transportoppdrag, særlig de som gjelder kjøretøyet, føreren godset og bagasjen, oppbevares både i kjøretøyet og i foretakets lokaler,

vedrørende veitransport

4. reglene for organisering av markedet for veitransporttjenester samt reglene for godshåndtering og logistikk,

5. grenseformaliteter, rolle og virkeområde for T-dokumenter og TIR-carneter og de plikter og det ansvar som følger av bruken av disse,

vedrørende persontransport på vei

6. reglene for organisering av markedet for persontransport på vei,

7. reglene for innføring av persontransport på vei og utarbeidelse av transportplaner.

³¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/59/EF av 15. juli 2003 om grunnleggende kompetanse og etter- og videreutdanning for førere av visse veigående kjøretøyer for gods- eller persontransport (EUT L 226 av 10.9.2003, s. 4).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

G. Tekniske standarder for og tekniske sider ved driften

Søkeren skal særlig, vedrørende veitransport og persontransport

1. være fortrolig med reglene for vektor og dimensjoner for kjøretøyer i medlemsstatene og framgangsmåtene som skal følges i tilfeller med unormale laster som danner et unntak fra disse reglene,
2. være i stand til å velge kjøretøyer og deres komponenter (understell, motor, kraftoverføringssystem, bremseanlegg, osv.) i samsvar med foretakets behov,
3. være fortrolig med formalitetene vedrørende typegodkjenning, registrering og teknisk kontroll av kjøretøyene,
4. forstå hvilke tiltak som må iverksettes for å redusere støy og bekjempe luftforurensning fra motorvogner som følge av eksosutslipp,
5. være i stand til å utarbeide regelmessige vedlikeholdsplaner for kjøretøyene og deres utstyr, vedrørende veitransport
6. være fortrolig med ulike typer laste- og lasthånderingsinnretninger (baklemmer, containere, paller, osv.) og kunne innføre framgangsmåter og utgi instruksjoner for lasting og lossing av gods (lastfordeling, stabling, stuing, blokkering, tetting, osv.),
7. være fortrolig med ulike teknikker for kombinert transport med «piggy-back»- og horisontalinnlasting (Ro-Ro),
8. være i stand til å gjennomføre framgangsmåter for å oppfylle bestemmelsene om transport av farlig gods og avfall, særlig de som følger av direktiv 2008/68/EF³² og forordning (EF) nr. 1013/2006³³,
9. være i stand til å gjennomføre framgangsmåter for å oppfylle bestemmelsene om transport av bedervelige matvarer, særlig de som følger av avtalen om internasjonal transport av lett bedervelige matvarer, og om spesialutstyr som skal nyttes til slik transport (ATP),
10. være i stand til å gjennomføre framgangsmåter for å oppfylle bestemmelsene om transport av levende dyr.

H. Trafikksikkerhet

Søkeren skal særlig, vedrørende veitransport og persontransport

1. vite hvilke kvalifikasjoner som kreves for førere (førerkort, helseattester, egnethetssertifikater, osv.),
2. være i stand til å treffe de nødvendige tiltak for å sikre at førere oppfyller gjeldende trafikkregler, forbud og restriksjoner i ulike medlemsstater (fartsgrenser, forkjørsrett, restriksjoner for stans og parkering, regler om lysbruk, veiskilting, osv.);
3. være i stand til å utarbeide instruksjoner for førere for å kontrollere i hvilken grad de overholder sikkerhetskravene med hensyn til kjøretøyenes tilstand, deres utstyr og last samt forebyggende tiltak som må iverksettes,
4. være i stand til å fastsette framgangsmåter som skal følges i forbindelse med ulykker, og kunne gjennomføre hensiktsmessige framgangsmåter for å hindre gjentagelse av ulykker eller alvorlige trafikkovertridelser,
5. være i stand til å gjennomføre framgangsmåter for tilfredsstillende sikring av gods og være fortrolig med de tilhørende teknikkene, vedrørende persontransport på vei
6. ha grunnleggende kunnskaper om veinettets utforming i medlemsstatene.

II. Organisering av eksamen

1. Medlemsstatene skal organisere en obligatorisk skriftlig eksamen som de kan supplere med en frivillig muntlig eksamen, for å fastslå om de som søker om tillatelse til å utøve yrket som transportør på vei, har nådd det kunnskapsnivået som kreves i emnene oppført i del I, særlig evnen til å bruke de instrumenter og teknikker som er forbundet med disse emnene, og til å oppfylle det tilhørende ledelses- og koordineringsansvaret som kreves.
 - a) Den obligatoriske skriftlige eksamenen skal bestå av to prøver, nemlig:
 - i) skriftlige spørsmål som består av enten flervalgsspørsmål (hvert med fire mulige svar), spørsmål som krever direkte svar, eller en kombinasjon av begge systemer,
 - ii) skriftlige øvelser/studier av enkelttilfeller.

³² Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/68/EF av 24 september 2008 om landtransport av farlig gods (EUT L 260 av 30.9.2008, s. 13).

³³ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 av 14. juni 2006 om bortkjøring av avfall (EUT L 190 av 12.7.2006, s. 1).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Hver prøve skal ha en varighet på minst to timer.

- b) Ved organisering av en muntlig eksamen, kan medlemsstatene kreve at en forutsetning for å delta, er at den skriftlige eksamenen er bestått.
2. Dersom medlemsstatene også organiserer en muntlig eksamen, skal de for hver av prøvene sørge for å vekte poengene med minst 25 % og høyst 40 % av det samlede antallet poeng som skal gis.
Dersom medlemsstatene bare organiserer en skriftlig eksamen, skal de for hver av prøvene sørge for å vekte poengene med minst 40 % og høyst 60 % av det samlede antallet poeng som skal gis.
3. For alle prøvene skal søkerne oppnå et gjennomsnitt på minst 60 % av det samlede antallet poeng som gis, og for hver prøve skal det oppnås minst 50 % av det samlede antallet mulige poeng. En medlemsstat kan redusere det nevnte kravet fra 50 % til 40 % i bare i én prøve.

Vedlegg II

Sikkerhetsskjennetegn ved kompetansebeviset

Kompetansebeviset skal ha minst to av følgende sikkerhetsskjennetegn:

- et hologram,
- spesielle fibrer i papiret som blir synlige under UV-lys,
- minst én mikrotrykklinje (bare synlig med et forstørrelsesglass og ikke mulig å kopiere med kopimaskiner),
- følbare tegn, symboler eller mønstre,
- dobbelt nummerering: serienummer og utgavenummer,
- en bunnfigur med fine guillochemønstre og iristrykk.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Vedlegg III

Mal for kompetansebevis

Det europeiske fellesskap

(Kraftig beige-farget (Pantone) cellulosepapir, format DIN A4, 100 g/m² eller mer)

(Tekst på det eller de offisielle språkene i medlemsstaten som utsteder beviset)

Den aktuelle medlemsstatens
nasjonalitetsmerke¹⁸

Navn på vedkommende
myndighet eller organ¹⁹

KOMPETANSEBEVIS INNENFOR VEITRANSPORT/PERSONTRANSPORT²⁰

nr.

Vi

bekrefter hermed at²¹

født i

har bestått den eksamen (år: ...; semester: ...) ²² som kreves for å bli tildelt kompetansebeviset innenfor veitransport/persontransport²³ i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1071/2009 av 21. oktober 2009 om etablering av felles regler med hensyn til vilkårene som må oppfylles for å få adgang til å utøve yrket som transportør på vei²⁴

Dette sertifikatet er et tilstrekkelig bevis på faglig dyktighet omhandlet i artikkel 21 i forordning (EF) nr. 1071/2009.

Utstedt i den²⁵

¹⁸ Medlemsstatenes nasjonalitetsmerker er: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Den tsjekkiske republikk, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (EST) Estland, (IRL) Irland, (GR) Hellas, (E) Spania, (F) Frankrike, (I) Italia, (CY) Kypros, (LV) Latvia, (LT) Litauen, (L) Luxembourg, (H) Ungarn, (MT) Malta, (NL) Nederland, (A) Østerrike, (PL) Polen, (P) Portugal, (RO) Romania, (SLO) Slovenia, (SK) Slovakia, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Det forente kongerike.

¹⁹ Myndighet eller organ som på forhånd er utpekt for dette formål av hver av medlemsstatene i Det europeiske fellesskap som skal utstede dette beviset.

²⁰ Stryk det som ikke passer.

²¹ Etternavn og fornavn; fødselssted og -dato.

²² Identifikasjon av eksamenen.

²³ Stryk det som ikke passer.

²⁴ EUT L 300 av 14.11.2009, s. 51.

²⁵ Signatur og stempel til vedkommende myndighet eller organ som utsteder beviset.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Vedlegg IV

De alvorligste bruddene i henhold til artikkel 6 nr. 2a)

1.
 - a) Grensene for lengste tillatte kjøretid for en uke eller to uker overskrides med 25 % eller mer.
 - b) Grensene for lengste tillatte kjøretid løpet av en daglig arbeidsperiode overskrides med 50 % eller mer uten pause, eller uten en sammenhengende hviletid på minst 4,5 time.
 2. Manglende fartsskriver og/eller hastighetsbegrenser, bruk av en ulovlig innretning som kan endre fartsskriverens og/eller hastighetsbegrenserens registreringer, eller forfalskning av diagramskiver eller opplysninger som lastes ned fra fartsskriveren og/eller sjåførkortet.
 3. Kjøring uten gyldig teknisk bevis, dersom et slikt dokument kreves i henhold til fellesskapsretten, og/eller kjøring med en svært alvorlig mangel i blant annet bremseanlegg, styringssystem, hjul/dekk, fjæring eller understell som utgjør en slik umiddelbar fare for trafikk.
 4. Transport av farlig gods som det er forbudt å transportere, eller transport av slikt gods i forbudt eller ikke godkjent emballasje, eller uten at godset identifiseres på kjøretøyet som farlig gods, slik at liv eller miljøet utsettes for slik fare at det fører til en beslutning om å ta kjøretøyet ut av trafikk.
 5. Transport av passasjerer eller gods uten at føreren har et gyldig førerkort, eller transport utført av et foretak som ikke har en gyldig fellesskapslisens.
 6. Kjøring med et sjåførkort som er blitt forfalsket, eller med et kort som føreren ikke er innehaver av, eller som er ervervet på grunnlag av falske erklæringer og/eller forfalskede dokumenter.
 7. Transport av gods med en masse som overstiger største tillatte totalmasse med 20 % eller mer for kjøretøyer med en tillatt totalvekt på over tolv tonn, og med 25 % eller mer for kjøretøyer med en tillatt totalvekt på inntil 12 tonn.
-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Vedlegg 3

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for tilgang til den internasjonale marknaden for godstransport på veg (omarbeiding)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNIONEN HAR –

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 71,
med tilvising til framlegget frå Kommisjonen,
med tilvising til fråsegna frå Det europeiske økonomi- og sosialutvalet³⁴,
etter samråd med Regionutvalet,
etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 251 i traktaten³⁵, og
ut frå desse synsmåtene:

- 1) Det skal gjerast ei rekkje viktige endringar i rådsforordning (EØF) nr. 881/92 av 26. mars 1992 om markedsadgang i Fellesskapet for godstransport på vei som utføres fra eller til en medlemsstats territorium eller krysser en eller flere medlemsstaters territorium³⁶, rådsforordning (EØF) nr. 3118/93 av 25. oktober 1993 om fastsettelse av vilkårene for transportørers adgang til å utføre innenlands godstransport på vei i en medlemsstat der de ikke er hjemmehørende³⁷ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/94/EF av 12. desember 2006 om fastsetjing av felles regler for visse former for godstransport på veg³⁸. Av omsyn til klarleik og forenkling bør desse rettsaktene omarbeidast og førast saman i Ĺi forordning.
- 2) Innføringa av ein felles transportpolitikk inneber m.a. at det vert fastsett felles regler om tilgang til den internasjonale marknaden for godstransport på veg på territoriet til Fellesskapet, og av vilkår for korleis transportørar

som ikkje høyrer heime i ein medlemsstat, kan drive transportverksemd i ein medlemsstat. Desse reglane må fastsetjast på ein slik måte at dei medverkar til at den indre transportmarknaden verkar godt.

- 3) For å sikre ei einsarta ramme for internasjonal godstransport på veg i heile Fellesskapet bør denne forordninga nyttast på all internasjonal godstransport på territoriet til Fellesskapet. Godstransport frå medlemsstatane til tredjestatar er i stor grad framleis omfatta av bilaterale avtaler mellom medlemsstatane og dei aktuelle tredjestatane. Difor bør denne forordninga ikkje nyttast på den delen av strekninga som vert tilbakelagd på territoriet til medlemsstaten der lasting eller lossing finn stad, før det er inngått naudsynte avtaler mellom Fellesskapet og dei aktuelle tredjestatane. Ho bør likevel nyttast på territoriet til ein transittmedlemsstat.
- 4) Innføringa av ein felles transportpolitikk inneber at alle restriksjonar på grunnlag av nasjonalitet eller etablering i ein annan medlemsstat enn staten der tenestene skal ystast, vert fjerna overfor personar som yter transporttenester.
- 5) For å nå dette målet på ein smidig og fleksibel måte bør det innførast ei overgangsordning for kabotasje inntil harmoniseringa av marknaden for godstransport på veg er vorten fullført.
- 6) Den gradvise fullføringa av den felles europeiske marknaden bør føre til ei oppheving av restriksjonar på tilgangen til heimemarknadane i medlemsstatane. I samband med dette bør det likevel takast omsyn til effektiviteten til kontrollen og utviklinga av sysselsetjingstilhøva i yrket, og til harmoniseringa av reglane for m.a. handheving og vegavgifter, og dessutan til regelverket på sosial- og tryggleiksomsrådet. Kommisjonen bør føre nøye tilsyn med marknadssituasjonen og med den førnemnde harmoniseringa, og eventuelt gjere framlegg

³⁴ TEU L 204 av 9.8.2008, s. 31.

³⁵ Europaparlamentsfråsegn av 21. mai 2008 (enno ikkje offentliggjord i TEU), felles haldning frå Rådet av 9. januar 2009 (TEU C 62 E av 17.03.2009, s. 46) og haldning frå Europaparlamentet av 23. april 2009 (enno ikkje offentliggjord i TEU).

³⁶ TEF L 95 av 9.4.1992, s. 1.

³⁷ TEF L 279 av 12.11.1993, s. 1.

³⁸ TEU L 374 av 27.12.2006, s. 5.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

om ytterlegare opning av dei nasjonale marknadene for innanlands vegtransport, medrekna kabotasje.

- 7) I medhald av direktiv 2006/94/EF er visse typar transport fritakne frå fellesskapsgodkjenning og frå eventuelle andre transportløyveordningar. Innanfor ramma av organiseringa av marknaden som er fastsett ved denne forordninga, bør det haldast ved lag ei ordning for å gje nokre av desse transportformene fritak frå kravet om fellesskapsløyve og alle andre transportløyve ut frå eigenarten deira.
- 8) I medhald av direktiv 2006/94/EF vart godstransport med køyretøy der den høgste tillatne totalvekta var mellom 3,5 og 6 tonn, fritaken frå kravet om eit fellesskapsløyve. Fellesskapsreglane på området godstransport på veg, skal likevel nyttast generelt på køyretøy som har ein største tillatne totalmasse på over 3,5 tonn. Føresegnene i denne forordninga bør difor tilpassast den generelle bruken av fellesskapsreglane for vegtransport, og bør berre gje fritak for køyretøy med ein største tillaten totalmasse på opptil 3,5 tonn
- 9) Det bør krevjast eit fellesskapsløyve for utføring av internasjonal godstransport på veg. Transportørar på veg bør påleggjast å ha ein stadfesta kopi av fellesskapsløyvet om bord i kvart einskilt køyretøy, slik at tilsynsstyresmaktene på ein enkel måte kan gjennomføre effektive kontrollar, særleg utanfor medlemsstaten der transportøren er etablert. For dette føremålet må det fastsetjast nærmare spesifikasjonar når det gjeld utforminga og andre sider ved fellesskapsløyvet og av dei stadfesta kopiane.
- 10) Det bør gjennomførast vegkontrollar utan direkte eller indirekte skilnadshandsaming på grunnlag av nasjonaliteten til transportøren eller til staten der transportøren er etablert eller køyretøyet registrert.
- 11) Det bør fastsetjast vilkår for utferding og tilbakekalling av fellesskapsløyve og for kva typar last dei skal gjelde for og kor lenge dei skal gjelde, saman med nærmare reglar for bruken deira.
- 12) Det bør òg utferdast ein førarattest, slik at medlemsstatane på ein effektiv måte kan kontrollere om førarar frå tredjestatar er tilsette på lovleg måte eller er stilte til rådvelde av den ansvarlege transportøren for eitt transportoppdrag.
- 13) Transportørar på veg som har fellesskapsløyve slik det er fastsett i denne forordninga, og transportørar på veg som yter visse former for

internasjonale transporttenester, bør ha løyve til å utføre nasjonale transporttenester mellom bels innanfor ein medlemsstat, utan å ha forretningskontor eller annan verksemd i denne staten. Slik kabotasje bør vere underlagd fellesskapsregelverk som t.d. europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 561/2006 av 15. mars 2006 om harmonisering av visse bestemmelser på det sosiale området innen veitransport³⁹ og nasjonal lovgjeving som er gjeldande på særlege område i vertsstaten.

- 14) Det bør vedtakast føresegnar som gjer det mogleg å gripe inn på dei aktuelle transportmarknadene dersom desse vert alvorleg forstyrta. For dette føremålet må det innførast ein høveleg framgangsmåte for avgjerdstaking og innsamling av dei statistiske opplysningane som er naudsynte.
- 15) Utan at det rører ved føresegnene om etableringsrett i traktaten, inneber kabotasje at transportørane yter tenester i ein medlemsstat der dei ikkje er etablerte, og dette bør ikkje vere forbode så lenge tenestene ikkje vert utførde på ein måte som skapar ei varig eller samanhengande verksemd innanfor den same medlemsstaten. For å støtte gjennomføringa av dette kravet bør frekvensen av kabotasje og tidsrommet han kan utførast i, definerast på ein klarare måte. Tidlegare vart det gjeve mellom bels løyve til å utføre slike nasjonale transporttenester. I praksis har det vore vanskeleg å avgjere kva tenester som har vore tillatne. Difor er det naudsynt med klare reglar som er enkle å gjennomføre.
- 16) Denne forordninga rører ikkje ved føresegnene om inngåande eller utgåande godstransport på veg som del av ein kombinert transport slik det er fastsett i rådsdirektiv 92/106/EØF av 7. desember 1992 om innføring av felles regler for visse typer kombinert transport av gods mellom medlemsstater⁴⁰. Nasjonale reiser på veg innanfor ein vertsstat som ikkje er del av ein kombinert transport slik det er fastsett i direktiv 92/106/EØF, høyrer inn under definisjonen av kabotasje, og bør difor vere underlagde krava i denne forordninga.
- 17) Føresegnene i europaparlaments- og rådsdirektiv 96/71/EF av 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting⁴¹ skal nyttast på transportføretak som utfører kabotasje.

³⁹ TEU L 102 av 11.04.2006, s. 1.

⁴⁰ TEF L 368 av 17.12.1992, s. 38.

⁴¹ EF L 18 av 21.01.1997, s. 1.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

- 18) For å kunne utføre effektive kontrollar av kabotasje bør tilsynsstyresmaktene i vertsstatane minst ha tilgang til data i fraktbrev og frå fartsskrivarar i samsvar med rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 av 20. desember 1985 om bruk av fartsskriver innan veitransport⁴².
- 19) Medlemsstatane bør gje kvarandre ymsesidig hjelp med sikte på tilfredsstillande gjennomføring av denne forordninga.
- 20) Administrative formalitetar bør reduserast mest mogleg, utan å setje til side dei kontrollane og sanksjonane som garanterer for ein korrekt bruk og ei effektiv handheving av denne forordninga. For dette føremålet bør dei eksisterande reglane for tilbakekalling av fellesskapsløyve klargjerast og styrkjast. Dei gjeldande reglane bør tilpassast, slik at alvorlege brot som finn stad i ein vertsstat, kan straffast på ein effektiv måte. Sanksjonane bør sikre lik handsaming og svare til omfanget av brotet. Det bør vere mogleg å klage på alle sanksjonar som vert pålagde.
- 21) Medlemsstatane bør føre alle alvorlege brot som vert gjorde av vegtransportørar, og som har ført til pålegging av sanksjonar, inn i det nasjonale elektroniske registeret sitt over vegtransportørar.
- 22) For å lette og styrkje utvekslinga av informasjon mellom nasjonale styresmakter bør medlemsstatane utveksle relevante opplysningar gjennom dei nasjonale kontaktpunkta som er innførde i medhald av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1071/2009 av 21. oktober 2009 om innføring av felles regler med hensyn til vilkårene som må oppfylles for å utøve yrket som transportør på vei og om oppheving av rådsdirektiv 96/26/EF⁴³.
- 23) Dei tiltaka som er naudsynte for gjennomføringa av denne forordninga, bør vedtakast i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁴⁴.
- 24) Kommisjonen bør særleg få fullmakt til å tilpasse vedlegg I, II og III til denne forordninga, til den tekniske utviklinga. Ettersom desse tiltaka er allmenne og har som føremål å endre ikkje-grunnleggjande føresegner i denne forordninga, må dei vedtakast etter den framgangsmåten med forskriftsutval med kontroll

som er fastsett i artikkel 5a i avgjerd 1999/468/EF.

- 25) Medlemsstatane bør gjere dei tiltaka som er naudsynte for å gjennomføre denne forordninga, særleg med omsyn til sanksjonar som er verknadsfulle, svarar til brotet og hindrar nye brot.
- 26) Ettersom målet for denne forordninga, som er å sikre ei einsarta ramme for internasjonal godstransport på veg i heile Fellesskapet, ikkje kan nåast i tilstrekkeleg grad av medlemsstatane, og difor på grunn av omfanget og verknadene av tiltaket betre kan nåast på fellesskapsplan, kan Fellesskapet vedta tiltak i samsvar med nærleiksprinsippet slik det er fastsett i artikkel 5 i traktaten. I samsvar med prinsippet om rimeleg samhøve, slik det er fastsett i den nemnde artikkelen, går ikkje denne forordninga lenger enn det som er naudsynt for å nå dette målet –

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

Kapittel I

Allmenne føresegner

Artikkel 1

Verkeområde

1. Denne forordninga skal nyttast på internasjonal godstransport på veg for ein annans rekning som vert utført på territoriet til Fellesskapet.
2. I samband med transport frå ein medlemsstat til ein tredjestat og omvendt skal denne forordninga nyttast på den strekninga som i transitt vert tilbaketilagd på territoriet til ein kvar medlemsstat. Ho skal ikkje nyttast på den strekninga som vert tilbaketilagd på territoriet til medlemsstaten der lasting eller lossing finn stad, før det er inngått naudsynte avtaler mellom Fellesskapet og den aktuelle tredjestaten.
3. Inntil det er inngått avtaler slik det er nemnt i nr. 2, skal denne forordninga ikkje røre ved
 - a) føresegner om transport frå ein medlemsstat til ein tredjestat og omvendt som er omfatta av bilaterale avtaler som er gjorde mellom medlemsstatar og dei aktuelle tredjestatane,
 - b) føresegner om transport frå ein medlemsstat til ein tredjestat og omvendt som er omfatta av bilaterale avtaler som er gjorde mellom medlemsstatar som anten i medhald av bilaterale løyve eller liberaliseringsordningar till?t at transportørar på veg som

⁴² TEF L 370 av 31.12.1985, s. 8.

⁴³ Sjø TEU L 300 av 14.11.2009, s. 51.

⁴⁴ TEF L 184 av 17.7.1999, s. 23.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

ikkje er etablerte i ein medlemsstat, utfører lasting og lossing i den nemnde medlemsstaten.

4. Denne forordninga skal nyttast på nasjonal godstransport på veg som vert utført mellom- eller av ein transportør som ikkje er etablert i medlemsstaten slik det er fastsett i kapittel III.
5. For dei følgjande formene for transport og turar utan last i samband med slik transport, krevst det ingen fellesskapsløyve, og dei skal fritakast frå alle ordningar for transportløyve:
 - a) posttransport som vert utført som leveringspliktige tenester,
 - b) transport av køyretøy som har skade eller har vore utsette for havari,
 - c) godstransport med motorvogner der den største tillatne totalvekta, medrekna vekta til tilhengjarar, ikkje er høgare enn 3,5 tonn,
 - d) godstransport med motorvogn, på følgjande vilkår:
 - i) godset som vert transportert, skal tilhøyre føretaket eller må ha vore selt, kjøpt, utleigt eller leigt, produsert, utvunne, foredla eller reparert av føretaket,
 - ii) føremålet med transporten er å bringe godset til føretaket, bringe det bort frå føretaket eller flytte det anten innanfor føretaket eller utanfor føretaket til eigen bruk,
 - iii) motorvogner som vert nytta til slik transport, vert køyrde av personale som er tilsette av eller stilt til rådvelde for føretaket i medhald av ei avtaleplikt,
 - iv) køyretøya som transporterer godset, tilhøyre føretaket eller er vortne kjøpte av føretaket på avbetaling eller leigde, på det vilkåret at dei i det sistnemnde tilfellet oppfyller krava i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/1/EF av 18. januar 2006 om bruk av køyretøy som er leigde utan førar til godstransport på veg⁴⁵, og
 - v) transporten er berre ein hjelpefunksjon jamført med den samla verksemda til føretaket,
 - e) transport av lækjemiddel, medisinske apparat, medisinsk utstyr og andre artiklar som er naudsynte i samband med naudhjelp, særleg ved naturkatastrofar.

Bokstav d) iv) i dette nummeret skal ikkje gjelde for bruken av eit reservekøyretøy i tilfelle der det køyretøyet som vanlegvis vert nytta, har eit kortvarig havari.

6. Føresegnene i nr. 5 skal ikkje verke inn på dei vilkåra som ein medlemsstat fastset for godkjenning av at eigne statsborgarar kan drive verksemd som er nemnd i det nemnde nummeret.

Artikkel 2

Definisjonar

I denne forordninga tyder:

1. «køyretøy» ei motorvogn som er registrert i ein medlemsstat, eller eit vogntog der minst motorvogna er registrert i ein medlemsstat, og som vert nytta berre til godstransport,
2. «internasjonal transport»
 - a) ein tur med last, utført med eit køyretøy der avgangs- og framkomststaden ligg i to ulike medlemsstatar, med eller utan kryssing av éin eller fleire medlemsstatar eller tredjestatar i transitt,
 - b) ein tur med last, utført med eit kjøretøy frå ein medlemsstat til ein tredjestat eller omvendt, med eller utan kryssing av éin eller fleire medlemsstatar eller tredjestatar i transitt,
 - c) ein tur med last, utført med eit kjøretøy mellom tredjestatar i transitt over territoriet til éin eller fleire medlemsstatar, eller
 - d) ein tur utan last i samband med transport som er nemnd i bokstav a), b) og c),
3. «vertsstat» ein medlemsstat der ein transportør driv verksemd, men som ikkje er etableringsstaten til transportøren,
4. «transportør som ikkje høyrer heime i medlemsstaten» ein transportør som driv godstransport på veg, og driv verksemda si i ein vertsstat,
5. «førar» den personen som fører køyretøyet, sjølv berre for ein kort periode, eller som er om bord i køyretøyet som ein del av tenesta si for om naudsynt å vere tilgjengeleg for å føre køyretøyet,
6. «kabotasje» nasjonal transport for ein annans rekning som vert utført jamleg i ein vertsstat, i samsvar med denne forordninga,
7. «alvorleg brot på fellesskapsregelverket for vegtransport» eit brot som kan føre til tap av god vandel i samsvar med artikkel 6 nr. 1 og 2 i forordning (EF) nr. 1071/2009, og/eller til mellombels eller permanent tilbakekalling av eit fellesskapsløyve.

⁴⁵ TEU L 33 av 4.2.2006, s. 82.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Kapittel II

Internasjonal transport

Artikkel 3

Allment prinsipp

Internasjonal transport skal utførast på grunnlag av eit fellesskapsløyve, og med ein førarattest dersom føraren er statsborgar i ein tredjestat.

Artikkel 4

Fellesskapsløyve

1. Fellesskapsløyvet skal i samsvar med denne forordninga utferdast av ein medlemsstat til ein transportør som fraktar gods på veg for ein annans rekning, og som
 - a) er etablert i den nemnde medlemsstaten i samsvar med fellesskapsregelverket og den nasjonale lovgjevinga i medlemsstaten, og
 - b) i samsvar med fellesskapsregelverket og nasjonal lovgjeving i etableringsstaten om tilgang til yrket som godstransportør på veg har rett til å utføre internasjonal godstransport på veg.
2. Fellesskapsløyvet skal utferdast av den rette styresmakta i etableringsstaten for eit tidsrom på opptil ti år, og kan fornyast.

Fellesskapsløyve og rettkjende kopiar som er utferda før datoen då denne forordninga tok til å gjelde, skal vere gyldige inntil datoen då dei går ut.

Kommisjonen skal tilpasse perioden som fellesskapsløyvet gjeld for, til den tekniske utviklinga, særleg dei nasjonale elektroniske registra over vegtransportørar som er fastsette i artikkel 16 i forordning (EF) nr. 1071/2009. Desse tiltaka, som er utarbeidde for å endre mindre viktige element i denne forordninga, skal vedtakast i samsvar med framgangsmåten med forskriftsutval med kontroll som er nemnd i artikkel 15 nr. 2.

3. Etableringsstaten skal utferde til innehavaren eit fellesskapsløyve i original, som skal forvarast av transportøren, saman med rettkjende kopiar som svarar til talet på køyretøy som innehavaren av fellesskapsløyvet rår over, anten med full eigedomsrett eller på annan måte, t.d. gjennom ei avtale om avbetalingskjøp, leige eller leasing.
4. Fellesskapsløyvet og dei rettkjende kopiane skal svare til den malen som er å finne i vedlegg II, der vilkåra for bruken av løyvet òg er fastsette. Dei skal innehalde minst to av dei

tryggleikskjenneteikna som er førde opp i vedlegg I.

Kommisjonen skal tilpasse vedlegg I og II til den tekniske utviklinga. Desse tiltaka, som er utarbeidde for å endre mindre viktige element i denne forordninga, skal vedtakast i samsvar med framgangsmåten med forskriftsutval med kontroll som er nemnd i artikkel 15 nr. 2.

5. Fellesskapsløyvet og dei rettkjende kopiane av løyvet skal vere utstyrde med stampelet til den utferdande styresmakta, saman med ei underskrift og eit serienummer. Serienumra til fellesskapsløyvet og dei rettkjende kopiane skal førast inn i det nasjonale elektroniske registret over vegtransportørar som ein del av opplysningane om transportøren.
6. Fellesskapsløyvet skal utferdast i namnet til transportøren, og kan ikkje overførast til andre. Ein rettkjend kopi av fellesskapsløyvet skal forvarast i kvart av køyretøya til transportøren, og skal visast fram på oppmoding frå alle godkjende inspektørar.

Dersom det dreier seg om eit vogntog, skal den rettkjende kopien følgje motorvogna. Kopien skal omfatte heile vogntoget, òg i tilfelle der tilhengjaren eller semitraileren ikkje er registrerte eller godkjende for bruk på veg i namnet til innehavaren av løyvet, eller der dei er registrerte eller godkjende for bruk på vegane i ein annan stat.

Artikkel 5

Førarattest

1. Ein førarattest skal utferdast av ein medlemsstat i samsvar med denne forordninga til alle transportørar som
 - a) er innehavar av eit fellesskapsløyve, og
 - b) i denne medlemsstaten, anten på lovleg måte har tilsett ein førar som verken er statsborgar i ein medlemsstat eller er busett der i ein lengre periode slik det er definert i rådsdirektiv 2003/109/EF av 25. november 2003 om statusen til tredjestatsborgere som er bosatt i medlemsstaten i en lengre periode⁴⁶, eller på lovleg måte nyttar ein førar som verken er statsborgar i ein medlemsstat eller er busett der i ein lengre periode slik det er definert i det nemnde direktivet, og som er stilt til rådvelde for transportøren i samsvar med arbeidsvilkåra og vilkåra for yrkesretta opplæring som er fastsette i medlemsstaten

⁴⁶ TEU L 16 av 23.1.2004, s. 44.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

- i) ved lover eller forskrifter, og eventuelt
 - ii) ved tariffavtaler i samsvar med gjeldende lovgjeving i denne medlemsstaten.
2. Førarattesten skal utferdast av dei rette styresmaktene i etableringsstaten til transportøren, etter oppmoding frå innehavaren av fellesskapsløyvet, for kvar førar som verken er statsborgar i ein medlemsstat eller er busett der i ein lengre periode slik det er definert i rådordirektiv 2003/109/EF, og som på lovleg måte er tilsett av transportøren, eller for kvar førar som verken er statsborgar i ein medlemsstat eller er busett der i ein lengre periode slik det er definert i det nemnde direktivet, og som er stilt til rådvelde av transportøren. Kvar førarattest skal attestere at føraren som er namngjeven i attesten, er tilsett i samsvar med dei vilkåra som er nemnde i nr. 1.
 3. Førarattesten skal svare til den malen som er fastsett i vedlegg III. Han skal innehalde minst to av dei tryggleikskjenneteikna som er førde opp i vedlegg I.
 4. Kommisjonen skal tilpasse vedlegg III til den tekniske utviklinga. Desse tiltaka, som er utarbeidde for å endre mindre viktige element i denne forordninga, skal vedtakast i samsvar med framgangsmåten med forskriftsutval med kontroll som er nemnd i artikkel 15 nr. 2.
 5. Førarattesten skal vere utstyrt med stemplet til den utferdande styresmakta og med ei underskrift og eit serienummer. Serienummet til førarattesten kan førast inn i det nasjonale elektroniske registeret over vegtransportørar som ein del av opplysningane om vegtransportøren som stiller førarattesten til rådvelde for den føraren som er førd opp i attesten.
 6. Førarattesten skal tilhøyre transportøren, som stiller han til rådvelde for den føraren som er førd opp i attesten når denne føraren fører eit køyretøy som nyttar eit fellesskapsløyve som er utferda til denne transportøren. Ein rettkjend kopi av førarattesten som er utferda av den rette styresmakta i etableringsstaten til transportøren, skal forvarast i lokala til transportøren. Førarattesten skal på oppmoding visast fram for alle godkjende inspektørar.
 7. Ein førarattest skal utferdast for eit tidsrom som skal fastsetjast av den utferdande medlemsstaten, og vere gyldig i høgst fem år. Førarattestar som er utferda før datoen då denne forordninga tok til å gjelde, skal vere gyldige inntil datoen då dei går ut.

Førarattesten skal vere gyldig berre så lenge dei vilkåra som han vart utferda på, er oppfylte. Medlemsstatane skal gjere eigna tiltak for å sikre at dersom desse vilkåra ikkje lenger er oppfylte, skal transportøren straks gje løyvet tilbake til dei utferdande styresmaktene.

Artikkel 6

Kontroll av vilkåra

1. Når ein søknad om fellesskapsløyve eller om fornying av eit fellesskapsløyve vert innlevert i samsvar med artikkel 4 nr. 2, skal dei rette styresmaktene i etableringsstaten kontrollere om transportøren oppfyller eller framleis oppfyller dei vilkåra som er fastsette i artikkel 4 nr. 1.
2. Dei rette styresmaktene i etableringsstaten skal jamleg gjennom årlege kontrollar av minst 20 % av dei gyldige førarattestane som er utferda i denne medlemsstaten, kontrollere at dei vilkåra som er nemnde i artikkel 5 nr. 1, og som førarattesten er utferda i medhald av, framleis er oppfylte.

Artikkel 7

Avslag på søknad om fellesskapsløyve og førarattest, og tilbakekalling

1. Dersom dei vilkåra som er fastsette i artikkel 4 nr. 1 eller er nemnde i artikkel 5 nr. 1, ikkje er oppfylte, skal dei rette styresmaktene i etableringsstaten ved ei grunngjeven avgjerd avslå ein søknad om utferding eller fornying av eit fellesskapsløyve eller utferding av ein førarattest.
2. Den rette styresmakta skal tilbakekalle eit fellesskapsløyve eller ein førarattest dersom innehavaren
 - a) ikkje lenger oppfyller dei vilkåra som er fastsette i artikkel 4 nr. 1 eller er nemnde i artikkel 5 nr. 1, eller
 - b) har gjeve ukorrekte opplysningar som er knytte til ein søknad om fellesskapsløyve eller førarattest.

Kapittel III

Kabotasje

Artikkel 8

Allment prinsipp

1. Alle transportørar som driv godstransport for ein annans rekning, som er innehavar av eit fellesskapsløyve og, dersom føraren er statsborgar i ein tredjestat, er innehavar av ein

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

førarattest, skal på dei vilkåra som er fastsette i dette kapittelet, ha rett til mellombels å utføre kabotasje.

2. Transportføretak som er nemnde i nr. 1, og har utført ein internasjonal godstransport på veg frå ein annan medlemsstat eller ein tredje-stat til vertsstaten, skal straks godset er levert, ha rett til å utføre opptil tre kabotasjetransportar med det same køyretøyet, eller dersom det dreier seg om eit vogntog, med den same motorvogna. Den siste lossinga som vert utført som ledd i ein kabotasjetransport før denne forl?t vertsstaten, skal finne stad innan sju dagar rekna frå siste lossing i vertsstaten som var ein del av den inngåande internasjonale transporten.

Innan den fristen som er nemnd i nr. 1, kan transportørar utføre nokre av eller alle kabotasjetransportar som er tillatne i medhald av det nemnde nummeret, i alle medlemsstatar på det vilkåret at dei er avgrensa til Žin kabotasjetransport per medlemsstat innan tre dagar etter innreise utan last til territoriet til den nemnde medlemsstaten.

3. Nasjonal godstransport på veg som vert utført i vertsstaten av ein transportør som ikkje høyrer heime i medlemsstaten, skal berre reknast for å vere i samsvar med denne forordninga dersom transportøren kan leggje fram tydelege prov på at den inngåande internasjonale transporten og kvar av dei etterfølgjande kabotasjetransportane er vortne utførde.

Provet som er nemnt i nr. 1, skal omfatte følgjande opplysningar for kvar einskilt transport:

- a) namnet, adressa og underskrifta til avsendaren,
- b) namnet, adressa og underskrifta til transportøren,
- c) namnet og adressa til mottakaren, og underskrifta og leveringsdatoen straks godset er vorte levert,
- d) staden og datoen for overtakinga av godset, og staden der godset skal leverast,
- e) den vanlege nemninga for godset, emballeringsmetoden, og dersom det gjeld farleg gods, ei allment godkjend nemning for godset, saman med talet på pakkar og særskild merking og nummerering av pakkane,
- f) bruttovakta til godset eller mengda gods uttrykt på annan måte,
- g) kjennemerket til motorvogna og tilhengjaren.

4. Det krevst ingen tilleggskdokument som prov på at dei vilkåra som er fastsette i denne artikkelen, er vortne oppfylte.
5. Alle transportørar som i etableringsstaten, som i samsvar med lovgjevinga der har rett til å utføre kabotasje for ein annans rekning slik det er fastsett i artikkel 1 nr. 5 bokstav a), b) og c), skal på dei vilkåra som er fastsette i dette kapittelet, ha rett til å utføre kabotasje av same typen eller kabotasje med køyretøy av same kategori, alt etter kva som høver.
6. Det skal ikkje vere restriksjonar på løyvet til å utføre kabotasje innanfor ramma av dei transportformene som er nemnde i artikkel 1 nr. 5 bokstav d og e).

Artikkel 9

Reglar for kabotasje

1. Med mindre noko anna er fastsett i fellesskapsregelverket, skal kabotasje vere underlagd dei gjeldande lovene og forskriftene i vertsstaten med omsyn til
 - a) vilkåra som gjeld for transportavtala,
 - b) vekt og dimensjonar på veggåande køyretøy,
 - c) krav som gjeld transport av visse kategoriar gods, særleg farleg gods, næringsmiddel som lett vert skjemde, og levande dyr,
 - d) køyre- og kviletid,
 - e) meirverdiavgift (mva) på transporttenester.Vekt og dimensjonar som nemnt i nr. 1 bokstav b) kan eventuelt overstige dei som gjeld i etableringsstaten til transportøren, men dei kan under ingen omstende overstige dei grensene som er fastsette av vertsstaten når det gjeld nasjonal trafikk eller tekniske eigenskapar som er nemnde i dei prova som er førde opp i artikkel 6 nr. 1 i rådsdirektiv 96/53/EF av 25. juli 1996 om fastsettelse av største tillatte dimensjoner i innenlands og internasjonal trafikk og av største tillatte totalvekt i internasjonal trafikk for visse veigåande kjøretøyer i Fellesskapet⁴⁷.
2. Dei lovene og forskriftene som er nemnde i nr. 1, skal nyttast på transportørar som ikkje høyrer heime i medlemsstaten, på same vilkår som dei som er pålagde transportørar som er etablerte i vertsstaten, for såleis å hindre all skilnadshandsaming på grunnlag av nasjonalitet eller etableringsstad.

⁴⁷ TEF L 235 av 17.9.1996, s. 59.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Artikkel 10

Framgangsmåte ved avgjerder om vernetiltak

1. Dersom det utviklar seg alvorleg forstyrning av den nasjonale transportmarknaden innanfor eit særskilt geografisk område som botnar i eller vert forverra av kabotasje, kan ein medlemsstat leggje saka fram for Kommissjonen med sikte på at det skal vedtakast vernetiltak; medlemsstaten skal samstundes sende Kommissjonen dei opplysningane som er naudsynte, og melde frå til Kommissjonen om dei tiltaka som han har planar om å gjere overfor transportørar som høyrer heime i medlemsstaten.
2. I nr. 1 tyder:

«alvorleg forstyrning på den nasjonale transportmarknaden innanfor eit særskilt geografisk område» at det på denne marknaden melder seg problem som er særreigne for han, og som inneber eit alvorleg og kanskje varig overskot av tilbod i høve til etterspurnad, noko som utgjør eit trugsmål mot den økonomiske stabiliteten og overlevingsevna til mange transportørar,

«geografisk område» eit område som omfattar heile eller ein del av territoriet til ein medlemsstat, eller som omfattar heile eller ein del av territoriet til andre medlemsstatar.
3. Kommissjonen skal granske situasjonen, særleg på grunnlag av dei relevante opplysningane og etter samråd med det utvalet som er nemnt i artikkel 15 nr. 1, og innan ein frist på 3 månader etter at oppmodinga frå medlemsstaten er motteken, avgjere om det er naudsynt å gjere vernetiltak, og i så fall vedta dei.

Slike vernetiltak kan innebære at det aktuelle området vert mellombels halde utanfor verkeområdet for denne forordninga.

Dei tiltaka som vert vedtekne i samsvar med denne artikkelen, skal gjelde i høgst seks månader og kan fornyast éin gong med den same fristen.

Kommissjonen skal straks melde frå til medlemsstatane og Rådet om alle avgjerder som er tekne i medhald av dette nummeret.
4. Dersom Kommissjonen vedtek å gjere vernetiltak som gjeld éin eller fleire medlemsstatar, skal dei rette styresmaktene i dei aktuelle medlemsstatane gjere tiltak av tilsvarande omfang overfor dei transportørane som høyrer heime i medlemsstaten, og melde frå til Kommissjonen om dette. Desse tiltaka skal nyttast seinast frå den same datoen som dei vernetiltaka som Kommissjonen har vedteke.

5. Alle medlemsstatar kan leggje fram for Rådet ei avgjerd som Kommissjonen har teke i medhald av nr. 3, innan ein frist på 30 dagar etter datoen då det vart gjeve melding om avgjerda. Rådet kan med kvalifisert fleirtal ta ei anna avgjerd innan ein frist på 30 dagar etter at saka vart lagd fram, eller dersom saka vart lagd fram av fleire medlemsstatar, innan ein frist på 30 dagar etter at ho vart lagd fram for Rådet første gongen.

Avgjerda til Rådet skal gjelde i det tidsrommet som er fastsett i nr. 3 tredje leddet. Dei rette styresmaktene i dei aktuelle medlemsstatane skal gjere tiltak av tilsvarande omfang overfor dei transportørane som høyrer heime i medlemsstaten, og melde frå til Kommissjonen om dette. Dersom Rådet ikkje tek noka avgjerd innan den fristen som er nemnt i første leddet, vert avgjerda til Kommissjonen endeleg.

6. Dersom Kommissjonen vurderer det slik at dei tiltaka som er nemnde i nr. 3, må lengjast, skal han gjere framlegg for Rådet, som skal ta ei avgjerd med kvalifisert fleirtal.

Kapittel IV

Ymsesidig hjelp og sanksjonar

Artikkel 11

Ymsesidig hjelp

Medlemsstatane skal gje kvarandre ymsesidig hjelp med sikte på gjennomføringa av denne forordninga og overvakinga av gjennomføringa. Dei skal utveksle opplysningar gjennom dei nasjonale kontaktpunkta som er skipa i medhald av artikkel 18 i forordning (EF) nr. 1071/2009.

Artikkel 12

Sanksjonar frå etableringsstaten si side

1. Ved alvorlege brot på fellesskapsregelverket for vegtransport som finn stad eller vert oppdaga i ein medlemsstat, skal dei rette styresmaktene i etableringsstaten til den transportøren som har gjort seg skuldig i brotet, gjere eigna tiltak, som kan omfatte ei åtvaring dersom det finst heimel for dette i nasjonal lovgjeving, for å følgje opp saka som m.a. kan føre til følgjande administrative sanksjonar:
 - a) mellombels eller varig tilbakekalling av visse av eller alle dei rettkjende kopiane av fellesskapsløyvet,
 - b) mellombels eller varig tilbakekalling av fellesskapsløyvet.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Desse sanksjonane kan fastsetjast etter at det er teke endeleg avgjerd i saka, og det skal takast omsyn til alvoret i det brotet som innehavaren av fellesskapsløyvet har gjort, og til det samla talet på rettkjende kopiar av dette løyvet som innehavaren disponerer med omsyn til internasjonal transport.

2. Ved alvorlege brot som omfattar alle former for misbruk av førarattestar, skal dei rette styresmaktene i vertsstaten til transportøren som har gjort seg skuldig i eit slikt brot, påleggje passande sanksjonar, m.a. følgjande:
 - a) avbryte utferdinga av førarattestar,
 - b) tilbakekalle førarattestar,
 - c) fastsetje tilleggsvilkår for utferdinga av førarattestar for såleis å hindre misbruk,
 - d) mellombels eller varig tilbakekalle visse av eller alle dei rettkjende kopiane av fellesskapsløyvet,
 - e) mellombels eller varig tilbakekalle fellesskapsløyvet.

Desse sanksjonane kan fastsetjast etter at det er teke endeleg avgjerd i saka, og det skal takast omsyn til kor alvorleg det brotet er som innehavaren av fellesskapsløyvet har gjort.

3. Dei rette styresmaktene i etableringsstaten skal så snart som mogleg og seinast seks veker etter at det er teke endeleg avgjerd i saka, melde frå til dei rette styresmaktene i medlemsstaten der brotet vart oppdaga, om at dei sanksjonane som er fastsette i nr. 1 og 2, er vortne pålagde.

Dersom det ikkje er pålagt slike sanksjonar, skal dei rette styresmaktene i etableringsstaten grunngje kvifor dette ikkje er gjort.

4. Dei rette styresmaktene skal sikre at dei sanksjonane som er pålagde den transportøren som det gjeld, samla sett står i høve til det brotet eller dei brota som ligg til grunn for sanksjonane, samstundes som det vert teke omsyn til eventuelle sanksjonar mot det same brotet som er pålagde i medlemsstaten der brotet vart oppdaga.
5. Dei rette styresmaktene i etableringsstaten til transportøren kan òg, i medhald av internrettslege føreseigner, klage den aktuelle transportøren inn for ein kompetent nasjonal domstol. Dei skal melde frå til den rette styresmakta i vertsstaten om dei avgjerdene som er tekne om dette.
6. Medlemsstatane skal sikre at transportørane har rett til å påklage alle administrative sanksjonar som vert sette i verk mot dei i medhald av denne artikkelen.

Artikkel 13

Sanksjonar frå vertsstaten si side

1. Dersom dei rette styresmaktene i ein medlemsstat kjenner til at ein transportør som ikkje høyrer heime i medlemsstaten, har gjort eit alvorleg brot på føresegnene i denne forordninga eller fellesskapsregelverket for vegtransport, skal medlemsstaten der brotet vart oppdaga, så snart som mogleg og seinast seks veker etter at det er teke endeleg avgjerd i saka, sende over følgjande opplysningar til dei rette styresmaktene i etableringsstaten til transportøren:

- a) ein omtale av brotet og opplysningar om dato og klokkeslett for brotet,
- b) kva kategori og type brot det dreier seg om, og kor alvorleg det er, og
- c) sanksjonane som er pålagde, og sanksjonane som er sette i verk.

Dei rette styresmaktene i vertsstaten kan be dei rette styresmaktene i etableringsstaten om å påleggje administrative sanksjonar i samsvar med artikkel 12.

2. Utan at det rører ved ei eventuell straffeforfølgning skal dei rette styresmaktene i vertsstaten ha fullmakt til å påleggje sanksjonar mot ein transportør som ikkje høyrer heime i medlemsstaten, som har brote føresegnene i denne forordninga eller fellesskapsregelverket for vegtransport på territoriet deira ved utføring av kabotasje. Sanksjonane skal påleggjast utan skilnadshandsaming. Desse sanksjonane kan mellom anna ha form av ei åtvaring, eller dersom det dreier seg om eit alvorleg brot, eit mellombels forbod mot å drive kabotasje på territoriet til vertsstaten der brotet fann stad.
3. Medlemsstatane skal sikre at transportørane har rett til å påklage alle administrative sanksjonar som vert sette i verk mot dei i medhald av denne artikkelen.

Artikkel 14

Innføring i nasjonale elektroniske register

Medlemsstatane skal syte for at opplysningar om alvorlege brot på fellesskapsregelverket for vegtransport som transportørar som er etablerte på territoriet deira har gjort seg skuldige i og har ført til pålegging av ein sanksjon i ein medlemsstat, og alle mellombels eller varige tilbakekallingar av fellesskapsløyve eller av rettkjende kopiar av slike løyve, vert førde inn i det nasjonale elektroniske registeret over vegtransportørar. Oppføringar i registeret som gjeld ei mellombels eller

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

varig tilbakekalling av eit fellesskapsløyve, skal når det gjeld mellombels tilbakekallingar lagrast i databasen i to år rekna frå datoen då tilbakekallingsperioden går ut, eller frå og med tilbakekallingsdatoen når det gjeld varige tilbakekallingar.

Kapittel V

Gjennomføring

Artikkel 15

Utvalsframgangsmåte

1. Kommisjonen skal få hjelp av det utvalet som er nedsett ved artikkel 18 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 3821/85.
2. Når det vert vist til dette nummeret, skal artikkel 5a nr. 1-4 og artikkel 7 i avgjerd 1999/468/EF nyttast, samstundes som det vert teke omsyn til føresegnene i artikkel 8 i den nemnde avgjerda.

Artikkel 16

Sanksjonar

Medlemsstatane skal fastsetje reglar for sanksjonar som skal nyttast på brot på føresegnene i denne forordninga, og skal gjere alle dei tiltaka som er naudsynte for å sikre at dei vert gjennomførde. Dei fastsette sanksjonane skal vere verknadsfulle, svare til brotet og hindre nye brot. Medlemsstatane skal melde frå om desse føresegnene til Kommisjonen innan 4. desember 2011, og straks melde frå om alle seinare endringar som har innverknad på dei.

Medlemsstatane skal syte for at alle slike tiltak vert gjorde utan skilnadshandsaming med omsyn til nasjonaliteten eller etableringsstaden til transportøren.

Artikkel 17

Rapportering

1. Medlemsstatane skal annakvart år melde frå til Kommisjonen om talet på transportørar som har fellesskapsløyve per 31. desember året før, og om talet på rettkjende kopiar som svarar til køyretøya som var i trafikk den nemnde datoen.

2. Medlemsstatane skal òg melde frå til Kommisjonen om talet på førarattestar som vart utferda i det føregåande kalenderåret, og om talet på førarattestar som var i bruk per 31. desember det same året.
3. Kommisjonen skal innan utgangen av 2013 utarbeide ein rapport om tilstanden for marknaden for vegtransport i Fellesskapet. Rapporten skal innehalde ein analyse av marknadssituasjonen, medrekna ei vurdering av kor effektive kontrollane er og av arbeidsvilkåra i yrket, saman med ei vurdering av om harmoniseringa av reglane på området, m.a. for handheving, vegavgifter og sosial- og tryggleiksregelverket, har ført til ein så stor framgang at det kan verte aktuelt med ei vidare opning av dei innanlandske marknadene for vegtransport, medrekna kabotasje.

Kapittel VI

Slutføresegner

Artikkel 18

Oppheving

Forordning (EØF) nr. 881/92 og (EØF) nr. 3118/93 og direktiv 2006/94/EF vert oppheva.

Tilvisingar til dei oppheva rettsaktene skal forståast som tilvisingar til denne forordninga og lesast slik det er vist i jamføringstabellen i vedlegg IV.

Artikkel 19

Iverksetjing

Denne forordninga tek til å gjelde 20. dagen etter at ho er kunngjort i *Tidend for Den europeiske unionen*.

Ho skal nyttast frå 4. desember 2011, bortsett frå artikkel 8 og 9, som skal nyttast frå 14. mai 2010.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfærd i Strasbourg, 21. oktober 2009.

For Europaparlamentet

J. BUZEK

President

For Rådet

C. MALMSTRÖM

Formann

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Vedlegg I

Tryggleikskjenneteikn for fellesskapsløyvet og førarattesten

Fellesskapsløyvet og førarattesten må innehalde minst to av dei følgjande tryggleikskjenneteikna:

- eit hologram,
- spesielle fibrar i papiret som vert synlege i ultrafiolett lys,
- minst Ži linje i mikrottrykk (som er synleg berre med forstøringsglas og ikkje mogleg å reproducere med kopieringsmaskiner),
- følbare teikn, symbol eller mønster,
- dobbel nummerering: serienummeret til fellesskapsløyvet, til den rettkjende kopien av løyvet eller til førarattesten, og i kvart einskilt tilfelle, utferdingsnummeret,
- eit tryggleiksmønster som bakgrunn, med fine guillochemønster og regnbogetrykk.

Vedlegg II

Mal for fellesskapsløyve

Det europeiske fellesskapet

(a)

(Lyseblått (Pantone) cellulosepapir, format DIN A4, 100 g/m² eller meir)

(Første sida av løyvet)

(Tekst på det offisielle språket eller eitt av dei offisielle språka i medlemsstaten som utferdar løyvet)

Nasjonalitetsmerket til medlemsstaten ¹ som utferdar løyvet

Namnet til den rette styresmakta eller det rette organet

LØYVE NR. ..

(eller)

RETTKJEND KOPI NR.

for internasjonal godstransport på veg for ein annans rekning

Dette løyvet gjev²

.....

.....

rett til å drive internasjonal godstransport på veg for ein annans rekning på strekningar eller delar av strekningar på territoriet til Fellesskapet, slik det er fastsett i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009 av 21. oktober 2009 om felles reglar for tilgang til den internasjonale marknaden for godstransport på veg, og i samsvar med dei allmenne føresegnene i dette løyvet.

Særlege merknader:	
.....	
Dette løyvet skal gjelde frå	til
Utferda i	den
..... ³	

¹ Nasjonalitetsmerka til medlemsstatane er: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Den tsjekkiske republikken, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (EST) Estland, (IRL) Irland, (GR) Hellas, (E) Spania, (F) Frankrike, (I) Italia, (CY) Kypros, (LV) Latvia, (LT) Litauen, (L) Luxembourg, (H) Ungarn, (MT) Malta, (NL) Nederland, (A) Austerrike, (PL) Polen, (P) Portugal, (RO) Romania, (SLO) Slovenia, (SK) Slovakia, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Det sameinte kongeriket.

² Namnet eller firmaet til transportøren og fullstendig adresse.

³ Underskrifta og stampelet til utferdande rett styresmakt eller organ.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

(b)

(Andre sida av løyvet)

(Tekst på det offisielle språket eller eitt av dei offisielle språka i medlemsstaten som utferdar løyvet)

ALLMENNE FØRESEGNER

Dette løyvet er utferda i medhald av forordning (EF) nr. 1072/2009.

Det gjev innehavaren rett til å drive internasjonal godstransport på veg for ein annans rekning på alle strekningar eller delar av strekningar innanfor territoriet til Fellesskapet, og eventuelt på dei vilkåra som er fastsette i løyvet:

- der avgangs- og framkomststaden ligg i to ulike medlemsstatar, med eller utan kryssing av éin eller fleire medlemsstatar eller tredjestatar i transitt,
- frå ein medlemsstat til ein tredjestat eller omvendt, med eller utan kryssing av éin eller fleire medlemsstatar eller tredjestatar i transitt,
- mellom tredjestatar i transitt gjennom territoriet til Žin eller fleire medlemsstatar, og turar utan last i samband med slik transport.

Når det gjeld transport frå ein medlemsstat til ein tredjestat eller omvendt, er dette løyvet gyldig for den delen av strekninga som finn stad innanfor territoriet til Fellesskapet. Det skal vere gyldig i medlemsstaten der lasting eller lossing finn stad, berre i tilfelle der den naudsynte avtala mellom Fellesskapet og den aktuelle tredjestaten er gjort i samsvar med forordning (EF) nr. 1072/2009.

Løyvet er personleg og kan ikkje overførast til andre.

Løyvet kan tilbakekallast av den rette styresmakta i medlemsstaten der det er utferda, særleg dersom innehavaren

- ikkje har oppfylt alle vilkåra for bruk av løyvet,
- har gjeve ukorrekte opplysningar når det gjeld data som er naudsynte for utferdinga eller lenginga av løyvet.

Originalen av løyvet skal forvarast av transportføretaket.

Ein rettkjend kopi av løyvet skal forvarast i køyretøyet⁴⁸. Når det gjeld vogntog, skal løyvet følgje motorvogna. Det skal omfatte heile vogntoget, òg i tilfelle der tilhengjaren eller semitraileren ikkje er registrert eller godkjend for bruk på veg i namnet til innehavaren av løyvet, eller der dei er registrerte eller godkjende for bruk på vegane i ein annan stat.

Løyvet skal visast fram for alle godkjende inspektørar på oppmoding.

Innehavaren skal på territoriet til kvar einskilt medlemsstat rette seg etter dei lovene og forskriftene som gjeld i denne staten, særleg dei som gjeld transport og trafikk.

⁴⁸ «Køyretøy» tyder ei motorvogn som er registrert i ein medlemsstat, eller eit vogntog der minst motorvogna er registrert i ein medlemsstat, og som vert nytta berre til godstransport.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Vedlegg III

Mal for førarattest Det europeiske fellesskapet

(a)

(Lyseraudt (Pantone) cellulosepapir, format DIN A4, 100g/m² eller meir)

(Første sida av attesten)

(Tekst på det offisielle språket eller eitt av dei offisielle språka i medlemsstaten som utferdar attesten)

Nasjonalitetsmerket til medlemsstaten¹
som utferdar løyvet

Namnet til den rette styresmakta eller
det rette organet

FØRARATTEST NR. ..

for transport av gods på veg for ein annans rekning i medhald av eit fellesskapsløyve

(Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009 av 21. oktober 2009 om felles reglar for tilgang til den internasjonale marknaden for godstransport på veg)

Denne attesten provar at på grunnlag av dokumenta som vert lagde fram av:
..... 2

er følgjande førar:

Etternamn og førenamn:	
Fødselsdato og -stad	Nasjonalitet
Type og referansenummer på identitetspapir	
Utferda (dato)	i
Førarkort nummer	
Utferda (dato)	i
Personnummer eller tilsvarende	

tilsett i samsvar med gjeldande lover og forskrifter og eventuelt tariffavtaler og i samsvar med dei reglane som gjeld i følgjande EFTA-stat, på dei arbeidsvilkåra og vilkåra for yrkesretta opplæring som gjeld i den aktuelle EFTA-staten, for å utføre vegtransport i denne staten:

3

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Særlege merknader:

Dette løyvet skal gjelde frå	til
Utferda i	den
..... ⁴	

¹ Nasjonalitetsmerka til medlemsstatane er: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Den tsjekkiske republikken, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (EST) Estland, (IRL) Irland, (GR) Hellas, (E) Spania, (F) Frankrike, (I) Italia, (CY) Kypros, (LV) Latvia, (LT) Litauen, (L) Luxembourg, (H) Ungarn, (MT) Malta, (NL) Nederland, (A) Austerrike, (PL) Polen, (P) Portugal, (RO) Romania, (SLO) Slovenia, (SK) Slovakia, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Det sameinte kongeriket.

² Namnet eller firmaet til transportøren og fullstendig adresse.

³ Namnet til etableringsstaten til transportøren.

⁴ Underskrifta og stampelet til utferdande rett styresmakt eller organ.

(b)

(Andre sida av attesten)

(Tekst på det offisielle språket eller eitt av dei offisielle språka i medlemsstaten som utferdar attesten)

ALLMENNE FØRESEGNER

Denne attesten er utferda i medhald av forordning (EF) nr. 1072/2009.

Attesten er prov på at føraren som er namngjeven i attesten, er tilsett i samsvar med gjeldande lover og forskrifter og eventuelt tariffavtaler, i samsvar med dei reglane som gjeld i den medlemsstaten som er nemnd i attesten, på dei arbeidsvilkåra og vilkåra for yrkesretta opplæring som gjeld i den aktuelle medlemsstaten, for å utføre vegtransport i denne staten:

Førarattesten skal tilhøyre transportøren, som stiller han til rådvelde for den føraren som er førd opp i attesten når denne føraren fører eit køyretøy⁽⁴⁹⁾ som i ein vegtransport nyttar eit fellesskapsløyve som er utferda til denne transportøren. Førarattesten kan ikkje overførast. Førarattesten skal berre gjelde så lenge dei vilkåra som han vart utferda i medhald av, framleis er oppfylte, og må straks leverast tilbake av transportøren til dei utferdande styresmaktene dersom desse vilkåra ikkje lenger er oppfylte.

Attesten kan tilbakekallast av den rette styresmakta i medlemsstaten der han er utferda, særleg dersom innehavaren

- ikkje har oppfylt alle vilkåra for bruk av attesten,
- har gjeve ukorrekte opplysningar når det gjeld data som er naudsynte for utferdinga eller lenginga av attesten.

Ein rettkjend kopi av attesten skal forvarast av transportføretaket.

Ein attest i original skal forvarast i køyretøyet, og visast fram for alle godkjende inspektørar på oppmoding.

⁴⁹ «Køyretøy» tyder ei motorvogn som er registrert i ein medlemsstat, eller eit vogntog der minst motorvogna er registrert i ein medlemsstat, og som vert nytta berre til godstransport.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Vedlegg IV

Jamføringstabell

Forordning (EØF) nr. 881/92	Forordning (EØF) nr. 3118/93	Direktiv 2006/94/EF	Denne forordninga
Artikkel 1 nr. 1			Artikkel 1 nr. 1
Artikkel 1 nr. 2			Artikkel 1 nr. 2
Artikkel 1 nr. 3			Artikkel 1 nr. 3
Vedlegg II		Artikkel 1 nr. 1 og 2, vedlegg I, artikkel 2	Artikkel 1 nr. 5
		Artikkel 2	Artikkel 1 nr. 6
Artikkel 2			Artikkel 2
Artikkel 3 nr. 1			Artikkel 3
Artikkel 3 nr. 2			Artikkel 4 nr. 1
Artikkel 3 nr. 3			Artikkel 5 nr. 1
Artikkel 4			
Artikkel 5 nr. 1			Artikkel 4 nr. 2
Artikkel 5 nr. 2			Artikkel 4 nr. 3
Artikkel 5 nr. 3			Artikkel 4 nr. 4
			Artikkel 4 nr. 5
Artikkel 5 nr. 4, vedlegg I			Artikkel 4 nr. 6
Artikkel 5 nr. 5			Artikkel 4 nr. 2
Artikkel 6 nr. 1			Artikkel 5 nr. 2
Artikkel 6 nr. 2			Artikkel 5 nr. 2
Artikkel 6 nr. 3			Artikkel 5 nr. 3
Artikkel 6 nr. 4			Artikkel 5 nr. 6
Artikkel 6 nr. 5			Artikkel 5 nr. 7
Artikkel 7			Artikkel 6
Artikkel 8 nr. 1			Artikkel 7 nr. 1
Artikkel 8 nr. 2			Artikkel 7 nr. 2
Artikkel 8 nr. 3			Artikkel 12 nr. 1
Artikkel 8 nr. 4			Artikkel 12 nr. 2
Artikkel 9 nr. 1 og 2			Artikkel 12 nr. 6
	Artikkel 1 nr. 1		Artikkel 8 nr. 1
	Artikkel 1 nr. 2		Artikkel 8 nr. 5
	Artikkel 1 nr. 3 og 4		Artikkel 8 nr. 6
	Artikkel 2		
	Artikkel 3		

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Forordning (EØF) nr. 881/92	Forordning (EØF) nr. 3118/93	Direktiv 2006/94/EF	Denne forordninga
	Artikkel 4		
	Artikkel 5		
	Artikkel 6 nr. 1		Artikkel 9 nr. 1
	Artikkel 6 nr. 2		
	Artikkel 6 nr. 3		Artikkel 9 nr. 2
	Artikkel 6 nr. 4		
	Artikkel 7		Artikkel 10
Artikkel 10			Artikkel 17 nr. 1
Artikkel 11 nr. 1	Artikkel 8 nr. 1		Artikkel 11
Artikkel 11 nr. 2			Artikkel 13 nr. 1
Artikkel 11 nr. 3			Artikkel 12 nr. 4
Artikkel 11a			
	Artikkel 8 nr. 2 og 3		Artikkel 13 nr. 2
	Artikkel 8 nr. 4 første og tredje leddet		
	Artikkel 8 nr. 4 andre leddet		Artikkel 12 nr. 4
	Artikkel 8 nr. 4 fjerde og femte leddet		Artikkel 12 nr. 5
	Artikkel 9		Artikkel 13 nr. 3
Artikkel 12			Artikkel 18
Artikkel 13			
Artikkel 14	Artikkel 10		
	Artikkel 11		
Artikkel 15	Artikkel 12	Artikkel 4	Artikkel 19
		Artikkel 3	
		Artikkel 5	
		Vedlegg II, III	
Vedlegg I			Vedlegg II
Vedlegg III			Vedlegg III
	Vedlegg I		
	Vedlegg II		
	Vedlegg III		
	Vedlegg IV		

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Vedlegg 4

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss og om endring av forordning (EF) nr. 561/2006 (omarbeiding)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 71, under henvisning til forslag fra Kommisjonen, under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁵⁰, etter samråd med Regionkomiteen, etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁵¹, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det skal gjøres en rekke vesentlige endringer i rådsforordning (EØF) nr. 684/92 av 16. mars 1992 om innføring av felles regler for internasjonal persontransport med turvogn og buss⁵² og i rådsforordning (EF) nr. 12/98 av 11. desember 1997 om fastsetjing av vilkåra for at transportører skal kunne utføre innanlands persontransport på veg i ein medlemsstat der dei ikkje høyrer heime⁵³. Av hensyn til klarhet og enkelhet bør de nevnte forordningene omarbeides og slås sammen til én enkelt forordning.
- 2) Innføringen av en felles transportpolitikk innebærer blant annet at det fastsettes felles regler for internasjonal persontrafikk på vei, samt fastsettes under hvilke vilkår transportører som ikke har bosted i medlemsstaten, kan utføre nasjonale transporter i en medlemsstat.
- 3) For å sikre et ensartet rammeverk for internasjonal persontransport med turvogn og buss i hele Fellesskapet bør denne forordning få

anvendelse på all internasjonal transport på Fellesskapets territorium. Transport fra medlemsstatene til tredjestater reguleres fortsatt hovedsakelig av bilaterale avtaler mellom medlemsstatene og den nevnte tredjestatene. Denne forordning bør derfor ikke få anvendelse på den delen av strekningen som tilbakelegges på territoriet til den medlemsstat der passasjerer tas opp eller slippes av, før de nødvendige avtaler mellom Fellesskapet og vedkommende tredjestat er inngått. Den bør imidlertid få anvendelse på territoriet til en transittmedlemsstat.

- 4) Adgangen til å yte tjenester er et grunnleggende prinsipp i den felles transportpolitikk og innebærer at transportører fra alle medlemsstater sikres lik adgang til internasjonale transportmarkeder, uten forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet eller etableringssted.
- 5) Til internasjonal persontransport med turvogn og buss bør det kreves en fellesskapslisens. Transportørene bør pålegges å oppbevare en bekreftet kopi av fellesskapslisensen om bord i hvert kjøretøy, for å gjøre det lettere for håndhevingsmyndighetene å utføre effektive kontroller, særlig utenfor medlemsstaten der transportøren er etablert. Vilrårene for utstedelse og tilbakekalling av fellesskapslisensene, deres gyldighetstid og de nærmere regler for bruken av dem bør fastsettes. Det er også nødvendig å fastsette detaljerte spesifikasjoner for fellesskapslisensen og dens bekreftede kopier med hensyn til format og andre kjennetegn.
- 6) Kontroller ved veien bør utføres uten direkte eller indirekte forskjellsbehandling på grunnlag av transportforetakets nasjonalitet eller etableringsstat eller kjøretøyets registreringsstat.
- 7) For å tilfredsstille markedsbehovet bør det på visse betingelser legges opp til fleksible ord-

⁵⁰ EUT C 10 av 15.1.2008, s. 44.

⁵¹ Europaparlamentets uttalelse av 5. juni 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT), Rådets felles holdning av 9. januar 2009 (EUT C 62 E av 17.3.2009, s. 25), europaparlamentets holdning av 23. april 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 24. september 2009.

⁵² EFT L 74 av 20.3.1992, s. 1.

⁵³ EFT L 4 av 8.1.1998, s. 10.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

ninger for spesiell rutetransport og visse typer transport utenfor rute.

- 8) Det skal fortsatt kreves tillatelse til å drive rutetransport, men visse regler bør endres, særlig for framgangsmåtene for å gi tillatelse.
- 9) Tillatelsen til å drive rutetransport bør følgelig tildeles etter at en framgangsmåte for å gi tillatelse er gjennomført, med mindre det hos søkeren foreligger klart spesifiserte grunner til avslag. Årsakene til avslag i forbindelse med det aktuelle markedet bør enten være at transporten det søkes om, i alvorlig grad vil påvirke levedyktigheten til en sammenlignbar transport som drives i henhold til én eller flere kontrakter om offentlig tjenesteyting på de direkte strekningene som er berørt, eller at hovedformålet med transporten ikke er å transportere passasjerer mellom stoppesteder som ligger i ulike medlemsstater.
- 10) Transportører som ikke har bosted i medlemsstaten, bør tillates å drive innenlands persontransport på vei, men det bør tas hensyn til de spesielle kjennetegnene ved hver enkelt transportform. Slik kabotasje bør være underlagt europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 561/2006 av 15. mars 2006 om harmonisering av visse bestemmelser på det sosiale området innen veitransport⁵⁴ og nasjonal lovgivning i kraft på de angitte områdene i vertsmedlemsstaten.
- 11) Bestemmelsene i europaparlaments- og rådsdirektiv 96/71/EF av 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting⁵⁵ gjelder transportforetak som driver kabotasje.
- 12) Bare rutetransport som tilbys som en del av en internasjonal rutetransport, unntatt transport i byer og forsteder, bør på visse betingelser, særlig de som er gitt i gjeldende lovgivning i vertsmedlemsstaten, åpnes opp for transportører som ikke har bosted i medlemsstaten.
- 13) Medlemsstatene bør yte hverandre gjensidig bistand med sikte på en best mulig anvendelse av denne forordning.
- 14) Administrative formaliteter bør reduseres så mye som mulig, uten at det gis avkall på de kontroller og sanksjoner som er en garanti for en korrekt anvendelse og effektiv håndheving av denne forordning. Eksisterende regler om tilbakekalling av fellesskapslisensen bør derfor klargjøres og styrkes. Gjeldende regler bør tilpasses for å kunne gjennomføre effektive

sanksjoner mot alvorlige regelbrudd begått i en annen medlemsstat enn etableringsmedlemsstaten. Straffetiltakene bør ikke innebære forskjellsbehandling og bør stå i forhold til hvor alvorlige bruddene er. Det bør være mulig å klage på de ilagte sanksjonene.

- 15) Medlemsstatene bør i sine nasjonale registre over transportforetak føre opp alle alvorlige brudd som skyldes transportørene, og som har ført til at det er ilagt sanksjoner.
- 16) For å lette og styrke informasjonsutvekslingen mellom nasjonale myndigheter, bør medlemsstatene utveksle relevante opplysninger gjennom de nasjonale kontaktpunktene som er opprettet i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1071/2009 av 21. oktober 2009 om innføring av felles regler med hensyn til vilkårene som må oppfylles for å utøve yrket som veitransportforetak⁵⁶.
- 17) De nødvendige tiltakene for å gjennomføre denne forordning bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁵⁷.
- 18) Kommisjonen bør særlig få myndighet til å fastsette formatet på visse dokumenter som skal brukes ved anvendelsen av denne forordning, og til å tilpasse vedlegg I og II i denne forordning til den tekniske utvikling. Ettersom disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning eller å utfylle den med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.
- 19) Medlemsstatene bør iverksette de nødvendige tiltak for å gjennomføre denne forordning, særlig med hensyn til effektive, forholdsmessige og avskrekkende straffetiltak.
- 20) For å oppmuntre til turisme og bruk av miljøvennlige transportmidler bør forordning (EF) nr. 561/2006 endres slik at førere som utfører en enkeltstående internasjonal persontransport utenfor rute, kan utsette sin ukehvil med inntil tolv på hverandre følgende 24-timersperioder dersom de utfører persontransportaktiviteter som vanligvis ikke innebærer kontinuerlige og lange kjøretider. En slik utsettelse bør bare tillates på svært strenge vilkår som ivaretar trafikksikkerheten og tar hen-

⁵⁴ EUT L 102 av 11.4.2006, s. 1.

⁵⁵ EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1.

⁵⁶ Se s. 51 i denne EUT.

⁵⁷ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

syn til førernes arbeidsvilkår, blant annet plikten til å ta ukehviler umiddelbart før og etter transporten. Kommisjonen bør nøye overvåke hvordan dette unntaket brukes. Der- som den faktiske situasjonen som berettiger bruken av dette unntaket, endres i vesentlig grad og unntaket fører til at trafikksikkerheten svekkes, bør Kommisjonen iverksette egnede tiltak.

- 21) Ettersom målene med dette direktiv, som er å sikre et ensartet rammeverk for internasjonal persontransport med turvogn og buss i hele Fellesskapet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholds- messighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå målene,

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Generelle bestemmelser

Artikkel 1

Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på interna- sjonal persontransport med turvogn og buss på Fellesskapets territorium som utføres for en annens eller egen regning av transportører som er etablert i en medlemsstat i samsvar med denne stats lovgivning, og som benytter kjøretøyer som er registrert i den nevnte med- lemsstaten, når kjøretøyene i henhold til sin konstruksjon og sitt utstyr er egnet til eller har som formål å transportere mer enn ni perso- ner, herunder føreren, samt på kjøring av slike kjøretøyer når de er tomme, i forbindelse med slik transport.

Et bytte av kjøretøy eller et avbrudd i transporten for å kunne gjennomføre deler av strekningen med et annet transportmiddel, påvirker ikke anvendelsen av denne forord- ning.

2. Ved transport fra en medlemsstat til en tred- jestat og omvendt, får denne forordning anven- delse på den delen av strekningen som skjer på en transittmedlemsstats territorium. Den får ikke anvendelse på den delen av streknin- gen som tilbakelegges på territoriet til den medlemsstat der passasjerer tas opp eller slip-

pes av, før de nødvendige avtaler mellom Fel- lesskapet og vedkommende tredjestat er inngått.

3. Inntil avtalene nevnt i nr. 2 er inngått, skal denne forordning ikke påvirke bestemmelser om transport fra en medlemsstat til en tredje- stat og omvendt, som finnes i bilaterale avtaler inngått mellom medlemsstatene og de nevnte tredjestatene.
4. Denne forordning får anvendelse på innen- lands persontransport på vei for en annens reg- ning som drives på midlertidig basis av en transportør som ikke har bosted i medlemssta- ten, som fastsatt i kapittel V.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med

1. «international carriage»:
 - a) en reise, foretatt med et kjøretøy, der avgangssted og bestemmelsessted ligger i to ulike medlemsstater, med eller uten transitt gjennom én eller flere medlems- stater eller tredjestater,
 - b) en reise, foretatt med et kjøretøy, der avgangssted og bestemmelsessted ligger i samme medlemsstat, mens passasjerene tas opp eller slippes av i en annen medlems- stat eller i en tredjestat,
 - c) en reise, foretatt med et kjøretøy, fra en medlemsstat til en tredjestat eller omvendt, med eller uten transitt gjennom én eller flere medlemsstater eller tredjestater, eller
 - d) en reise mellom tredjestater, foretatt med et kjøretøy, med transitt gjennom territoriet til én eller flere medlemsstater;
2. «rutetransport» regelmessig transport av pas- sasjerer langs bestemte ruter der passasjerene tas opp og slippes av ved stoppesteder som er fastsatt på forhånd;
3. «spesiell rutetransport» rutetransport av bestemte kategorier passasjerer slik at andre passasjerer utelukkes, uansett hvem som står for organisering av transporten;
4. «transport utenfor rute» transport som ikke omfattes av definisjonen av rutetransport, her- under spesiell rutetransport, og hvis hoved- kjennetegn er at den benyttes til transport av grupper av passasjerer som er satt sammen på initiativ fra en kunde eller fra transportøren selv,
5. «transport for egen regning» transport som utføres av en fysisk eller juridisk person for ikke-kommersielle eller ideelle formål, der

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

- transport bare er en tilleggsvirksomhet for den nevnte fysiske eller juridiske personen, og
 - de benyttede kjøretøyene eies av den nevnte fysiske eller juridiske personen eller er anskaffet på avbetaling av denne eller er gjenstand for en langsiktig leieavtale og føres av en av den fysiske eller juridiske personens ansatte eller av den fysiske personen selv eller av personell som er ansatt hos, eller stilt til disposisjon for foretaket i henhold til en avtaleforpliktelse,
6. «vertsmedlemsstat» en medlemsstat der transportøren driver sin virksomhet, som ikke er transportørens etableringsmedlemsstat;
7. «kabotasje»:
- innenlands persontransport på vei for en annens regning som en transportør driver på midlertidig basis i en vertsmedlemsstat, eller
 - det at passasjerer tas opp eller slippes av i den samme medlemsstaten som ledd i en internasjonal rutetransport, i samsvar med bestemmelsene i denne forordning, forutsatt at dette ikke er hovedformålet med transporten,
8. «alvorlig brudd på Fellesskapets veitranportregelverk» et brudd som kan føre til tap av godandel i samsvar med artikkel 6 nr. 1 og 2 i forordning (EF) nr. 1071/2009, og/eller til midlertidig eller varig tilbakekalling av en fellesskapslisens.
- c) oppfyller de lovfestede kravene som gjelder for førere og kjøretøyer, som fastsatt særlig i rådsdirektiv 92/6/EØF av 10. februar 1992 om installering og bruk av hastighetsbegrensere på visse grupper motorvogner i Fellesskapet⁵⁸, i rådsdirektiv 96/53/EF av 25. juli 1996 om fastsettelse av største tillatte dimensjoner i innenlands og internasjonal trafikk og av største tillatte totalvekt i internasjonal trafikk for visse veigående kjøretøyer i Fellesskapet⁵⁹ og i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/59/EF av 15. juli 2003 om grunnleggende kvalifikasjoner for og regelmessig opplæring av førere av visse veigående kjøretøyer for gods- eller persontransport⁶⁰.
2. Transportører som driver transport for egen regning som nevnt i i artikkel 1, skal tillates å utføre transport i henhold til artikkel 5 nr. 5 uten forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet eller etableringssted, forutsatt at de
- a) i den medlemsstat der de er etablert, har tillatelse til å utføre transport med turvogn og buss i samsvar med vilkårene for markedsadgang fastsatt i den nasjonale lovgivning, og
 - b) oppfyller de lovfestede kravene som gjelder for førere og kjøretøyer, som fastsatt særlig i direktiv 92/6/EØF, 96/53/EF og 2003/59/EF.

Artikkel 3

Adgang til å yte tjenester

1. Transportører som utfører transport for en annens regning som omhandlet i artikkel 1, skal i samsvar med denne forordning tillates å utføre rutetransport, herunder spesiell rutetransport og transport utenfor rute med turvogn og buss, uten forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet eller etableringssted, forutsatt at de
 - a) i den medlemsstaten der de er etablert, har tillatelse til å utføre rutetransport, herunder spesiell rutetransport, eller transport utenfor rute med turvogn og buss, i samsvar med vilkårene for markedsadgang fastsatt i nasjonal lovgivning,
 - b) oppfyller vilkårene fastsatt i samsvar med fellesskapsreglene om adgang til å utøve ervervsmessig nasjonal og internasjonal persontransport på vei, og

Kapittel II

Fellesskapslisens og markedsadgang

Artikkel 4

Fellesskapslisens

1. Til internasjonal persontransport med turvogn og buss kreves en fellesskapslisens utstedt av vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten.
2. Vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten skal til innehaveren utstede originaleksemplaret av fellesskapslisensen, og dette skal oppbevares av transportøren sammen med et antall bekreftede kopier som svarer til det antallet internasjonale persontransportkjøretøyer som innehaveren av fellesskapslisensen råder over, hva enten de nevnte kjøretøyene eies i sin helhet eller disponeres

⁵⁸ EFT L 57 av 2.3.1992, s. 27.

⁵⁹ EFT L 235 av 17.9.1996, s. 59.

⁶⁰ EFT L 226 av 10.9.2003, s. 4.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

på annen måte, særlig i henhold til en avbetalingsavtale eller en leie- eller leasingkontrakt.

Fellesskapslisensen og dens bekreftede kopier skal være i samsvar med malen i vedlegg II. De skal inneholde minst to av sikkerhetskjennetegnene oppført vedlegg I.

Kommisjonen skal tilpasse vedlegg I og II til den tekniske utvikling. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 26 nr. 2.

Fellesskapslisensen og dens bekreftede kopier skal være utstyrt med den utstedende myndighets stempel samt en signatur og et serienummer. Serienumrene til fellesskapslisensen og dens bekreftede kopier skal registreres i det nasjonale elektroniske registret over transportforetak i henhold til artikkel 16 i forordning (EF) nr. 1071/2009 som del av opplysningene om transportøren.

3. Fellesskapslisensen utstedes i transportørens navn og kan ikke overdras til andre. En bekreftet kopi av fellesskapslisensen skal oppbevares i hvert av transportørens kjøretøyer og skal framvises på anmodning fra en godkjent inspektør.
4. Fellesskapslisensen skal utstedes for fornybare perioder på inntil 10 år.

Fellesskapslisenser og deres bekreftede kopier som er utstedt før denne forordning trer i kraft, skal forbli gyldige til sine utløpsdatoer.

5. Hver gang det søkes om en fellesskapslisens, eller når en fellesskapslisens fornyes i samsvar med nr. 4 i denne artikkel, skal vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten kontrollere om transportøren oppfyller eller fortsatt oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 3 nr. 1.
6. Dersom vilkårene omhandlet i artikkel 3 nr. 1 ikke er oppfylt, skal vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten avslå søknaden om utstedelse eller fornyelse av fellesskapslisensen, eller tilbakekalle tillatelsen, og begrunne sin beslutning.
7. Medlemsstatene skal garantere at den som søker om eller innehar en fellesskapslisens, har rett til å klage på en beslutning truffet av vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten om å avslå lisenssøknaden eller tilbakekalle den nevnte lisensen.
8. Medlemsstatene kan beslutte at fellesskapslisensen også skal gjelde for nasjonale transporter.

Artikkel 5

Markedsadgang

1. Rutetransport skal være allment tilgjengelig, men det kan eventuelt stilles krav om tvungen plassbestilling.

For slik transport kreves tillatelse i samsvar med bestemmelsene i kapittel III.

For rutetransport fra en medlemsstat til en tredjestat og omvendt kreves tillatelse i samsvar med den bilaterale avtalen mellom medlemsstaten og tredjestaten og eventuelt transitstaten, så lenge den nødvendige avtalen mellom Fellesskapet og vedkommende tredjestat ikke er inngått.

Rutetransportens regelmessighet skal ikke påvirkes av eventuelle justeringer i transportvilkårene.

For parallell eller midlertidig transport med samme kundekrets som eksisterende rutetransport, og i tilfeller der eksisterende rutetransport skjer uten stopp på visse stoppesteder og med stopp på tilleggsstoppesteder, gjelder samme regler som for eksisterende rutetransport.

2. Spesiell rutetransport omfatter:
 - a) transport av arbeidstakere mellom hjemsted og arbeidssted,
 - b) transport av skoleelever og studenter til og fra utdanningsinstitusjonen.

Det at en spesiell transport kan varieres avhengig av brukernes behov, skal ikke endre dens karakter av rutetransport.

For spesiell rutetransport kreves det ikke tillatelse i samsvar med kapittel III dersom transporten omfattes av en avtale inngått mellom den som organiserer transporten, og transportøren.

3. For transport utenfor rute kreves ikke tillatelse i samsvar med kapittel III.

For parallell eller midlertidig transport som kan sammenlignes med eksisterende rutetransport, og som har samme kundekrets som denne, kreves imidlertid tillatelse etter framgangsmåten i kapittel III.

Transport utenfor rute skal ikke slutte å være transport utenfor rute bare fordi transporten utføres med en viss regelmessighet.

Transport utenfor rute kan utøves av en gruppe transportører som handler på vegne av samme oppdragsgiver, og passasjerene kan ta en tilsluttende forbindelse med en annen transportør i samme gruppe på en medlemsstats territorium.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Kommisjonen skal fastsette framgangsmåtene som skal benyttes for å oversende navnene på slike transportører og på de tilsluttede forbindelsespunktene, til vedkommende myndighet i de berørte medlemsstatene. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 26 nr. 2.

4. Det kreves ingen tillatelse for kjøring uten passasjerer i forbindelse med transport omhandlet i nr. 2 tredje ledd og nr. 3 første ledd.
5. Transport for egen regning skal være fritatt for alle tillatelsesordninger, men det skal stilles krav om en attestordning.

Attestene skal utstedes av vedkommende myndighet i medlemsstaten der kjøretøyet er registrert og skal gjelde for hele strekningen, også for transittstrekningen.

Kommisjonen skal fastsette formatet på attestene.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 26 nr. 2.

Kapittel III

Rutetransport som krever om tillatelse

Artikkel 6

Type tillatelse

1. Tillatelsene utstedes i transportørens navn og kan ikke overdras til andre. En transportør som har fått en tillatelse, kan imidlertid med samtykke fra vedkommende myndighet i den medlemsstaten der avgangsstedet befinner seg, heretter kalt «utstedende myndighet», drive transporten ved hjelp av en underleverandør. Navnet på underleverandøren samt underleverandørens rolle skal i så fall angis i tillatelsen. Underleverandøren skal oppfylle vilkårene fastsatt i artikkel 3 nr. 1. I dette avsnittet menes med avgangssted en av transportens endeholdeplasser.

Dersom flere foretak går sammen om å drive en rutetransport, skal tillatelsen utstedes i alle foretakenes navn og skal inneholde navnene på alle foretakene. Den skal gis til det foretaket som leder virksomheten, og kopier skal gis til de andre foretakene.

2. Gyldighetstiden for en tillatelse skal være høyst 5 år. En kortere gyldighetstid kan fast-

settes enten ved at søkeren anmoder om det, eller ved gjensidig enighet mellom de vedkommende myndigheter i de medlemsstater der passasjerene tas opp eller slippes av.

3. I tillatelsene skal følgende angis:
 - a) transporttype,
 - b) beskrivelse av ruten, der særlig avgangssted og bestemmelsessted angis,
 - c) tillatelsens gyldighetstid,
 - d) stoppesteder og ruteplan.
4. Kommisjonen skal fastsette formatet på tillatelsene. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 26 nr. 2.
5. Tillatelsene gir innehaveren eller innehaverne rett til å drive rutetransport på territoriene til alle medlemsstatene som transporten passerer gjennom.
6. Den som driver rutetransporten, kan benytte ekstra kjøretøyer for å håndtere midlertidige situasjoner og unntakssituasjoner. Slike ekstrakjøretøyer kan bare benyttes på samme vilkår som dem som er fastsatt i tillatelsen omhandlet i nr. 3.

Transportøren skal i så fall påse at følgende dokumenter oppbevares i kjøretøyet:

- a) en kopi av tillatelsen til å drive rutetransport,
- b) en kopi av avtalen mellom den som driver rutetransporten, og foretaket som skaffer til veie de ekstra kjøretøyene, eller et tilsvarende dokument,
- c) en bekreftet kopi av fellesskapslisensen som utstedes til det foretaket som skaffer til veie de ekstra kjøretøyene til transporten.

Artikkel 7

Søknad om tillatelse

1. Søknader om tillatelse til å drive rutetransport skal rettes til den utstedende myndigheten.
2. Kommisjonen skal fastsette formatet på søknadene. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 26 nr. 2.
3. Personer som søker om tillatelse, skal gi alle ytterligere opplysninger som de anser som relevante, eller som den utstedende myndigheten ber om, særlig en kjøreplan som gjør det mulig å kontrollere at transporten er i

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

samsvar med Fellesskapets regelverk om kjøre- og hviletider samt en kopi av fellesskapslisensen.

Artikkel 8

Framgangsmåte for å gi tillatelse

1. Tillatelsen skal gis etter avtale med vedkommende myndigheter i alle de medlemsstater på hvis territorium passasjerer tas opp eller slippes av. Den utstedende myndighet skal til disse myndigheter, samt til vedkommende myndigheter i de medlemsstater hvis territorium krysses uten at passasjerer tas opp eller slippes av, oversende en kopi av søknaden og av alle andre relevante dokumenter sammen med sin vurdering.
2. Vedkommende myndigheter i de medlemsstater som er blitt bedt om å gi sitt samtykke, skal underrette den utstedende myndighet om sitt vedtak innen to måneder. Fristen skal regnes fra datoen da anmodningen om uttalelse mottas, og datoen skal vises på mottakskvitteringen. Dersom vedtaket som mottas fra de vedkommende myndigheter i de medlemsstatene som er blitt bedt om å gi sitt samtykke, er negativt, skal det inneholde en begrunnelse. Dersom den utstedende myndighet ikke har mottatt et svar innen to måneder, anses de berørte myndigheter for å ha gitt sitt samtykke, og den utstedende myndigheten kan gi tillatelsen.

Myndighetene i de medlemsstater hvis territorium krysses uten at passasjerer tas opp eller slippes av, kan meddele den utstedende myndighet sine kommentarer innen fristen angitt i første ledd.

3. Den utstedende myndighet skal treffe et vedtak om søknaden innen fire måneder etter at transportøren har sendt inn sin søknad.
4. Tillatelse skal gis med mindre
 - a) søkeren ikke kan utføre transporten det er søkt om tillatelse til med det materiell vedkommende har direkte råderett over,
 - b) søkeren ikke har overholdt nasjonale eller internasjonale regler om veitransport, særlig vilkår og krav som gjelder tillatelse til å drive internasjonal persontransport, eller har begått alvorlige brudd på Fellesskapets veitransportregelverk, særlig regler som gjelder kjøretøyene og førernes kjøre- og hviletid,
 - c) i tilfelle av søknad om fornyet tillatelse, vilkårene for tildeling av tillatelse ikke er oppfylt,

- d) en medlemsstat på grunnlag av en detaljert analyse vedtar at den berørte transporten i alvorlig grad vil påvirke levedyktigheten til en sammenlignbar transport som omfattes av én eller flere kontrakter om offentlig tjenesteyting i samsvar med fellesskapsretten på de direkte strekningene som er berørt; i så fall skal medlemsstaten, på en måte som ikke innebærer forskjellbehandling, utarbeide kriterier for å avgjøre om transporten det søkes om i alvorlig grad vil påvirke levedyktigheten til den ovennevnte sammenlignbare transporten og oversende dem til Kommisjonen på dens anmodning,
- e) en medlemsstat på grunnlag av en detaljert analyse vedtar at hovedformålet med transporten ikke er å transportere passasjerer mellom stoppesteder som befinner seg i ulike medlemsstater.

Dersom en eksisterende internasjonal transport med turvogn og buss, på de direkte strekningene som er berørt, i alvorlig grad påvirker levedyktigheten til en sammenlignbar tjeneste som omfattes av én eller flere kontrakter om offentlig tjenesteyting i samsvar med fellesskapsretten, av unntaksgrunner som ikke kunne forutses på det tidspunktet da tillatelsen ble gitt, kan en medlemsstat, etter avtale med Kommisjonen, midlertidig oppheve eller tilbakekalle tillatelsen til å drive den internasjonale transporten med turvogn og buss etter å ha gitt transportøren seks måneders varsel.

Det at en transportør tilbyr lavere priser enn andre veitransportforetak, eller at andre veitransportforetak allerede driver transport på denne ruten, er i seg selv ikke grunn god nok til å avslå søknaden.

5. Den utstedende myndighet og de vedkommende myndigheter i alle de medlemsstater som er involvert i framgangsmåten for å komme fram til avtalen fastsatt i nr. 1, kan bare avslå søknader av grunner som er fastsatt i denne forordning.
6. Etter å ha fullført framgangsmåten fastsatt i nr. 1–5, skal den utstedende myndigheten gi tillatelsen eller formelt avslå søknaden.

Beslutninger om å avslå en søknad skal begrunnes. Medlemsstatene skal sikre at transportforetakene får anledning til å komme med innvendinger dersom søknaden deres avslås.

Den utstedende myndigheten skal underrette de andre myndighetene nevnt i nr. 1 om sin beslutning ved å sende dem en kopi av tillatelsene.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

7. Dersom framgangsmåten for å nå fram til avtalen omhandlet i nr. 1 ikke setter den utstedende myndigheten i stand til å treffe en beslutning vedrørende en søknad, kan saken henvises til Kommisjonen innen tidsfristen på to måneder regnet fra datoen da én eller flere av medlemsstatene som ble rådspurt, formidlet et negativt svar i henhold til nr. 1.
8. Etter samråd med de berørte medlemsstatene skal Kommisjonen innen fire måneder etter at den mottok meldingen fra den utstedende myndigheten, treffe en beslutning som skal tre i kraft 30 dager etter at de berørte medlemsstatene er underrettet.
9. Kommisjonens beslutning skal fortsette å gjelde inntil en avtale er inngått mellom de berørte medlemsstatene.

Artikkel 9

Fornyelse og endring av en tillatelse

Artikkel 8 får tilsvarende anvendelse på søknader om fornyelse av tillatelser eller for endringer av vilkårene for å utføre den aktuelle transporten.

I tilfelle av en mindre endring av driftsvilkårene, særlig tilpasning av regelmessighet, takster og ruteplaner, trenger den utstedende myndigheten bare å opplyse de andre medlemsstatene om endringen.

De berørte medlemsstatene kan avtale at bare den utstedende myndigheten skal treffe beslutning om endringer i vilkårene for en transport.

Artikkel 10

Bortfall av en tillatelse

1. Med forbehold for bestemmelsene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1370/2007 av 23. oktober 2007 om offentlig persontransport med jernbane eller på vei⁶¹), bortfaller en tillatelse til en rutetransport ved utløpet av gyldighetstiden, eller tre måneder etter at den utstedende myndigheten har mottatt melding fra innehaveren om at vedkommende har til hensikt å slutte å drive transporten. En slik melding skal begrunnes.
2. Dersom behovet for en transport ikke lenger er til stede, skal oppsigelsesfristen fastsatt i nr. 1 være én måned.
3. Den utstedende myndigheten skal underrette de vedkommende myndighetene i de andre berørte medlemsstatene om at tillatelsen har bortfalt.

4. Innehaveren av tillatelsen skal ved hjelp av en hensiktsmessig kunngjøring varsle brukerne én måned på forhånd om at den berørte transporten innstilles.

Artikkel 11

Transportørenes plikter

1. Med unntak av tilfeller av *force majeure* skal det foretaket som driver en rutetransport, treffe alle tiltak for å garantere at transporten oppfyller kravene til kontinuitet, regelmessighet og kapasitet samt de øvrige vilkår fastsatt av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 6 nr. 3.
2. Transportøren skal informere om transportruten, bussholdeplassene, ruteplanen, takstene og vilkårene for transporten på en slik måte at opplysningene er lett tilgjengelig for alle brukere.
3. Med forbehold for forordning (EF) Nr. 1370/2007 skal de berørte medlemsstatene, etter avtale med hverandre og med innehaveren av tillatelsen, kunne gjøre endringer i driftsvilkårene for en rutetransport.

Kapittel IV

Transport utenfor rute og annen transport som kan drives uten tillatelse

Artikkel 12

Kontrolldokumenter

1. Transport utenfor rute skal utføres i henhold til et kjøreskjema, med unntak av transporter som er omhandlet i artikkel 5 nr. 3 annet ledd.
2. En transportør som driver transport utenfor rute, skal fylle ut et kjøreskjema før hver tur.
3. Kjøreskjemaet skal minst inneholde følgende opplysninger:
 - a) type transport,
 - b) hovedrute,
 - c) den eller de berørte transportører.
4. Heftene med kjøreskjemaer skal utleveres av vedkommende myndighet i den medlemsstaten der transportøren er etablert, eller av organer utpekt av nevnte myndighet.
5. Kommisjonen skal fastsette formatet på kjøreskjemaet, heftet med kjøreskjemaer og måten de brukes på. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 26 nr. 2.

⁶¹ EFT L 315 av 3.12.2007, s. 1.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

6. For de spesielle rutetransportene omhandlet i artikkel 5 nr. 2 tredje ledd skal kontrakten eller en bekreftet kopi av denne tjene som kontrolldokument.

Artikkel 13

Lokale utflukter

Innenfor rammen av en internasjonal transport utenfor rute kan en transportør utføre transporter utenfor rute (lokale utflukter) i en annen medlemsstat enn etableringsstaten.

Slike transporter er beregnet på personer som ikke har bosted i medlemsstaten, og som tidligere er transportert av den samme transportøren på en av de internasjonale transportene nevnt i første avsnitt, og skal utføres med det samme kjøretøyet eller med et annet kjøretøy fra den samme transportøren eller den samme gruppen av transportører.

Kapittel V

Kabotasje

Artikkel 14

Generelt prinsipp

Transportører som driver persontransport på vei for en annens regning, og som har en fellesskapslisens, skal på vilkårene fastsatt i dette kapittel, og uten forskjellsbehandling på grunnlag av transportørens nasjonalitet eller etableringssted, tillates å drive kabotasje som spesifisert i artikkel 15.

Artikkel 15

Tillatt kabotasje

Kabotasje skal være tillatt for følgende transporttyper:

- a) spesiell rutetransport, forutsatt at transporten omfattes av en avtale inngått mellom arrangøren og transportøren,
- b) transport utenfor rute,
- c) rutetransport utført av en transportør som ikke har bosted i vertsmedlemsstaten, når transporten drives som ledd i en internasjonal transport i samsvar med denne forordning, med unntak av transporter som oppfyller transportbehov i en by eller en tettbebyggelse, eller transportbehov mellom den nevnte byen/tettbebyggelsen og dens omkringliggende områder. Kabotasje skal ikke utføres uavhengig av slik internasjonal transport.

Artikkel 16

Regler for kabotasje

1. Med mindre noe annet er fastsatt i Fellesskapsets regelverk, er kabotasje underlagt gjeldende lover og forskrifter vertsmedlemsstaten med hensyn til
 - a) vilkårene i transportavtalen,
 - b) de veigående kjøretøyenes vekt og dimensjoner,
 - c) kravene med hensyn til transport av visse kategorier av passasjerer, nærmere bestemt skoleelever, barn og bevegelsehemmede personer,
 - d) kjøre- og hviletid,
 - e) merverdiavgift (MVA) på transporttjenester.Vekt og dimensjoner nevnt i bokstav b) første ledd kan eventuelt overstige gjeldende vekter og dimensjoner i transportørens etableringsmedlemsstat, men kan under ingen omstendigheter overstige grensene som vertsmedlemsstaten har fastsatt for nasjonal trafikk, eller de tekniske dataene nevnt i bevisene omhandlet i artikkel 6 nr. 1 i direktiv 96/53/EF.
2. Med mindre noe annet er fastsatt i Fellesskapsets regelverk, skal kabotasje som utgjør en del av transporten omhandlet i artikkel 15 bokstav c), være underlagt gjeldende lover og forskrifter i vertsmedlemsstaten med hensyn til tillatelser, anbudsprosedyrer, hvilke strekninger som skal betjenes, transportens regelmessighet, kontinuitet og hyppighet, og ruter.
3. De tekniske standardene for konstruksjon og utstyr som må oppfylles av kjøretøyer som benyttes i forbindelse med kabotasje, skal være de standardene som er fastsatt for kjøretøyer som benyttes i internasjonal transport.
4. For å hindre eventuell forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet eller etableringssted får lovene og forskriftene nevnt i nr. 1 og 2 anvendelse på transportører som ikke har bosted i medlemsstaten, på de samme vilkår som dem som gjelder for transportører som er etablert i vertsmedlemsstaten.

Artikkel 17

Kontrolldokumenter for kabotasje

1. Kabotasje i form av transport utenfor rute skal utføres i henhold til kjøreskjemaet omhandlet i artikkel 12, som skal oppbevares om bord i kjøretøyet og framvises på anmodning fra en godkjent kontrollør.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

2. Følgende opplysninger skal registreres i kjøreskjemaet:
 - a) transportens avgangs- og bestemmelsessted,
 - b) datoene for transportens begynnelse og slutt.
3. Kjøreskjemaene skal utleveres i hefter som nevnt i artikkel 12, og bekreftes av vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten.
4. For spesiell rutetransport skal den inngåtte avtalen mellom transportøren og transportarrangøren, eller en bekreftet kopi av denne, tjene som kontrolldokument.
Et kjøreskjema skal imidlertid fylles ut i form av en månedlig oversikt.
5. Kjøreskjemaene som benyttes, skal sendes tilbake til vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten etter framgangsmåten fastsatt av den nevnte myndigheten eller det nevnte organet.

Kapittel VI

Kontroller og sanksjoner

Artikkel 18

Billetter

1. Transportører som driver en rutetransport, med unntak av spesiell rutetransport, skal utstede enten individuelle eller kollektive billetter med angivelse av
 - a) avgangs- og bestemmelsessteder og eventuelt om billetten omfatter tilbakereise,
 - b) billettens gyldighetstid,
 - c) takst.
2. Billetten omhandlet i nr. 1 skal framvises på anmodning fra en godkjent kontrollør.

Artikkel 19

Kontroll på veien og i foretakene

1. Tillatelsen eller kontrolldokumentet skal oppbevares i kjøretøyet og framvises på anmodning fra en godkjent kontrollør.
2. Transportører som driver internasjonal persontransport med turvogn og buss, skal tillate alle kontroller der hensikten er å sikre at transporten drives på en korrekt måte, særlig med hensyn til kjøre- og hviletider. I forbindelse med gjennomføring av denne forordning skal godkjente kontrollører ha myndighet til å
 - a) kontrollere bøker og annen dokumentasjon vedrørende transportforetakets drift,

- b) ta kopier eller utdrag av bøker og dokumentasjon på foretakets område,
- c) få tilgang til alle transportforetakets bygninger, anlegg og kjøretøyer,
- d) be om utskrift av alle opplysninger som finnes i bøker, dokumentasjon eller databaser.

Artikkel 20

Gjensidig bistand

Medlemsstatene skal bistå hverandre med å sikre gjennomføring og kontroll av denne forordning. De skal utveksle opplysninger gjennom de nasjonale kontaktpunktene opprettet i henhold til artikkel 18 i forordning (EF) nr. 1071/2009.

Artikkel 21

Tilbakekalling av fellesskapslisenser og tillatelser

1. Vedkommende myndighet i medlemsstaten der transportøren er etablert, skal tilbakekalle fellesskapslisensen dersom innehaveren
 - a) ikke lenger oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 3 nr. 1, eller
 - b) har gitt uriktige opplysninger i forbindelse med utstedelsen av fellesskapslisensen.
2. Den utstedende myndigheten skal tilbakekalle tillatelsen dersom innehaveren ikke lenger oppfyller vilkårene som dannet grunnlaget for å utstede tillatelsen i henhold til denne forordning, særlig når medlemsstaten der transportøren er etablert, ber om det. Myndigheten skal umiddelbart underrette vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten.

Artikkel 22

Sanksjonering fra etableringsmedlemsstatens side

1. Dersom et alvorlig brudd på Fellesskapets vei-transportregelverk begås eller konstateres i en medlemsstat, særlig med hensyn til reglene som gjelder for kjøretøyer, kjøre- og hviletider for førere og for utøvelse uten tillatelse av parallell eller midlertidig transport, som omhandlet i artikkel 5 nr. 1 femte ledd, skal vedkommende myndighet i transportørens etableringsmedlemsstat iverksette egnede tiltak for å forfølge saken, som kan omfatte en advarsel dersom det er hjemmel for det i nasjonal lovgivning. Dette kan blant annet føre til ilegging av følgende administrative sanksjoner:

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

- a) midlertidig eller varig tilbakekalling av noen av eller alle de bekreftede kopiene av fellesskapslisensen,
- b) midlertidig eller varig tilbakekalling av fellesskapslisensen.

Sanksjonene kan fastsettes etter at endelig avgjørelse i saken er tatt, og det skal tas hensyn til alvorlighetsgraden av det bruddet innehave- ren av fellesskapslisensen har begått og til det samlede antall bekreftede kopier av lisensen som vedkommende innehar med hensyn til internasjonal transport.

2. Vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten skal så snart som mulig, og senest innen seks uker etter at den har truffet en endelig avgjørelse i saken, meddele vedkom- mende myndighet i medlemsstaten der brud- det ble konstatert, hvilken av sanksjonene fastsatt nr. 1 den eventuelt har ilagt.

Dersom slike sanksjoner ikke er ilagt, skal vedkommende myndighet i etableringsmed- lemsstaten begrunne sin avgjørelse.

3. Vedkommende myndigheter skal sikre at sanksjonene som ilegges den berørte trans- portøren, i sin helhet står i forhold til bruddet eller bruddene som førte til sanksjonene, samtidig som det tas hensyn til eventuelle sanksjoner som ble ilagt for det samme brud- det i den medlemsstaten der bruddet ble kon- statert.
4. Denne artikkel er ikke til hinder for at ved- kommende myndighet i transportørens etable- ringsmedlemsstat kan forfølge saken rettslig ved en nasjonal domstol. Dersom slike retts- lige skritt tas, skal den aktuelle vedkommende myndighet underrette vedkommende myndig- heter i medlemsstatene der bruddene ble kon- statert, om dette.
5. Medlemsstatene skal sikre at transportørene har rett til å klage på eventuelle administrative sanksjoner som de ilegges i henhold til denne artikkel.

Artikkel 23

Sanksjonering fra vertsmedlemsstatens side

1. Dersom vedkommende myndighet i en med- lemsstat har kjennskap til alvorlige brudd på denne forordning eller på Fellesskapets vei- transportregelverk som er begått av en trans- portør som ikke har bosted i medlemsstaten, skal medlemsstaten på hvis territorium brud- det er konstatert, så snart som mulig, og senest innen seks uker etter at den har truffet en endelig avgjørelse i saken, gi følgende opp-

lysninger til vedkommende myndighet i trans- portørens etableringsmedlemsstat:

- a) en beskrivelse av bruddet og på hvilken dato og på hvilket tidspunkt det ble begått,
- b) bruddets kategori, type og alvorlighets- grad, og
- c) hvilke sanksjoner som er ilagt og iverksatt.

Vedkommende myndighet i vertsmedlems- staten kan be om at vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten iligger administra- tive sanksjoner i samsvar med artikkel 22.

2. Uten at det berører muligheten for straffefor- følging, kan vedkommende myndighet i verts- medlemsstaten ilagge transportører som ikke har bosted i medlemsstaten, sanksjoner når de på sitt territorium har begått brudd på denne forordning, eller på Fellesskapets veitranspor- tregelverk, i forbindelse med kabotasje. Sank- sjonene skal ilegges på en måte som ikke innebærer forskjellsbehandling, og kan blant annet bestå av en advarsel eller, dersom brud- det er alvorlig, av et midlertidig forbud mot kabotasje på territoriet til den vertsmedlems- staten der bruddene ble begått.
3. Medlemsstatene skal sikre at transportørene har rett til å klage på eventuelle administrative sanksjoner som de ilegges i henhold til denne artikkel.

Artikkel 24

Registrering i nasjonale elektroniske registre

Medlemsstatene skal sørge for at alvorlige brudd på Fellesskapets veitransportregelverk som trans- portører etablert på deres territorium begår, og som fra en medlemsstats side har ført til en sank- sjon og en midlertidig eller varig tilbakekalling av fellesskapslisensen eller dens bekreftede kopier, blir registrert i det nasjonale elektroniske registe- ret over transportforetak. Registrerte opplysnin- ger om en midlertidig eller varig tilbakekalling av en fellesskapslisens, skal lagres i minst to år fra utløpet av tilbakekallingsperioden for midlertidige tilbakekallinger, eller fra tilbakekallingsdatoen for varige tilbakekallinger.

Kapittel VII

Gjennomføring

Artikkel 25

Avtaler mellom medlemsstatene

1. Medlemsstatene kan inngå bilaterale eller multilaterale avtaler om ytterligere liberalise- ring av de transporttypene denne forordning

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

omfatter, særlig med hensyn til ordningen med å gi tillatelser og med hensyn til forenkling eller oppheving av kontrolldokumenter, spesielt i grenseområder.

2. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om eventuelle avtaler som inngås i henhold til nr. 1.

Artikkel 26

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 18 nr. 1 i rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 av 20. desember 1985 om bruk av fartsskriver innen veitransport⁶².
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr.1-4 og nr. 5 bokstav b) samt artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Artikkel 27

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette regler om sanksjoner i forbindelse med brudd på bestemmelsene i denne forordning, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. Sanksjonene som fastsettes, må være virkningsfulle, stå i forhold til bruddet som begås, og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om slike bestemmelser innen 4. desember 2011 og dessuten umiddelbart underrette Kommisjonen om eventuelle senere endringer som får virkning for disse bestemmelsene.

Medlemsstatene skal sikre at alle slike tiltak iverksettes uten forskjellsbehandling med hensyn til nasjonalitet eller transportørens etableringssted.

Artikkel 28

Rapportering

1. Medlemsstatene skal annethvert år underrette Kommisjonen om antallet utstedte tillatelser til rutetransport i foregående år, og om det samlede antall tillatelser til rutetransport som er gyldige ved utløpet av rapporteringsperioden. Opplysningene skal gis enkeltvis for hver av bestemmelsesstatene for rutetransporten. Medlemsstatene skal også oversende til Kommisjonen opplysninger om kabotasje, i form av rutetransport og transport utenfor rute, som

transportører som har bosted i medlemsstaten, har utført i rapporteringsperioden.

2. Vedkommende myndighet i vertsstaten skal annethvert år sende Kommisjonen statistikker om antallet utstedte tillatelser til kabotasje i form av rutetransportene omhandlet i artikkel 15 bokstav c).
3. Kommisjonen skal fastsette formatet på tabellen som skal benyttes for å oversende statistikken omhandlet i nr. 2. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som omhandlet i artikkel 26 nr. 2.
4. Medlemsstatene skal senest 31. januar hver år underrette Kommisjonen om det antall transportører som innehar en fellesskapslisens per 31. desember foregående år og om antallet bekreftede kopier som svarer til antallet kjøretøyer som er i drift på den nevnte datoen.

Artikkel 29

Endring av forordning (EF) nr. 561/2006

I artikkel 8 i forordning (EF) nr. 561/2006 skal nytt avsnitt lyde:

«6a. Som unntak fra nr. 6, kan en fører som utfører en enkeltstående internasjonal persontransport utenfor rute, som definert i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss⁶³, utsette ukenhvil med inntil tolv sammenhengende 24-timersperioder etter en forutgående normal ukehvil, forutsatt at

- a) transporten varer i minst 24 sammenhengende timer i en annen medlemsstat eller en annen tredjestat, som begge omfattes av denne forordning, enn der transporten startet,
- b) føreren tar etter å ha benyttet seg av unntaket
 - i) enten to normale ukehviler, eller
 - ii) én normal ukehvil og én redusert ukehvil på minst 24 timer; reduksjonen skal imidlertid kompenseres av en tilsvarende hvileperiode som skal tas samlet før slutten av den tredje uken som følger etter unntaksperioden,

⁶² EFT L 370 av 31.12.1985, s. 8.

⁶³ EUT L 300 av 14.11.2009, s. 88.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

- c) kjøretøyet etter 1. januar 2014 utstyres med fartsskriver i samsvar med kravene i vedlegg IB til forordning (EØF) nr. 3821/85, og
- d) kjøretøyet etter 1. januar 2014, dersom det benyttes i perioden mellom kl. 22.00 og 06.00, har mer enn én fører, eller kjøretiden omhandlet i artikkel 7 reduseres til tre timer.

Kommisjonen skal nøye overvåke bruken av dette unntaket for å sikre at veisikkerheten ivaretas på grunnlag av svært strenge vilkår, særlig ved å kontrollere at den samlede akkumulerte kjøretiden i den perioden som omfattes av unntaket, ikke blir for lang. Kommisjonen skal innen 4. desember 2012 utarbeide en rapport der unntakets konsekvenser for veisikkerheten, i tillegg til dets sosiale aspekter, vurderes. Dersom Kommisjonen finner det hensiktsmessig, skal den foreslå endringer i denne forordning i så henseende.»

Kapittel VIII

Sluttbestemmelser

Artikkel 30

Oppheving

Forordning (EØF) nr. 684/92 og (EF) nr. 12/98 oppheves.

Henvisninger til de opphevede forordninger skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg III.

Artikkel 31

Ikrafttredelsesdato

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 4. desember 2011, med unntak av artikkel 29, som får anvendelse fra 4. juni 2010.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 21. oktober 2009.

For Europaparlamentet

For Rådet

Formann

Formann

J. BUZEK

C. MALMSTRÖM

Vedlegg I

Fellesskapslisensens sikkerhetskjennetegn

Fellesskapslisensen skal ha minst følgende sikkerhetskjennetegn:

- et hologram,
- spesielle fibrer i papiret som blir synlige under UV-lys,
- minst én mikrotrykklinje (bare synlig med et forstørrelsesglass og ikke mulig å kopiere med kopimaskiner),
- følbare tegn, symboler eller mønstre,
- dobbelt nummerering: serienummer og utgavenummer,
- en bunnfigur med fine guillochemønstre og iristrykk.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Vedlegg II

Mal for fellesskapslisens

Det europeiske fellesskap

(a)

(Lyseblått (pantone-farget) papir, format DIN A4 cellulosepapir, 100 g/m² eller mer)

(Første side av lisensen)

(Tekst på det eller de offisielle språkene i medlemsstaten som utsteder lisensen)

Nasjonalitetsmerket til medlemsstaten¹
som utsteder lisensen

Navn på vedkommende myndighet
eller organ

LISENS NR. ...

(eller)

BEKREFTET KOPI NR.

for internasjonal persontransport med turvogn og buss for en annens regning

Innehaveren av denne lisensen²
.....
.....

har tillatelse til å drive internasjonal persontransport på vei for en annens regning på Fellesskapets territorium i henhold til vilkårene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss, og i samsvar med de generelle bestemmelsene for denne lisensen. .

Kommentarer:	
.....	
Denne lisensen er gyldig fra	til
Utstedt i	den
..... ³	

¹ Medlemsstatenes nasjonalitetsmerker er: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Den tsjekkiske republikk, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (EST) Estland, (IRL) Irland, (GR) Hellas, (E) Spania, (F) Frankrike, (I) Italia, (CY) Kypros, (LV) Latvia, (LT) Litauen, (L) Luxembourg, (H) Ungarn, (MT) Malta, (NL) Nederland, (A) Østerrike, (PL) Polen, (P) Portugal, (RO) Romania, (SLO) Slovenia, (SK) Slovakia, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Det forente kongerike.

² Fullt navn eller firma og transportørens fullstendige adresse.

³ Signatur og stempel til vedkommende myndighet eller organ som utsteder lisensen.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

(b)

(Andre side av lisensen)

(Tekst på det eller de offisielle språkene i medlemsstaten som utsteder lisensen)

GENERELLE BESTEMMELSER

1. Denne lisensen er utstedt i henhold til forordning (EF) nr. 1073/2009.
2. Denne lisensen er utstedt av vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten til den transportøren som for en annens regning
 - a) har tillatelse til å drive transport med turvogn og buss i etableringsmedlemsstaten i form av rute-transport, herunder spesielle rutetransport eller transport utenfor rute,
 - b) oppfyller vilkårene fastsatt i samsvar med fellesskapsreglene om adgang til å utøve yrket som persontransportør på vei i nasjonal og internasjonal transport,
 - c) oppfyller de lovfestede kravene til førere og kjøretøyer.
3. Denne lisensen gir tillatelse til internasjonal persontransport med turvogn og buss for en annens regning på alle transportforbindelser for reiser som gjennomføres på Fellesskapets territorium,
 - a) når avgangssted og bestemmelsessted ligger i to ulike medlemsstater, med eller uten transitt gjennom én eller flere medlemsstater eller tredjestater,
 - b) når avgangssted og bestemmelsessted ligger i samme medlemsstat, mens passasjerene tas opp eller slippes av i en annen medlemsstat eller i en tredjestat,
 - c) fra en medlemsstat til en tredjestat og omvendt, med eller uten transitt gjennom én eller flere medlemsstater eller tredjestater,
 - d) mellom tredjestater, med transitt gjennom territoriet til én eller flere medlemsstater, og til kjøring uten passasjerer i forbindelse med transportoppdrag på vilkårene fastsatt i forordning (EF) nr. 1073/2009.

For transport fra en medlemsstat til en tredjestat og omvendt får forordning (EF) nr. 1073/2009 anvendelse på den delen av strekningen som skjer på en transittmedlemsstats territorium. Den får ikke anvendelse på den delen av strekningen som tilbakelegges på territoriet til den medlemsstat der passasjerer tas opp eller slippes av, før de nødvendige avtaler mellom Fellesskapet og vedkommende tredjestat er inngått.

4. Denne lisensen er personlig og kan ikke overdras til andre.
5. Denne lisensen kan særlig tilbakekalles av vedkommende myndighet i utstedelsesmedlemsstaten dersom transportøren
 - a) ikke lenger oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 3 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1073/2009,
 - b) har gitt uriktige opplysninger i forbindelse med utstedelse eller fornyelse av lisensen,
 - c) har begått ett eller flere alvorlig brudd på Fellesskapets veitransportregelverk i en medlemsstat, særlig med hensyn til reglene som gjelder for kjøretøyer, kjøre- og hviletider for førere og for utøvelse av parallell og midlertidig transport uten tillatelse, som omhandlet i artikkel 5 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1073/2009; vedkommende myndighet i etableringsmedlemsstaten til transportøren som begikk bruddet, kan blant annet tilbakekalle fellesskapslisensen eller foreta midlertidige eller varige tilbakekallinger av noen av eller alle de bekreftede kopiene av fellesskapslisensen.

Sanksjonene fastsettes i samsvar med alvorlighetsgraden av det bruddet innehaveren av fellesskapslisensen har begått og i samsvar med det samlede antall bekreftede kopier som vedkommende innehar i forbindelse med sin internasjonale transport.

6. Originallisensen skal oppbevares av transportøren. En bekreftet kopi av lisensen skal oppbevares i kjøretøyet som den internasjonale transporten gjennomføres med.
7. Lisensen skal framvises på anmodning fra en godkjent kontrollør.
8. Innehaveren skal på hver medlemsstats territorium overholde de gjeldende lover og forskrifter i den nevnte staten, særlig de som gjelder transport og trafikk.
9. Med «rutetransport» menes regelmessig og allment tilgjengelig transport, eventuelt med krav om tvungen plassbestilling, av passasjerer langs bestemte ruter der passasjerene tas opp og slippes av ved stoppesteder som er fastsatt på forhånd.

Rutetransportens regelmessighet skal ikke påvirkes av eventuelle justeringer i transportvilkårene. For rutetransport kreves tillatelse.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Med «spesiell rutetransport» menes regelmessig rutetransport av bestemte kategorier passasjerer slik at andre passasjerer utelukkes, uansett hvem som står for organisering av transporten, langs bestemte ruter der passasjerene tas opp og slippes av ved stoppesteder som er fastsatt på forhånd.

Spesiell rutetransport omfatter

- a) transport av arbeidstakere mellom hjemsted og arbeidssted,
- b) transport av skoleelever og studenter til og fra utdanningsinstitusjonen.

Det at en spesiell transport kan varieres avhengig av brukernes behov, skal ikke endre dens karakter av rutetransport.

Det kreves ikke tillatelse til spesiell rutetransport dersom den omfattes av en avtale mellom arrangøren og transportøren.

For parallel eller midlertidig transport, med samme kundekrets som eksisterende rutetransport, kreves tillatelse.

Med «transport utenfor rute» menes transport som ikke omfattes av definisjonen av rutetransport, herunder spesiell rutetransport, og hvis hovedkarakteristikk er at den benyttes til transport av grupper av passasjerer som er satt sammen på initiativ fra en kunde eller fra transportøren selv. For parallell eller midlertidig transport som kan sammenlignes med eksisterende rutetransport, og som har samme kundekrets som denne, kreves imidlertid tillatelse etter framgangsmåten i kapittel III i forordning (EF) nr. 1073/2009. Slik transport skal ikke slutte å være transport utenfor rute bare fordi transporten utføres med en viss regelmessighet.

For transport utenfor rute kreves ikke tillatelse.

Vedlegg III

Sammenligningstabell

Forordning (EØF) nr. 684/92	Forordning (EF) nr. 12/98	Denne forordning
Artikkel 1		Artikkel 1
Artikkel 2 punkt 1.1.	Artikkel 2 nr. 1	Artikkel 2 nr. 2, artikkel 5 nr. 1
Artikkel 2 punkt 1.2.	Artikkel 2 nr. 2	Artikkel 2 nr. 3, artikkel 5 nr. 2
Artikkel 2 punkt 1.3.		Artikkel 5 nr. 1 femte ledd
Artikkel 2 punkt 3.1.	Artikkel 2 nr. 3	Artikkel 2 nr. 4, artikkel 5 nr. 3
Artikkel 2 punkt 3.3.		Artikkel 5 nr. 3
Artikkel 2 punkt 3.4.		Artikkel 5 nr. 3
Artikkel 2 punkt 4.		Artikkel 2 nr. 5, artikkel 5 nr. 5
Artikkel 3		Artikkel 3
Artikkel 3a		Artikkel 4
Artikkel 4		Artikkel 5
Artikkel 5		Artikkel 6
Artikkel 6		Artikkel 7
Artikkel 7		Artikkel 8
Artikkel 8		Artikkel 9
Artikkel 9		Artikkel 10
Artikkel 10		Artikkel 11
Artikkel 11		Artikkel 12
Artikkel 12		Artikkel 13

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 88/2014 av 16. mai 2014 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningene (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 om felles regler om yrkes- og markedsadgang for person- og godstransport på veg

Forordning (EØF) nr. 684/92	Forordning (EF) nr. 12/98	Denne forordning
Artikkel 13		Artikkel 5 nr. 5
	Artikkel 1	Artikkel 14
	Artikkel 2 nr. 4	
	Artikkel 3	Artikkel 15
	Artikkel 4	Artikkel 16
	Artikkel 5	Artikkel 4 nr. 3
	Artikkel 6	Artikkel 17
	Artikkel 7	Artikkel 28 nr. 3
	Artikkel 8	Artikkel 26
	Artikkel 9	
Artikkel 14		Artikkel 18
Artikkel 15		Artikkel 19
	Artikkel 11 nr. 1	Artikkel 20
Artikkel 16 nr. 1		Artikkel 21 nr. 1
Artikkel 16 nr. 2		Artikkel 21 nr. 2
Artikkel 16 nr. 3		Artikkel 22 nr. 1
Artikkel 16 nr. 4		Artikkel 23 nr. 1
Artikkel 16 nr. 5		Artikkel 22 nr. 2
	Artikkel 11 nr. 2	Artikkel 23 nr. 2
	Artikkel 11 nr. 3	Artikkel 23 nr. 2
	Artikkel 11 nr. 4	
	Artikkel 12	Artikkel 22 nr. 5, artikkel 23
	Artikkel 13	
Artikkel 16a	Artikkel 10	Artikkel 26
Artikkel 17		
Artikkel 18		Artikkel 25
Artikkel 19	Artikkel 14	Artikkel 27
Artikkel 20		
Artikkel 21		Artikkel 30
Artikkel 22	Artikkel 15	Artikkel 31
Vedlegg		Vedlegg II

Bestilling av publikasjoner

Offentlige institusjoner:

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

Internett: www.publikasjoner.dep.no

E-post: publikasjonsbestilling@dss.dep.no

Telefon: 22 24 20 00

Privat sektor:

Internett: www.fagbokforlaget.no/offpub

E-post: offpub@fagbokforlaget.no

Telefon: 55 38 66 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på

www.regjeringen.no

Trykk: 07 Xpress AS – 10/2014

